

ప్రీ కా శ త క ము లు వ గై రా లు.

	రూ. అ. పై.		రూ. అ. పై.
బాలరామాయణము	0-2-0	సంస్కృతబాలశిక్ష	0-4-
నుమతీశతకము	0-2-0	హిందీ తెలుగుబాలబోధిని	0-2-
కుమారీశతకము	0-2-0	హిందూస్థానీ తెలుగుబోధిని	0-4-
కుమారశతకము	0-2-0		
కృష్ణశతకము	0-2-0	పంచభాషలవక్రబ్యులరి	0-6-
నీతిశాస్త్రము	0-2-0	అమరముప్రథమకాండ	
భాస్కరశతకం	0-4-0	(తాత్పర్యసహితము)	0-6-
వృసింహశతకము	0-4-0	ఆంధ్రనామసంగ్రహము	0-6-
కుచేలోపాఖ్యానము	0-4-0	ఆంధ్రనిఘంటుత్రయము	
వేమనశతకము	0-8-0	రేపరు బైండు	0-8-
గజేంద్రమోక్షము	0-6-0	డిటో-అట్టబైండు	0-10-
రుక్మిణీకల్యాణము	0-6-0	డిటో-కాలికోబైండు	0-14-
కాళహస్తీశ్వరశతకము	0-4-0	అమరముత్రికాండముగ్గేజుల	
దాశరథీశతకము	0-4-0	బైండు	1-0
న్యాయాంగ్లో తెలుగుప్రమరు		శబ్దమంజరి 160 పేజీలగ్గేజు	0-8
	0-2-0	డిటోబైండు	0-4
అరటిచెట్టుబాలశిక్ష 64 పేజీలు		సులక్షణసారము (ఆంధ్రతా	
గ్గేజు	0-2-0	ర్యసహితముగ్గేజు)	200 పేజీ
			0-8

శ్రీ సత్యనారాయణ బుక్ డిపో, రాజమండ్రి.

శ్రీ రస్తు

భాగ్యరశతకము

(టీకా తాత్పర్యసహితము)

శ్రీ సత్యనారాయణ బుక్ డిపో,

బుక్స్‌లకు అండ్ పబ్లిషర్స్,

రాజమండ్రి.

శ్రీరస్తు

భౌస్క-ర శ త క ము

పూర్వకవి ప్రణీతము.

నేదునూరి గంగాధరముగౌతిశ్చే

వ్రాయబడిన టీకాతాత్పర్య సహితము.

రెండవకూర్పు 2000 ప్రతులు.

ప బ్లి షర్ :

కొండపల్లి వీరవెంకయ్య,

శ్రీ సత్యనారాయణ బుక్ షిప్,

రాజమండ్రి.

1988

కాపీరైట్ రిజర్వ్డ్]

[వెల రు 0-4-0.

బొప్పము ద్రక్షరశాల
:: రాజమండ్రి ::

ప్రీతి క్షే

మహాజనులారా?

ఆంధ్రదేశమున నానాటికి బాపాభాషాముఖమున
 మృగుచున్నదని పాఠకలోక మెరింగినదే. ఒకప్రక్క గ్రామీణ
 గ్రామ్యభాషావాదుల వివాదసంరంభము, వేటొకవంక నవ్య
 సాహిత్యపరిషత్తుమొక్క విజృంభణము, మఱొకచో భావకవి
 కవిమారుల కిలకిలారావములు చెలరేగి జనసామాన్యమునకు
 వాడుకభాషలో మహోన్నతీతస్థానము నొసంగుచున్నను
 తెలుగుదేశము పొచ్చినకవిపుంగవులకు జోహారు లొనర్చుచునే
 యున్నది. అక్కరణమున శ్రవ్యదృశ్య ప్రబంధములందును,
 శతకములందును, ఆదరాభిమానములు తగ్గుదల సూపుటలేదు.
 అప్పట్లన శతకములలో గొన్నిటియందలి పద్యశైలి కఠినతర
 ముగనుండుటచే జనసామాన్యమున కనువుగ టీకాతాత్పర్యం
 బుల యవసరము వాటిల్లుచున్నది. శతకములమూలముననే
 యాంధ్రభాషయందు భక్తియు, నీతియు ప్రబోధింపబడుట
 నెవ్వరు నెరుంగనిదికాదు. అట్టి శతకములలోనెల్ల నీభాస్కర
 శతకమొక్క యుత్తమగ్రంథము. దీనిని గూర్చి యీగ్రంథము
 నందే వేరొకచో కవిజీవితమను పేరిట విపులముగ చర్చించి
 యున్నాము. ఈవిధముగ భాషాసేవచేయు సుద్దేశమే మాప్రధా
 నాశయము. పిదపాశాఖాధికారులు మాయాయుద్యమము
 నకు జేయుత నిత్తురుగాక.

ఇట్లు,
 ప్రకటనకర్త.

క' వి జీ వి త ము .

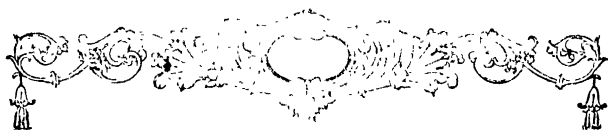
భాస్కరశతకము శతకములలో నెల్ల నగ్నిగణ్యమైనదని చెప్ప నొప్పు. ఇందున్న నీతులు వంటి నీతులు మఱియొకదాని యందుండవని నిస్సందేహముగా జెప్పవచ్చును. భాస్కరశతకమునుగూర్చి పెక్కండు పెక్కుగాథల నుడువుచున్నారు. కొందఱు భాస్కరశతకమును రచించిన కవులి రువురని చెప్పుచు నందున కొకకథ నిట్లు చెప్పుచున్నారు. “ఒక బ్రాహ్మణున కిరువురు కుమారులు. వారలతండ్రిధనము చాలగ నార్జించి కాలధర్మము నొనఁచెను. తరువాత నన్నదమ్ము లిరువురు తండ్రి సొత్తును బంచుకొనుటలోఁ గలహించి రాజునొద్దకుఁ దగవు నకుఁ బోయిరి. ఆరాజు వేరు భాస్కరుఁడు. అతఁడు కవిత్వ మందు మిగులఁ బ్రీతికలవాఁడు. అతఁడు తనయొద్దకు వచ్చినవారిరువురినిజూచి ‘మీరేమి చదివినారు’ అని యడుగ వారలు ‘మేముశాస్త్రములు చదివినాము. తెనుఁగునబాగుగఁ గవిత్వము చెప్పఁగలము’ అని పల్కిరి. అంతరాజు వారలమాటలు విని మీరు చెఱియొకగ్రంథము చేసి తీసికొనివచ్చినచో మీతగవు దీర్చెద నని చెప్పెను. అది విని వారు మాకంతయవకాశము లేదని చెప్పిరి. ‘పోనిండు చెఱియొకశతకమైనఁ జేసికొనిరండని’ రాజు మరలఁ జెప్పెను. అందులకు వారు ‘రాజా! మాకంత యవకాశములేదు. కనుక మేమిరువురము నొక్కశతకము చేసెద’ మని చెప్పి రాజు సంగీకరింపఁజేసి యాసభలో శతక

మును రచింపఁబూనిరి. వారిలోఁ బెద్దవాఁడు ~~భాస్కరశతకమును~~
జిన్నవాఁడు త్రార్థమును జెప్పుచు నీరీతి శతకమును ముగించె.
ప్రతిపద్యమందును భాస్కరుఁ డనురాజును సంబోధించుచుఁ
జెప్పఁబడినది కాన భాస్కరశతకమని ప్రసిద్ధికెక్కినది. తరు
వాత రాజు వారల పాండిత్యమునకు సంతసించి వారలు కోరి
నంతథనమిచ్చి వారల వీడ్కొలిపెను' అని చెప్పుచున్న యిక్క
థను నమ్ముటకుఁ దగిన నిదర్శనము లేమియులేవు. కనుక జమ
త్కారముగాఁ గొందఱు కల్పనచేసియుండవచ్చును. మఱికొం
దఱు భాస్కరశతకమును రచించినకవు లిద్వరనియు నన్నదమ్ము
లనియు జెప్పుచు సందులకు నొకకథను మఱియొకవిధముగా
జెప్పుచున్నారు. 'ఒక బ్రాహ్మణున కిరువురుపుత్తులట. వార
లతండ్రి చిన్నదనముననే కాలధర్మము నొందెనట. అయినను
వారిలో పెద్దవాఁడు బహుశ్రద్ధతో జదివికొని కవిత్వమున
మిగుల జతురతగలవా డాయెనట. చిన్నవాడు చదువక మూర్ఖు
డై తిరుగుచుండెడివాడట. అంత నొకనా డాపెద్దవాడు
తమ్ముని జూచి కోపించి "నీవు విద్వాంసుడవై నంగాని
యింటికి రానీయ" ననిచెప్పి తఱిమివేయ నతడు చేయునదిలేక
కాశిజోయి శ్రద్ధబూని యవలీలగా విద్యల బూర్తిగ నభ్య
సించి కవిత్వమందుగూడ నిపుణత్వమును సంపాదించి తిరిగి
యింటికివచ్చి తలుపుతీయుమని యన్న గారిని బిలిచెనట. అంతట
పెద్దవాడువచ్చి యతని పాండిత్యమునడిగి తెలిసికొని నీవబద్ధము
చెప్పుచున్నావేమో? నాయడిగిన ప్రశ్నలకు దగినట్టులు తరము
చెప్పినచో నమ్మెదననిచెప్పి ఛందోబద్ధముగా ప్రశ్నములడిగిన

నాచిన్నవాడు తన యన్నగారు రడిగినపళ్ళిములకెల్ల ఛందోబద్ధముగానే యుత్తరములిచ్చె. “తెడవవాడు సూర్యోపాసనచేసి యున్నవాడగుటచే భాస్కరుని సభోధించినందున దీనికి భాస్కరశతకముని పేరు వచ్చినదట.

తరువాత నన్నగారు తమ్ముడిచ్చిన యుత్తరములకు సంతసించి గారవించి లోనికిఁ గొనిపోయెనట” అని చెప్పుచున్నవారుగూడ సందులకుఁ దగినవిదర్శనములుగాని వారల యింటిపేరుగాని, వారలపేరులుగాని చెప్పలేరి. కనుక నిదికూడ వెనుకటిదానివలెఁ గల్పించఁబడియే యుండును. అయిన అందుల నెంతసత్యమో తెలియదు. భాస్కరశతకమును మొదటినుండి తుదనఱుఁ జదివినచో నొక్కండే రచించెనని యై లినిబట్టి చదువరులకుఁ జెలియకపోదు. అందుచే నీభాస్కరశతకము నొక్కండే రచించియుండుననియు, నిది సూర్యున కంకితంబుగ నొసంగఁబడినదనియుఁ జెప్పటయే యుచితము. ఈభాస్కరశతకమును మారద వెంకయ్య యను కవి రచించెనని చెప్పవచ్చును. ఇతడు 18 వ శతాబ్దాంతమున నున్నవాడు. భాస్కరున కంకితమిచ్చుటవలన నీపేరు కలిగినది. కవిత్రయము నీతిబోధకమై దృఢాంతాలంకారములచే నొండి రసవ. తముగ నుండి యెంతచదివినను మరల వజదు బుద్ధిపూర్ణమందును ఇది నూలు సద్యఃబులుకలది. ఈగ్రంథకర్తకు కష్ట రోగముండుటచే తద్రోగనివారణార్థము సూర్యునిగూర్చి యీశతకమును జెప్పినను వదంతికలదు. ఇది నిజమేకావచ్చును. దీని సత్యాసత్యముల పరిశీలనమును సాతకలోకమునకే విడచుచున్నాము.

వ్యాఖ్యాత.

శ్రీరస్తు

భాస్కరశతకము.

అంకతాత్పర్యసహితము.

శ్రీగలభాగ్యశాలిం గడుం

జేరంగవత్తురు తారుదార దూ

రాగమన ప్రయాసమున

కాదట నోర్చియున్న న నిల్వను

ద్యోగముచేసి రత్ననిల

యుండనికాదె సమస్తవాహినుల్

సాగరుజేరుటెల్ల ముని

సన్నుతి మద్దురుమూర్తి భాస్కరా.

టీ. మునిఁన్నత. - మనులచేర గొనఁగూడింబడిన, వర్తగుమూర్తి నా
కు సుసుస్వరూపుఁడవును, భాస్కరమూర్తి సూర్యభగవాంశుఁడా! దూరాగమన
ప్రయాసమునకుఁ మూరమునుండి పచ్చిటపలనఁ గలిగిన శ్రమకు, ఓర్చి
యన్ ఓర్చియు, నిల్వఁ నిపసించుటకు, ఉద్యోగముచేసి యత్నించి,
తగుతారలమంతటతామే, అనిటకుఁ జేరినతో, శ్రీగలభాగ్యశాలిం

ధనముగల భాగ్యవంతుని, కడుక్=విక్కిలి చేరగవత్తురు=సమీపింతురు.
(మనుజులనుకర్తృపదము దెచ్చుకోవలెను.) సమస్త వాహినుల్=నదులన్నియు,
సాగరుక్=సముద్రుని, చేరుకల్లక్=చేరుటంబయ్యు, రత్న నిలయుండనికాఁజె=
రత్నముల కునికిపట్టుగాఁ గలవాఁడనియే కదా!

తా. భాస్కరా! నదులన్నియు గత్నాకరుఁడను నాశతో సముద్రు
ని శేరువిధముగా జనులు దూరమునుండి నచ్చుటవలన గిరిగిన కస్తములకు
సహించి, నివసించుటకు యత్నించి తమంతటఁ దామే ప్రేమతో ధనవంతుని
దగ్గరకు చేరుదురు.

ఉ. అంగన నమ్మరాదు తనయంకెకు రాని మహాబలాఘ్య వే
భంగుల మాయలోడ్డి చెఱుపం దలపెట్టు వివేకయైన సా
రంగధరుం బదంబులుఁ గరంబులుఁ గోయఁగజేసెఁ దొల్లించి
త్రాంగియనేకముల్ నుడువరానియట్లుపన్ని భాస్కరా!.

టీ. భాస్కరా! తనయంకెకుఁ=తనస్వాధీనమునకు, రానిమహాబలా
ఘ్యుని=రానట్టి గొప్పబలవంతునైనను, వేంగుఁ=నేక విధములుగా,
మాయలు, ఒడ్డి=కల్పించి, చెఱుపక్=పాడుచేయుటకు, తలపెట్టుక్=ఆలో
చించును. (కాబట్టి) అంగనక్=స్త్రీని, నమ్మరాదు. తొల్లి=పూర్వకాల
మందు, చిత్రాంగి=రాజరాజనశేంద్రుని 'రెండవభార్య, వివేకయైఁ=జ్ఞానవం
తుడైన, సారంగధరుక్=సారంగధరుని, నుడువరాని=చెప్పటకు వీలుగాని,
కుయుక్తులు=చెడ్డపన్నాగములు, పన్ని, పదంబులు=కాళ్ళు, కరంబులు=
చేతులు, కోయగజేసెక్=నఱికించినట్లు చేసినది.

తా. పూర్వము చిత్రాంగి బద్ధిమండుడగు సారంగధరునిపై చెప్పు
టకు వీలుగాని చెడ్డపన్నాగములు పన్ని, యాతని కాళ్ళు, చేతులు నఱికిం
చిన విధముగా స్త్రీలు తమకు స్వాధీనముకాని ఒలపంతుఁ గూడ ననేక
మాయలు పన్ని పాడుచేయుటకు నాలోచించెను. కానని స్త్రీలను నమ్మ
కూడదు.

పూర్వగాధ:- రాజమహేంద్రవరము పాలించిన రాజరాజనరేంద్రుని పెద్దభార్య రత్నాంగి. ఈమె కుమారుడు సారంగధరుడు. రాజరాజనరేంద్రుని రెండవభార్య చిత్రాంగి రాజు వేటకువెళ్ళియుండగా సారంగధరుడు చిత్రాంగి మేడపై వ్రాలిన తన పావురమును దెచ్చుకొనుటకు వెళ్ళగా, చిత్రాంగి అతనిని బాచి మోహించి పట్టుకొనబోగా సారంగధరుఁ డెన్ని చెప్పినను వినుక పారిపోయెను. తనకోరిక నెఱవేరనందున చిత్రాంగి సారంగధరునిపై లేని నేరములు కల్పించి రాజుతో చెప్పి కాళ్ళు, చేతులు నటికించెను.

ఉ అక్కఱపాటువచ్చుసమయంబునఁ జుట్టము లొక్కొక్కరి న్నొక్కువ నుద్ధరించుటలు మైత్రికిఁజూడఁగ యుక్తమేనుమీ యొక్కట నీటిలో మెరక నోడల బండ్లును బండ్ల నోడలున్ దక్కక వచ్చుచుండుట నిదానముగాదె తలంప భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా, అక్కరపాటు=తగిన యవసరము, వచ్చుసమయంబు నమన్=వచ్చువేళయందు, చుట్టములు, ఒక్కొక్కరిన్=ఒకరి నొకరు, మక్కువన్=కూర్చి చేత, ఉద్ధరించుటలు=కష్టములనుండి లేవ నెత్తుకొనుటలు, చూడగన్=అలోచింపగా, మైత్రికిన్=స్నేహమునకు, యుక్తమేనుమీ=తగినదేనుమా! (ఎట్లనగా) ఒక్కటన్=ఒకసమయమందు, నీటిలోన్=నీటి యందు, ఓడలన్=ఓడలందు, బండ్లును, మెరకన్ = మెట్టభూమియందు, బండ్లన్=బండ్లయందు, ఓడలున్=ఓడలును, తక్కక=ఆగక, వచ్చుచుండుట, తలంపన్=అలోచింపఁగా, నిదానముగాదె=ప్రత్యక్షమేకదా!

తా. ఒకానొక సమయంబున నీటిలోఁ బడవలమిఁద బండ్లును, మెరక భూమియందు బండ్లమిఁద పడవలును, వచ్చుచుండుట ప్రత్యక్షము. అట్లే తగిన యవసరమువచ్చు కాలమున బంధువు లొకరి నొకరు కాపాడుకొనుట స్నేహమునకు మంచిది.

చ. అడిగినయట్టియాచకుల యాశ లెఱుంగక లోభవర్తియై
కడపిన ధర్మదేవత యొకానొకయప్పుడు నీదు వాని కె
య్యెడల నదెల్లు పాలు తమ కిచ్చునె యెచ్చటనై న లేగలన్
గుడువఁగ నీనిచోఁ గెరలి గోవులు తన్నునుగాక భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! (మనుష్యుడు) లోభవర్తియై=పిసినిగొట్టుతనముగల
వాడై, అడిగినయట్టి, యాచకులయాశలు=అర్థుల కోరికలు, ఎఱుంగక=తెలి
సికొనక, కడపిన=పొమ్మని పంపినచో, ఒకానొకప్పుడు, వానికి=అలో
భివానికి, ధర్మదేవత=ధర్మమనెడుదైవము, ఎయ్యెడల=ఎచోటను, ఈదు=
సంపద నీయదు. అదెల్లు=అది యేలాగునంటే, లేగల=మాడలను, గుడు
వగనీనిచోన్=పాలు త్రాగనీయనియెడల, గోవులు=ఆవులు, కెరలి=కోపిం
చి, తన్నునుగాక=తన్నునుగాని, పాలు=పాలను, తమకు=తమకు, ఎ
చ్చటనైన=ఏతావునందైన, ఇచ్చునె=ఇచ్చునా? (ఇవ్వవని యర్థము)

తా. మనుష్యుడు మాడలను త్రాగనీయకుండా పాలు పిండుకొన
దలచినచో, ఆవులు కోపించి తన్నుచు పాలీయవు. అట్లే మానవుడు లోభి
యై అడిగిన యాచకుల కోర్కెల దీర్చక పొమ్మని పంపినచో, వాని కెచ్చ
టను ధర్మదేవత సంపద నీయదు.

చ. అతిగుణహీనలోభికి బదార్థము గల్గిన లేకయుండినన్
మితముగఁ గాని కల్మిగల మీఁదటనై న భుజింపఁ డింపుగా
సతమని నమ్ము దేహమును సంపద నేఱులు నిండి పాటినన్
గతుకఁగఁజూచుఁగుక్కతనకట్టడమిఱకయెందు భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! అతిగుణహీనలోభికి=మంచిగుణములు మిక్కిలి
తక్కువైన లోభివానికి, పదార్థము=సంపద, కల్గిననొ=ఉన్నను, లేకయుం
డినన్=లేకపోయినను, మితముగన్=తక్కువగనే, కాని, కల్మిగలమిఁదట

నైనన్=సంపద గలిగిన తరువాతయైన, ఇంపుగా=బాగుగా, భుజించడు= తినడు. దేహమును=శరీరమును, సంపదన్=భాగ్యమును, సతమని=శాశ్వత మని, నమ్మున్=నమ్మును. (ఎట్లవగా) ఏటులు=నదులు, నిండిపాతినన్= పూర్ణమైన జలముతోఁ బ్రసహించినను, కుక్క, ఎందున్=ఎక్కడనైనను, తనకట్టడన్=తన నియమమును, మీఱక=తప్పక, కతుకగన్ చూచున్= నాలుకతో నందుకొని త్రాగుటకే చూచును.

తా. ఏటులు జలముతోనిండి ప్రసహించుచున్నను కుక్క తన యల వాటు తప్పక నాలుకతోడనే త్రాగునుగాని, బాగుగా త్రాగదు. అట్లే లోభివాడు తనకు సంపదయున్నను, లేకున్నను మితముగానే తినును. శరీరము సంపద శాశ్వత మనుకొని సంపద యున్నప్పుడైనను బాగుగా భుజింపడు.

చ. అదను దలంచి కూర్చి ప్రజ నాదరమొప్పు విభుండు కోరినన్ గదిసి పదార్థ మిత్తు రటు కానక వేగమె కొట్టి తెం డనన్ మొదటికిమోసమాఁబొదుగు మూలముఁగోసినబాలుగల్లునే పిదికినఁగాక భూమిఁ బశుబృందము నెవ్వరికైన భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! విభుండు=రాజు, అదను=సమయమును, తలంచి= ఆలోచించి, కూర్చి=ఆనందింపఁజేసి, ప్రజన్, ఆదరమొప్పున్=గౌరవమొప్పు నట్లుగా, కోరినన్, కదిసి=రాజును సమీపించి, పదార్థము=ధనము, ఇత్తురు, అటుకానక=ఆదితెలియక, వేగమె, కొట్టి, తెండన్, మొదటికి, మోస మా, (ఎట్లవగా) భూమిన్, పశుబృందమున్=ఆవులగుంపును, పిదికినగాక, పొదుగుమూలమున్=పొదుగు మొదటిభాగమును, గోసినన్, ఎవ్వరికైనన్, పాలుగల్లునే=పాలువచ్చునా? (రా వనిభావము)

తా. ఆవులను మచ్చికతోఁ బిదికిన పాలు వచ్చునుగాని, పొదుగు మొదటిభాగముఁ గోసిన, ఎవ్వరికైనను పాలు రాకుండుటయేగాక మొద

టికి మోసము గలుగును. అటులనే రాజు పృజలను సమయము నాలోచించి గౌరవించి యడిగిన ధనమిత్తుల గాని, వేగమే బాధించి తెమ్మనినచో, శేమియు నీయక విడిచి పోవుదురు.

చ. అనఘునికై నఁ జేకులు ననర్హుని గూడి చరించినంతలో
మన మెరియంగ నప్పు డవమానము కీడు ధరిత్యియందు నే
యనువుననై నఁ దప్పవు యదార్థము; తానది యెట్టులన్నచో
నినుమునుగూర్చియగ్ని నలయింపదెనమ్మెటపెట్టుభాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! ధరిత్యియందు = భూమియందు, అనర్హుని = అయోగ్యుని, కూడి, చరించినంతలో = తిరిగినంతమాత్రమున, మనము = మనస్సు, ఎరియంగ = మండునట్లు గా, అప్పుడు, అవమానము, కీడు = చెడుగును, అనఘునికై = పాపము లేనివానికైనను, చేకురు = కలుగును. ఏయనువుననై = ఏయపాయము చేత నయినను, తప్పవు, యదార్థము = నిజము. తా + అది + ఎట్టులు - అన్నచో, సమ్మెటపెట్టు = సుత్తి దెబ్బ, ఇనుమునుగూర్చి = ఇనుముతో చేరుటవలన, అగ్ని = నిప్పును, అలయింపదె = బాధింపదా?

తా. ఇనుముతో చేరుటవలన నిప్పునకు సుత్తి దెబ్బల బాధ కలుగునట్లు, చెడ్డవానితో స్నేహముచేసిన మంచివారికైన మనస్సుమండునట్లు అవమానమును, కీడును తప్పక కలుగును.

చ. అలఘుగుణ పృసిద్ధుఁ డగునట్టిఘనం డొకఁడిప్పుడై తను
వలచి యొకించుకేమిడిన వానికి మిక్కిలి మేలు చేయుగా
తెలిసి కుచేలుఁడొక్కొకఁడెడడుకుల్ దనకిచ్చినన్ మహా
ఫలదుఁడు కృష్ణుఁడత్యధికభాగ్యములాతనికీడై భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! ఆలఘగుణపరిధిధుడు=గొప్పవగు గుణములచే విఖ్యాతిజొందినవాడు, అగునట్టిఘమండు=అయిన గొప్పవాడు, ఒకడు, ఇష్టం + వి=న్నేహితుడై, తనకు, వలచి=పేరిమించి, ఒకించుక=కొంచెము, ఏమిడినన్=ఏమిచ్చినను, వారికిన్, మిక్కిలి, మేలు, చేయఁగా=చేయును గదా, తెలిసి, కుచేలుడు, ఒక్కకొనిఁబెండు=ఒకచేఁడు, అటుకుల్, తనకు, ఇచ్చినకు, మహాఫలదుడు=గొప్పఫలము నిచ్చునట్లు, కృష్ణుడు=శ్రీకృష్ణభగవానుడు, అతనికి=ఆ కుచేలునకు, ఆత్యధికభాగ్యములు=గొప్పసంపదలు, ఈడె=ఈయలేదా? (ఇచ్చెనని భాషము)

తా. శ్రీకృష్ణభగవానునకు కుచేలుడు భక్తితోఁ జేరెడలుకు లీయగా ఆకుచేలునకు గొప్పసంపద లిచ్చెను. అటులనే పృథ్వితిగల గుణవంతుడు తనకు న్నేహితుడైనవాడు తనమీఁది ప్రేమచే తన కేమిచ్చినను, వాని కధికఫలమునే యిచ్చెను.

పూర్వగాథ;—కుచేలుడు బీదభాగ్యులుడు. కాశీపురమున బలరామకృష్ణులతో సాందీపునిదగ్గఱ చిన్నతనములో చదువుకొనెను. ఇతనికిరువదియేడుగురు పుత్రులు. నిరుపేద యగుటచే భార్యయగు వామాక్షి ప్రేరేపణమున బాల్యమిత్రుడగు శ్రీకృష్ణుని సందర్శించి నుపై డటుకుల నీయఁగా కృష్ణుఁ డీతని కత్యధిక భాగ్యముల నిచ్చెను.

చ. అవనివిభుండు నేరుపరియై చరియించినఁ గొల్చువార లె
ట్రవగుణులై ననేమి బనులన్నియుఁ జేకులు వారిచేతనే
ప్రవిమలనీతిశాలియగు రామునికార్యము మర్కటంబులే
తవిలి యొసర్పవే? జలధిదాటినురారులఁ ద్రుంచి భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! అవనివిభుండు=రాజు, నేరుపరియై=నిపుణత కలవాడై, చరియించినకు=సంచరించినయెడల, కొల్చువారు=సేవకులు, ఎట్లు అవగుణులు=చెడుగుణము కలవారు, ఐననేమి, వారిచేతనే, పనులన్నియుక

చేసును=సమకూడును. ఎట్లగుగా, పృథివుల నీతిశాలి=ప్రసిద్ధమైన నీతిచే
బ్రహ్మకాశించువాడు, అగు; రామునికార్యము=శ్రీరాముని పని, మర్క-
టాబులే=కోతులే, తవిలి=పూనుకొని, జబ్బిన్ = సముద్రమును, దాటి,
మరాఠున్=రాక్షసులను, త్రుంచి=చంపి. ఒకర్పచే = చేసినవి కావా?
(చేసినవని యర్థము)

తా. ప్రసిద్ధమైన రాజనీతిగల రాముని కార్యమును కోతులేపూను
కొని సముద్రమును దాటి రాక్షసులను చంపి, నెఱవేర్చినవి. అటులనే,
రాజా నేష్వరి అయినయెడల నేనకు లెట్టియిచ్చులైనను పనులు నెరవేరును.

పూర్వగాథ:— అరణ్యవాసము చేయుచున్న శ్రీరాముని మోస
గించి ఆయనభార్యయగు సీతను రావణుడు చెఱబట్టి తనలంకలోను పెను.
రాజనీతిగల రాముడు కోతుల సహాయమున సముద్రమునకు వారధి గట్టి
రావణుని బంధుమిత్ర భృత్యులతో సంహరించి సీతను గైకొని అయోధ్యకు
వెళ్ళి సుఖముగా నుండెను.

ఉ. ఆదర మింతలేక నరుఁ డాత్మబలోన్నతి మంచివారికిఁ
భేదము చేయుటం దనదుపేర్మికిఁ గీడగు మూలమెట్లమ
ర్యాదహిరణ్యపూర్వకశిపఁ దనుజుండు గుణాధ్యుడై నప్ర
హ్లాదునకెగ్గుచేసి ప్రళయంబునుబొందఁడె మున్ను భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! నరుడు, ఆదరము=ప్రేమ, ఇంతలేక=కొంచెమైన
నులేక, ఆత్మబల + ఉన్నతి=తన యెక్కువబలమువలన, మంచివారికిన్, భేద
ము=భాధ, చేయుటయున్, తనదుపేర్మికిఁ=తనయొక్కవృద్ధికి, కీడు +
అగుఁ. మూలము=కారణము, ఎట్లు=ఏలాగనిన, మున్ను=పూర్వము, అమ
ర్యాదఁ = చెడునడవడిచేత, హిరణ్యపూర్వకశిపు + అఁ=హిరణ్యకశిపుఁ
డను, దనుజుండు=రాక్షసుడు, గుణాధ్యుడైన=మంచిగుణములు గలవాఁ

దైః, పృష్ఠోమనకు, ఎగ్గుచేసి=అపకారముచేసి, ప్రశయఃబుహ=నాశమును, పొండఁడె=పొందలేదా? (పొందెనని భావము)

తా. తొల్లి చెడ్డవృత్తి చే పిరణ్యకశిపుఁడు గుణనంతుఁడగు ప్రహ్లాదుఁ
కపకారముచేసి నశించెను. అటులనే మనుష్యుఁడు తన గొప్పబలముచేత
కొంచెమైనను పేర్మలేక మంచివారిని బాధించినచోఁ దప్పక నశించును.

పూర్వగాథ:- సనకసనందనాదుల కాపముచేత విష్ణుద్వారపాలకులగు
జమువిజయులు కశ్యపునకు దితియందు పిరణ్యకశివ పిరణ్యాత్ములై పుట్టిరి.
వీరు గొప్ప తపస్సుచేసి బ్రహ్మవలన అనేకవరములు పొంది గర్వించుచుం
డిరి. పిరణ్యాత్ముడు భూమిని చుట్టుచుండ హరి వరాహరూపమున వానిని
చంపెను. పిరణ్యకశిపుఁడు హరిపై ద్వేషముగల్గి లోకకంటకుడై యుం
డెను. ఈతని భార్యయగు లీలావతియందు పృష్ఠోదుఁడు జన్మించెను. ప్రహ్లా
దుఁడు హరిభక్తుడై హరినామస్మరణము చేయుచుండెను. పిరణ్యకశిపు
డందులకు కోపించి కుమారుని జంపింప ననేక యుపాయములు పన్ని నిష్ఫ
లఁడై తానే స్వయముగా కుమారుని జంపింప నుంకించుచుండగా శ్రీహరి
నరసింహ రూపముతో నుక్కుస్తంభమునం దుచ్చవించి పిరణ్యకశిపుని
సంహరించెను.

ఉ. ఆరయ నెంత నేరుపరియై చరియించిన వాని దాపునన్

గౌరవ మొప్పఁగూర్చు నుపకారిమనుష్యుఁడు లేక మేలుచే
కూడదదెట్లు? హత్తుగడగూడునె చూడఁ బదాఱువన్నె బం
గారములోననై న వెలిగారము గూడకయున్న భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! ఆరయన్=ఆలోచింపఁగా, (మనుజుఁడు) ఎంతనే
రుపరి, ఐ చరియించినన్, వానిదాపునన్=వానిచేగ్గఱ, గౌరవము=ఘరత,
ఒప్పన్=తగునట్లుగా, కూర్చు + ఉపకారి మనుష్యుఁడు లేక మేలు, చేకూ
రదు=కలుగదు, అది + ఎట్లు=అదేలాగునంటే, చూడన్=విచారింపఁగా,

పదాఱువన్నె బంగారములోననైన=మేలిమిబంగారులోనైనను, వెలిగారము కూడకయున్నచో = కలియకున్నచో, హత్తుగడ=అతుకు, కూడు=అంటుకొనునా? (అంటుకొనదు)

తా. మేలిమిబంగారములో నైనను వెలిగారము కలియకున్నచో అతుకు అంటుకొనదు. అటులనే మనుజుఁ డెంతనేర్పరియైనను వానిదగ్గఱ ఘనతను గలుగజేయు నుపకారి మనుష్యుఁడు లేనిచో మంచికలుగదు.

ఉ. ఈక్షితి నర్థకాంక్ష మది నెప్పుడు పాయక లోకులెల్ల నం
రక్షకుఁడైన సత్ప్రభుని రాకలఁ గోరుదురెందుఁ జంద్రికా
పేక్షఁ జెలంగి చంద్రుఁ డుదయించువిధంబునకై చకోరపుం
బక్షులుచూడవే యెదు రపార ముదంబునుబూనిభాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! ఈక్షితి=ఈభూమియందు, లోకులు + ఎల్లన్ = మనుష్యు లందరును, అర్థకాంక్ష = ధనమునందలి యాశను, ఎప్పుడు, పాయక=విడువక, సంరక్షకుఁడు=తమ్మరక్షించువాఁడు, విససత్ + ప్రభుని రాకలు=అయినట్టి మంచిరాజు, వచ్చుటలను, ఎందుకొ=ఏవేళలయందైనను, గోరుదురు. ఎట్లనకొ, చకోరపుంబక్షులు=వెన్నెలపిట్టలు, చంద్రిక + అపేక్ష = వెన్నెలయందలి యాసక్తిచే, చెలంగి=సంతోషపడి, చంద్రుఁడు, ఉదయించువిధంబునకు + వి = పుట్టుటకయి, అపారముంబును=హద్దులేని సంతోషమును; పూని=పొంది, ఎదురుచూడవే=కనిపెట్టుకొనియుండవా? (ఉండునని యర్థము)

తా. వెన్నెలపిట్టలు వెన్నెలయందలి యాసక్తిచేత మిక్కిలి సంతోషమును పొంది చంద్రోదయమునకై ఎదురుచూచుచుండును. అటులనే మానవులు ధనమునందలి యాశచే దమ్ము కాపాడునట్టి మంచిరాజు రాకకై ఎదురుచూచుచుండురు.

విశేషాంశము;—చకోరము=చంద్రికిరణములను దినునది. చక్రికము=సూర్యకిరణములను దినునది.

ఉ. ఈజగమందుఁ దామనుజుఁడెంత మహాత్మకుఁడై నదై వమా
తేజముతప్పఁ జూచునెడఁ ద్రిమ్మరి కోల్పడు; నెల్లన న్మహా
రాజకుమారుఁడై నరఘరాముఁడుగాల్పడఁగాయలారులు
భోజనమై తగన్వనికిఁ బోయి చరింపఁడె మున్ను భాస్కరా

టీ. భాస్కరా! మనుజుఁడు, తా, ఈజగమందు, ఎంతమహాత్మ
కుడు=ఎంతగొప్పవాఁడు, ఐనన్, దైవము, ఆతేజము=ఆగొప్పను, తప్పక=
తప్పనట్లుగా, చూచునెడకొ—చూచునట్టి సమయమునందు, త్రిమ్మరి=దేశ
సంచారియై, కోల్పడుకొ=పోగొట్టుకొనును. ఎట్లనకొ, మున్ను, మహా
రాజకుమారుఁడు, ఐనఘరాముఁడు=అయినట్టి రామచంద్రుఁడు, కాయలు,
ఆకులు, భోజనమై=ఆహారమయి, తగకొ=తగునట్లు, కల్పడకొ=కాలి నడ
కతో, పనికికొ=అడవికి, పోయి, చరింపఁడె=తిరుగఁడా? (తిరిగెను)

తా. పూర్వము దేశరథమహారాజ కుమారుడైన రామచంద్రుఁడు
కాలినడకతో నడవితేఁగి, ఆకులు కాయలు నాహారముగఁ జేసికొని, తిరుగ
వలసి వచ్చెను. అటులనే మనుజుఁడు తా నెంత గొప్పవాఁడయినను, దైవా
నుగ్రహము లేనియెడల, ఆగొప్ప బోగొట్టుకొని దేశసంచారియైతిరుగును.

చ. ఉరుకరుణాయుతుండుసమయోచితమాత్మదలంచియుగ్రవా
క్పరుషతఁజూపినకొ ఫలముగల్గుట తథ్యముగాదె యంబుదం
బురిమినయంతనే కురియ కుండునె వర్షము లోకరక్షణ
స్థిరతరపౌరుషంబున నశేషజనంబు లెటుంగ భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! ఉరుకరుణాయుతుండు=గొప్పదైన దయతో కూడి
నవాఁడు, సమయోచితము=కాలమునకుఁ దగిన యాలోచన, ఆత్మకొ=కున
స్సు, తలంచి, ఉగ్ర + వాక్ + పరుషతకొ=భయంకరమగు మాటలయొక్క
కాఠిన్యమును, చూపినకొ, ఫలము=లాభము, కల్గుట, తథ్యముగాదె=నిజమే

కదా? ఎట్లనఁ, అంబుదంబు=మేఘము, ఉరిమినయంతనే, లోక=జనులను, రక్షణ=రక్షించుటయందు, స్థిరతర=మిక్కిలి స్థిరమైన, పారుషంబునఁ=శౌర్యముచేత, అశేషజనంబులు=జనులందరును, ఎఱుంగఁ, వర్షము, కురియక, ఉండునె=ఉండునా? (ఉండదని యర్థము)

తా. మేఘుఁడుపొరంభమున భయము గలుగునట్లురిమి వెంటనే జనులను రక్షించు పట్టుదలతో నందరికి నానందము గలుగునట్లు వర్షించును. అటులనే గొప్పదయగల్గినవాఁడు సమయానుకూలముగా కఠినవాక్యము లాడినను తరువాత తప్పుక మేలుగలిగించును.

చ. ఉరుగుణవంతుఁడొడ్లు దనకొండపకారము నేయునప్పుడు
బరహితమే యొనర్చు నొకపట్టుననై నను గీడుఁ జేయఁగా
నెఱుంగఁడునిక్కమేకదయదెల్లనఁగవ్వముఁబట్టియెంతయు
దరువఁగఁజొచ్చినంబెరుగు తాలిమినీయదెవెన్న భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! ఒడ్లు=ఇతరులు, తనకుఁ, ఒండు=ఒక, అపకారము=కీడు, చేయునప్పుడు=చేయుసమయమందును, ఉరుగుణవంతుఁడు=గొప్పగుణములు గలవాఁడు, పరహితము + ఏ=ఇతరులకు మేలునే, ఒనర్చున్=చేయును. ఒకపట్టునఁ + ఐనను=ఒకసమయమునందైనను, కీడున్, చేయఁ + కాఁ = ఒనర్చుటకు, ఎఱుంగఁడు, నిక్కము + ఏకద=నిజమే కదా, అదెట్లనఁ, పెరుఁగు, కవ్వమున్, పట్టి=చేతఁగొని, ఎంతయుఁ=మిక్కిలి, తరువగన్ + చొచ్చినన్ = చిలుకుచున్నను, (పెరుఁగుకర్త) తాలిమిఁ=ఓర్పుచే, వెన్నఁ, ఈయదె=ఈయదా? (ఇచ్చునని భాషము)

తా. పెరుఁగు, మానవులు తన్ను గవ్వముచేఁగొని యెంత చిలుకుచున్నను, యొర్చి వారికి వెన్ననిచ్చును. అటులనే గుణవంతుఁడు తనకుఁ బరులు కీడుచేయుచున్నను, వారి కపకారము చేయక తాను పరోపకారమే చేయును.

చ. ఉరుబలశాలి నంచుఁ దను నొల్లని యన్యపతివ్రతాంగనా
సురతము గోరెనేని కడ సుమ్మది భూతికిఁ బ్రాణహానియా
శిరములు గూల రాఘవునిచే దశకంఠుఁడు ద్రుంగిపోవఁడే
యెఱుంగక నీతకాసపడి యిష్టలభ్యత్కులఁగూడిభాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! (మావపుఁడనునది తెచ్చిపెట్టుకోవలెను.) ఉరుబల
శాలిఁ + అంచు=గొప్పబలము గలవాఁడనని, తనుఁ, ఒల్లని=ఒప్పుకొనని,
అన్య=ఇతర, పతివ్రతా + అంగనా=పాతివ్రత్యముగల స్త్రీయొక్క, సురత
మున్=సంగమును, కోరెఁ, ఏని, అది, భూతికిఁ=సంపదకు, కడసుమ్మ=
అంతమేనుమా! ప్రాణహాని, ఔను, ఎట్లనిన, దశకంఠుఁడు=పదితలలుగల
రావణుఁడు, ఎఱుంగక, నీతకున్, ఆసపడి, ఇష్టులఁ=హితులను, భ్యత్కు
లఁ=సేవకులను కూడి, రామునిచే, శిరములు, కూలఁ=తెగునట్లు, తుంగి
పోవఁడే=చావడా! (చచ్చెను)

తా. రావణుఁడు చేయెఱుంగక నీతామహాదేవినిఁ గోరి, బంధుభట
సమేతుడై రామునిచేత సంహరింపబడెను. అటులనే మావపుఁడు బలశాలి
నని గర్వించి తన్ను నొల్లని పరవనితను గవయగోరిన, సంపదహానియా,
ప్రాణహానియు సంభవించును.

పూర్వగాథ;—పులస్త్యుని కొడుకగు విశ్రవనునకు నుమాలికూతురగు
కైకసియందు రావణుఁడు జన్మించెను. మయుని కూతురగు మంజోదరి
యీతనిభార్య. కుంభకర్ణ విభీషణు లీతని తమ్ములు. ఈతఁడు లోకకంటకుఁ
డగుటచే సురలు హరిని ప్రార్థింప శ్రీహరి రాముడైపుట్టి తండ్రియానతిని
భార్యయగు నీతతోడను, తమ్ముడగు లక్ష్మణునితోడను వనవాసము చేయు
చుండగా రావణుఁడు నీతను చెఱవట్టెను. రాముఁడు లంకలోనికి వెళ్లి,
రావణుని బంధుమిత్ర పుత్రసమేతముగా సంహరించెను. రావణకుంభకర్ణుడే
శాపగ్రస్తులయిన జనువిజయుల రెండవజన్మమునాన,

ఉ. ఊరక వచ్చుబాటుపడకుండిననైన ఫలంబదృప్తమే
 పారంగగల్గువానికి బ్రయాసము నొందిన దేవదానవుల్
 వారె లటుండఁగా నడుమ వచ్చిన శౌరికిఁ గల్గెఁగాదె శృం
 గారపుఁబ్రోవులక్ష్మీయునుగొస్తుభరత్నమురెండుభాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! అదృష్టము=పురాకృతపుణ్యము, ఏపారంగ=వృద్ధి
 కలుగునట్లు, కల్గువానికి, పాటుపడకుండిన, ఫలంబు=లాభము, ఊరక,
 వచ్చుకొ, ఎట్లనఁగా, ప్రియాసము=కష్టమును, ఒందిన దేవదానవుల్=
 పొందిన దేవతలు రాక్షసులును, వారలు, అటుండఁగా, శృంగారపు
 బ్రోవు=సాబగుల కుప్పయగు, లక్ష్మీయును, కొస్తుభరత్నము, రెండుకొ,
 నడుమ=మధ్యను, వచ్చిన, శౌరికి=విష్ణువునకు, కల్గెకొ + కాదె=నొర
 కెఱుగదా!

తా. సముద్రమును చిలుకునపుడు కష్టపడిన దేవతలు, రాక్షసులు
 నుండగా నడుమవచ్చిన శ్రీకృష్ణువునకు శృంగారవతియగు లక్ష్మీదేవియును
 కొస్తుభరత్నమును లభించెను. అటులనే గొప్పయదృష్టవంతునకు పాటుపడ
 నక్కఱలేకయే ఫలము లభించును.

పూర్వగాథ:—దేవతలు, రాక్షసులు, పాలసముద్రమును కుండగను
 వాసుకియను పామును త్రొడుగను, మందరపర్వతమును కవ్వయిగను జేసి,
 యమృతము కొఱుకును చిలుకుచుండగా, అమృతము పుట్టకముందు హాలా
 హలమనువిషము, తరువాత దివ్యములగు వస్తువులు పుట్టివని. వానిలో లక్ష్మీ
 దేవిని కొస్తుభరత్నమును శ్రీకృష్ణువు సంగ్రహించెను.

ఉ. ఊటక సజ్జనుం డొదిగియుండిన నైన దురాత్మకుండు ని
 హ్మరణ మోర్వలేక యపకారము చేయుట వానివిద్యగా

చీరెలు నూరుటంకములు చేసెడివై నను బెట్టెనుండఁగా
జేరి చినింగిపోఁ గొలుకు చిమ్మట కేమిఫలంబు? భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! సజ్జనుండు = మంచివాఁడు, ఊరక, ఒదిగి = అడఁగి;
ఉండినక + ఐనక = ఉన్నప్పటికిని, దురాత్మనుండు = చెడ్డమనస్సుగల
వాఁడు, నిష్కారణము = కారణములేకుండ, ఓర్వలేక, అపకారము = చెడు
పని, చేయుట, వానివిద్యకా = వాని చేతనైన పనిగదా! ఎట్లైన, చీరెలు =
బట్టలు, నూరుటంకములు = నూళ్లెని మొహరీలు, చేసెడివి = విలువగలవి,
అయినను, పెట్టెక = పెట్టెలో, ఉండఁగాక, చేరి = వానిలో పరివేసించి,
చినింగిపోక = అబట్టలు చినింగిపోవునట్లు, కొలుకుచిమ్మటకు = కొటికెడు
చిమ్మటకు, ఏమిఫలంబు = లాభ మేమున్నది. (తేదు)

తా. బట్టలు నూళ్లెని మొహరీలు విలువగలవైనను, పెట్టెలో నుండి
నప్పటికిని, చిమ్మటపురుగు తనకేమి లాభములేకపోయినను వాటిదగ్గరకు జేరి
ముక్కలుగా కొలుకును. అట్లులే మంచివాఁడు యూరక యొదిగియుండి
నను చెడ్డవాఁడు కారణములేకుండగ నే యోగ్యలేక మంచివాని కపకారము
చేయుచుండును.

ఉ. ఎట్టుగఁబాటుపడ్డ నొకయింతుకప్రాప్తము లేక వస్తువుల్
పట్టుపడంగనేరవు, నిబద్ధి సురావళిఁ గూడి రాక్షసుల్
గట్టుపెకల్చి పాల్కడలిఁ గవ్వముచేసి మధించి రంతయున్
వెట్టియెకాక యే మనుభవించిరి వారమ్మతంబు? భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! ఎట్టుగక = ఏవిధముగా, పాలుపడ్డన్ = శ్రమపడినను,
ఒకయింతుక = కొంచెమేని, ప్రాప్తములేక = అదృష్టములేక, వస్తువుల్, పట్టు
పడంగనేరవు = భింపజాలవు, నిబద్ధి = సత్యమే, ఎట్లైన, రాక్షసుల్, సురా
వళిక = దేవతాసమూహముతో, కూడి = కలసి, గట్టు = (మందర) పర్వతమును,

పెక్కి=ఊడఁదీసి, కవ్వముచేసి, పొల్కడలి=పాలసముద్రమును, మధిం
చిరి=చిరికిరి. అంతయు=వీరుపడిన కష్టమంతయును, వెట్టియొకాక=ఫలము
లేనిదేకాని, వారు=రాక్షసులు, అమృతంబును, ఏమి + అనుభవించిరి=
ఏమిత్రాగినారు? (త్రాసలేదని భావము)

తా. రాక్షసులు దేవతలతో స్నేహముచేసి మందరగిరిని ఊడఁదీసి,
దెచ్చి కవ్వముగాఁ జేసి పాలసముద్రమును చిరికిరి. వీరి పడిన కష్టమంతయు
వెట్టియొకాని యమృతమేమియును ద్రావలేదు. అటులనే మానవు డెంతకష్ట
పడినను దాననుభవింపఁదగిన యదృష్టము లేకపోయిననో ఫలము దొరకదు.

పూర్వగాధ;— దేవదానవులు పాలసముద్రమును మధించఁగా అమృ
తము పుట్టెను. దానిని శ్రీవిష్ణువు జగన్మోహినీరూప మెత్తి యిరులేగల
వారలకు పంచెదనని దేవతలకే యమృతమును పంచిపెట్టి రాక్షసులకు లేకుం
డగా శేసెను.

చ. ఎడపక దురనుండొరుల కెంతయుఁగీడొనరించుఁగాని యే
యెడలను మేలునేయఁ డొకయిండుకయైనను, జీడపురుదాఁ
జెడఁ దిను నింతెకాక పుడిసెండుజలం బిడి పెంపనేర్చునే
పొడవగుచున్న పుష్పఫలభూరుహ మొక్కటిన్ నభాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! దుర్జనుండు=చెడ్డవాఁడు, ఎడపక=విడువక, ఒరు
లకున్=పరులకు, ఎంతయున్, కీడు, ఒనరించున్, కాని, ఏయెడలను=ఏసమ
యమునందైనను, ఒకయిండుకయైనను=కొంచెమేనియును, మేలు, చేయడు,
ఎట్లఁగా, చీడపురు=చీడపురుగు, తాన్, చెడన్ = పొడగునట్లుగా,
తినున్=ఫలవృక్షములను తినునుగాని, పుడిసెండుజలంబు=చేరెడు నీళ్ళను,
ఇడి=పోసి, పొడవు + అగుచున్న, పుష్పఫలభూరుహమున్ = పూవులు కా
యలుగల వృక్షమును, ఒకటిన్, ఐనన్, పెంపన్ + నేర్చునే=పోషింప
గలదా? (లేదని భావము)

తా. చీడపురుగు చక్కగా పెరుగుచున్న పూవులు కాయలు గల చెట్లపాడగునట్లు తినునేగాని, చేరెడు నీళ్ళనుపోసి పెంచలేదు. అట్లు లనే దుర్జనుడు పరుల కెంతయో హానిచేయునేగాని ఏసమయమునందైనను కొంచెమైనను మేలుచేయడు.

ఉ. ఎడ్డెమనుష్యుఁ డేమెఱుగు నెన్నిదినంబులు గూడియుండినఁ
దొడ్డుగుణాధ్యనందుఁ గలతోరపువర్తనలెల్లఁ బ్రజ్ఞఁబేఁ
ర్పడ్డవివేకిరీతి; రుచిపాకము నాలుకగాకెఱుంగునే?
తెడ్డది కూరలోఁ గలయఁదిమ్మరుచుండిననై న భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! ఎడ్డెమనుష్యుడు = మూఢుడు, ఎన్నిదినంబులు, గూడియుండినఁ, దొడ్డుగుణ + ఆధ్యనందుఁ = మంచిగుణములు గలవాని యందు, కల=ఉన్నట్టి, తోరపువర్తనలు + ఎల్లన్ = మంచివైన నడతలన్ని యును, ప్రజ్ఞఁ=తెలివితే, పేరు + పడ్డవివేకిరీతిఁ=భ్రాంతిగాంచిన జ్ఞాన వంతునివలెను, ఏమి, ఎఱుంగున్? (తెలిసికొనలేడు) ఎల్లిన, రుచిపాక ము=రుచియొక్క పరిపాకము, నాలుకగాని, తెడ్డు=కలియఁజెట్టు గరిటె, కూరలోఁ, కలయన్=అంతటను, దిమ్మరుచున్ = తిరుగుచున్నప్పటికిని, అది=ఆతెడ్డు, ఎఱుంగునే=రుచిని తెలిసికొనజాలునా? (తెలిసికొనలేదు)

తా. కూరలయొక్కరుచిని నాలుక తెలిసికొనునుగాని, యెల్లప్పుడు కూరలలోఁ దిరుగుచున్నను, తెడ్డారుచిని తెలిసికొనలేదు అటులనే గుణ వంతునియందలి మంచినడతలు తెలివితే ప్రక్షిప్తికెక్కిన జ్ఞాని తెలిసికొనును గాని, ఆ గుణవంతునితో యెన్నిదినములు కలిసి తిరిగినను మూఢుడు తెలిసికొనలేడు.

ఉ. ఎప్పు డదృష్టతామహిమ యించుక పాటిలునప్పుడింపుసాం
పొప్పుచునుండుఁగాక యదియొప్పనిసిమ్మటరూపుమాయుఁగా

నిప్పున నంటియున్న యతినిర్మలినాగ్ని గురుప్రకాశముల్
దప్పిన నట్టిబొగ్గునకుఁ దా నలుపెంతయుఁబుట్టు భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! ఎప్పుడు=ఏసమయమున, అదృష్టతామహిమ=అదృష్టముయొక్క పెంపు, ఇంచుక=కొంచెము, పాటిలక=కలుగునో, అప్పుడు, ఇంపుసొంపు=చక్కదనముయొక్క యతిశయము, ఒప్పుచునుండుఁగాక=ప్రకాశించుచుండునుగాని, అది=ఆయదృష్టము, ఒప్పునిపిమ్మట=తొలగినచెనుక, రూపుతొలుతటిరూపము, మాయఁగా=చెడునుగదా, ఎట్లనక, నిప్పునన్=ఆగ్నియందు, అంటియున్న, అతినిర్మలిన=మిక్కిలిస్వచ్ఛమైన, అగ్ని, గురుప్రకాశముల్=గొప్పగుకాంతలు, తప్పినక, అట్టిబొగ్గునకు=అటువంటిసిబొగ్గునకు, నలుపు, తాన్=తాను, ఎంతయున్, పుట్టుక=కలుగుచుండును.

తా. బొగ్గు అగ్నితో చేరియున్నప్పుడు దానియందలి స్వచ్ఛమైనకాంతలతో ప్రకాశించును. అగ్నిసంబంధము తొలగిపోయినచో తొల్లిటికాంతలుతప్పి మిక్కిలి నలుపుపుట్టును. అట్లేమానవు డదృష్టమువృద్ధియగునపుడు ప్రభగల్గియుండునుగాని అదివిడిచిపోయినతరువాత తొల్లిటిప్రభనశించును.

ఉ. ఏగతిఁ బాటుపడ్డఁ గలదే భువి నల్పునకున్ సమగ్రితా
భోగము భాగ్యరేఖ గలపుణ్యనకుంబలె? భూరిసత్త్వసం
యోగమదేభకుంభయుగళోత్థితమాంసము నక్కకూన కే
లాగుఘటించు సింహము దలంచినఁ జేకఁబుఁగాక భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! ఏగతి=ఏవిధముగా, పాటుపడ్డక=కష్టపడుచున్నను, భువిన్=భూమియందు, అల్పునకున్=నీచునకు, భాగ్యరేఖ=అదృష్టలక్షణము, కలపుణ్యనకుంబలెన్, సమగ్రితాభోగము=సంపూర్ణసౌఖ్యము, కలదే=కలదా? (ఎట్లనిన) భూరిసత్త్వ=ఘనమైన బలముచేత,

సంయోగం = కూడుకొనబడిన, మద + ఇభ = మదపు టేనఁగుయొక్క, కుంభ
యుగళ = రెండుకుంభస్థలములందును, ఉత్ + స్థిత = పుట్టిన, మాంసము, సిం
హము, తలంచినఁ, చేతులుఁ గాక = లభించును గాని, నక్కకూనకుఁ = నక్క..
పిల్లకు, ఏలాగు, ఘటించుఁ = లభించును? (దొరుకదు.)

తా. మఁ పు టేనఁగుయొక్క కుంభస్థలముయందున్న మాంసమును
సింహము కోరినచో దొరుకునుగాని, యెంతశ్రమపడినను నక్కపిల్లకు దొర
కదు. అటులనే సంపూర్ణమైన సౌఖ్యము అప్యవసతునకు దొరుకును గాని
యెంతశ్రమపడినను అల్పమును దొరుకదు.

ఉ. ఏడ ననర్హుఁడుండు నటకేగు ననర్హుఁడు నర్హుఁడున్నచోఁ
జూడఁగనొల్లఁ డెట్లన నశుద్ధగుణస్థితి నీగ పూయముం
గూడినపుంటిపై నిలువఁగోరినయట్టులు నిల్వనేర్చునే
సూడిదవెట్టు నెన్నుదుటి చొక్కపుఁగస్తరిమీఁదభాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! అనర్హుఁడు = అయోగ్యుఁడు, ఏడనుండుఁ = ఎక్కడ
నుండునో, అనర్హుఁడు = అయోగ్యుఁడు, అటకున్ = ఆచోటికి, ఏగుఁ = పెళ్ళి
ను. అర్హుఁడు = యోగ్యుఁడు, ఉన్నచోన్ = ఉన్నచోటను, చూడఁగన్,
ఒల్లఁడు = ఇష్టపడఁడు. ఎట్లఁ, ఈఁగ, అశుద్ధగుణస్థితిన్ = నిగ్రలముకాని
స్వభావముకలదై యుండుటచేత, పూయముఁ = చీమును, కూడిన, పుంటిపై,
నిలువన్, కోరినయట్లు, సూడిద = కానుక గా, (విలాసార్థముగా) పెట్టు =
ఉంచుకొనిన, నెన్నుదుటి = నుదుటనున్న, చొక్కపు = అందమైన, కస్తరి
మీఁదఁ = కస్తరిపైని, నిల్వనేర్చునే = ఉండగలదా? (ఉండలేదు.)

తా. ఈఁగ మంచివాసనగల కస్తూరిబొట్టుమీఁద వాల్చిక, చెడువాస
నతో చీముపట్టిన కురుపుమీఁద వాల్చును. అటులనే అయోగ్యుడు మంచి
వానియొద్దకు బోక యయోగ్యుని ఒగ్గంతే పోవుచుండును.

ఉ. ఏల సమస్తవిద్యల నొకించుకభాగ్యముఁ గల్గియుండినన్
జాలు ననేకమార్గములు సన్నుతికెక్క, నడెట్లొకో యనన్
రాలకు నేడ విద్యలు తిరంబుగ దేవరూపు చేసినన్
వ్రాలి నమస్కరించి ప్రసవంబులు వెట్టరెమిఁద భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! సమస్తవిద్యలన్=అన్నివిద్యలతో, ఏల=ఏమిచేయొ
జనము? ఒకించుక=కొంచెము, భాగ్యము=అదృష్టము, కలిగియుండినన్,
అనేకమార్గములు, సన్నుతికెక్క=సాగడ్తును జెందుటకు, చాలున్=చాలు
ను. అదిఎట్లు, ఒకోయనన్=అదియేలాగునంటే, విద్యలు, రాలకు, ఏడన్=
ఎక్కడ, (లేవు)తిరంబుగన్=నిలుకడగా, దేవరూపు=దేవతల యాకారము,
చేసినన్, (మానవులని తెచ్చుకోవలెను) వ్రాలి=క్రిందనొఱచి, నమస్క
రించి, ప్రసవంబులన్ = పూవులను, విఁపన్ = ఆదేవతావిగ్రహముపై,
వెట్టన్=ఉంచరా? (ఉంచుదురని భావము)

తా. రాళ్ళు విద్యలు నేర్వకున్నను, వాని అదృష్టమున దేవతా
రూపుగా చేసినచో, మానవులు వ్రాలి నమస్కారములు చేసి పూలతో
పూజింతురు. అటులనే మానవున కదృష్టరేఖ యుండిన ననేకవిధముల పాగ
డ్తులు గాంచును. కాని విద్యలు నేర్చినందునకాదు.

ఉ. ఒక్కడెచాలు నిశ్చలబలోన్నతుఁ డెంతటికార్యమైనదాఁ
జక్కనొనర్ప గౌరవు లసంఖ్యలు పట్టినధేనుకోటులం
జిక్కగనీక తత్రబలసేన ననేకశీలీమఃఖంబులన్
మొక్కపడంగజేసి తుదముట్టడె యొక్కకిరీటిభాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! నిశ్చల=చలించని, బల=బలముచేత, ఉన్నతుఁడు=
గొప్పవాఁడు, ఒక్కడె, చాలున్=చాలును. ఎంతటికార్యము + ఐనన్,
తాన్, చక్కన్, నిసర్పన్=చేయుటకు, ఎట్లున, ఒక్కకిరీటి=ఒకయర్జునుఁడే,

అసంఖ్యలు=లెక్కలేనిమంది, కారవులు=దుర్యోధనాదులు, పట్టిన ధోనుకొ
టుల=పట్టుకొనిన యాలమందలను, చిక్కగన్ + ఈక = దొరకనీయక,
తత్ + ప్రబలనేన=అకారవులయొక్క గొప్పపైన్యమును, అనేకశిలీముఖం
లన్=వెక్కు బాణములచేత, మొక్కపడంగలేని=ఓడునట్లుజేసి, తుదకు
ట్టడే=పూనిక నెఱవేర్చడా? (నెఱవేర్చుకొను)

తా. దుర్యోధనాదులు గొప్పపైన్యముతో విరటుని యాలమందలను
తోలుకొని పోవుచుండగా నట్లును డొక్కడే అనేక బాణములచే వార
లను జయించి, గోవులను వారివశము గానీయక మరలించుకొని వచ్చెను.
అటులనే స్థిరమైన బలవంతుడు తానెంతటికార్యమైనను నెఱవేర్చగలడు.

పూర్వగాధ:—పాండవు లజ్ఞాతవాత వర్షమును చెల్లించుటకై
భార్యతోఁ గలసి, మారుపేషములతో విరటుని సేవించుచుండిరి. దుర్యోధనుఁ
డు, పాండవులు విరటునివద్ద నుండిరిని గ్రహించి విరటుని గోవుల దోలు
కొనిపోవ యత్నించినచో పాండవులు బయలు పడుచురనియు, మొదటి
నిర్ణయప్రకారము మరల యడవికంపవలెనని నిశ్చయించి గొప్ప పైన్య
ముతోఁబోయి విరటుని యాలమందలను తన పురికి తోలుకొని వచ్చుచుం
డఁగా గడుపుదినములు ముగియుటచే యర్జును డొక్కడే పోయి కారవు
లను జయించి గోగణములను దోలుకొనిపోయి విరటున కొప్పగించెను.

ఉ. కట్టడదప్పి తాముచెడుకార్యముఁ జేయుచునుండిరేని దోఁ
బుట్టినవారినైన విడిపోవుటకార్యము; దౌర్మదాంధ్యముం
దొట్టినరావణాసురునితో నెడఁబాసి విభీషణాఖ్యుఁ డా
పట్టుచ రాముఁడేరి చిరపట్టము గట్టుకొనండె భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! కట్టడదప్పి=మర్యాదదప్పి, తాము, చెడు కార్య
ముఁ=చెడ్డపనిని, చేయుచు, ఉండిరేని, తోలుబుట్టినవారినైన, విడి=
విడిచి, పోవుట, కార్యము=తగినపని. దౌర్మద + అంధ్యముఁ=చెడ్డతనముచే

గలిగిన నుద్దితమును, దొట్టినపొందిన, రాజానురునితో, ఎడగాని, విభీషణాఖ్యుడు విభీషణుడను పేరుగలవాడు, ఆపట్టనకొననుమయు నందె, రామకొన్త్రీరామచంద్రుని, చేరి, చిరకట్టముకాశ్వతమైన లంకాధిపత్యము, కట్టుకొనందెకట్టుకొనలేదా (కట్టుకొనెను)

తా. దుర్మదుడైన రావణానురునితమ్ముడగు విభీషణుడతనిని విడిచి పెట్టి శ్రీరామచంద్రునిచేరి కాశ్వతమైన లంకాధిపత్యముబొందెను. అట్లే చెడుపనులుచేసినచో సోదరుడైనను వానిని విడిచిపెట్టుట మంచిపని. (తనకు లాభము కలుగును.)

పూర్వగాథ:—రావణుడు శ్రీరామునిభార్యయగు సీతాదేవిని చెఱ పట్టగా విభీషణుడు తనయన్నయగు రావణునితో సీతాదేవిని శ్రీరాముని కిచ్చి శరణుపేడకొనుమని పెక్కుగఁగూల బోధించెను. రావణుఁ డదివివక విభీషణు నవమానింపఁగా విభీషణుడు అన్ననువిడిచి శ్రీరాముని శరణు జొచ్చెను. అంత శ్రీరాముడు రావణుని సంహరించి విభీషణుని లంకకు రాజుగా జేసెను. చిరంజీవియై పరిణెను.

ఉ. కట్టడ మైనయట్టినిజకర్మము చుట్టుచు వచ్చి యేగతిం బెట్టునొ పెట్టినట్లనుభవింపక తీరదు, కాల్లు, మీఁదుగాఁ గిట్టక వేల్పుఁ డంచుఁ దలకిందుగఁ గట్టిరెయ్యవ్వరై ననా చెట్టున గిబ్బిలంబులకుఁ జేరినకర్మము గాక భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! కట్టడ=నిధివిహితము, ఐనయట్టి నిజకర్మము=అయి నట్టిపురాకృతకర్మము, చుట్టుచుకొన=ఆవరించుచు, వచ్చి, ఏగతికొనెట్టును + ఒక=ఎట్టుకలుగఁజేయునో, పెట్టినట్లు=కలుగజేసినట్లు, అనుభవింపకతీరదు. ఎట్లఁగ, ఆచెట్టునకొ, గిబ్బిలంబులకు, చేరినకర్మము గాక=పొందినపూర్వ కర్మముతప్ప, ఎవ్వరైనను, గిట్టక = సహింపక, కాళ్ళమీఁదుగాకొ=తల కిందుగా; వేల్పుఁడు, అంచుకొ, కట్టిరెకట్టినారా! (లేదు)

తా. గట్టిలములు యితరులెవ్వరును తమ్ముతలకిందుగా చెట్టునకు వ్రేలాడఁగట్టకున్నను తమపురాకృతకర్మముచేతనే యట్లు వ్రేలాడుచుండును. అట్లే విధివిహితమైన పురాకృతకర్మము తన్నావరించి యెట్టికష్టముల బెట్టినను మానవుఁ డట్లుభవింపక తీరను.

ఉ. కట్టడ లేనికాలమునఁ గాదు శుభంబొరులెంతవారు చే
పట్టిననైన మర్త్యునకు భాగ్యమురాదనుటెల్లఁ గల్గ కా
దెట్టని పల్కినఁ దళరధేశవసిష్ఠులు రామమూర్తికి
బట్టముకట్టఁ గోరి రది పాయక చేకుటెనోటు భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! మర్త్యునకు = మనుష్యునకు, కట్టడ = దైవనిర్మితమైన యేర్పాటు, లేనికాలమున, శుభంబు, కాదు, ఒరులు = ఇతరులు, ఎంతవారు = ఎంతటిగొప్పవారు, చేపట్టిన + ఐనన్ = చేరదీసినప్పటికిని, భాగ్యమురాదు, అనుట ఎల్లఁ, కల్గకాదు. ఎట్లు + అని పల్కినఁ, దళరధేశవసిష్ఠులు = దళరధరాజును, వసిష్ఠమునియును, రామమూర్తికి = శ్రీరామచంద్రునకు, పట్టముకట్టన్ = పట్టాభిషేకముచేయుటకు, కోరిరి. అది, పాయక = చెడిపోక, చేకుటెన్ + ఓటు = జరిగినదా? (లేదు)

తా. దళరధమహారాజును, వసిష్ఠమహామునియును, శ్రీరామచంద్రునకు పట్టాభిషేకముజేయ నెంతయత్నపడినను విధివిధానములేక జరుగలేదు అట్లే మనుజునకు దైవనిర్మితముగ నేర్పాటులేనప్పుడు యెంతటి గొప్పవారు సహాయము చేసినను శుభములుకలుగవు.

పూర్వగాథ:— దళరధుఁడు శ్రీరామనకు పట్టముగట్టకుండఁగా కైకేయి తనకు తొల్లియిచ్చినవరములను నేడిమ్మని రాముని అడవికిపంపుమనియు భరతునకు పట్టాభిషేకము చేయుమనియు రెండువరములు దళరధుని కోరెను. శ్రీరాముడు పట్టాభిషేకభంగమొంది తండ్రివరములనుదీర్చ నీతా లక్ష్మణులతో అరణ్యవాసమునకు వెళ్ళెను.

ఉ. కానక చేరఁ బోల దతికర్ముడు నమ్మిక లెన్ని చేసినం
దా నది నమ్మి వానికడ దాయఁగఁబోయిన హానివచ్చు న
చోచ్చి నదియెట్లనంగొఱఁగుచూపుచునొడ్డినబోనుమేలుగాఁ
బోనని కాన కానపడి పోవుచుఁగూలదెక్కిక్కు భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! అతికర్ముడు = చెడుపనులుచేయువాడు, ఎన్ని
నమ్మికలు, చేసికొ, కానక=అలోచింపకుండ, చేరకొ + పోలను=నగ్గఱకు
పోఁగూడదు, తాకొ, అది నమ్మి, వానికడన్=అపాపుడున్నచోటికి, దాయ
గకొ=చేరుట, పోయిన, అచోచ్చొకొ=అచ్చట, హాని=కీడు, వచ్చుకొ=వచ్చు
ను. అని, ఎట్లొకొ, కొక్కు=పందికొక్కు, కొఱకు=మేతను, చూపుచు,
మేలుగాకొ, ఒడ్డిన=పన్నిన, బోనును, బోను + అని=తన్నుజంపుయంత్ర
మని, కానక=తెలిసికొనక, ఆనపడి, పోవుచుకొ=చెళ్ళుచు, కూలదె=చాప
దా? (చచ్చును)

తా. తనకుఁ దిండినిజూపుచు పన్నినబోనును బోనని తెలిసికొనక
పందికొక్కు ఆసించి బోయి యందుచచ్చును. అట్లే యెన్నినమ్మికలుచేసి
నను తెలిసికొనకుండా పాపాత్మునిదగ్గరకు వెళ్ళరాదు. నమ్మి వెళ్ళినచో
హాని సంభవించును.

ఉ. కానిప్రయోజనంబు సమకట్టదు తా భువినంతవిద్యవాఁ
డైనను దొడ్డరాజుకొడుకైనను నదెట్లు? మహేశుపట్టి వి
ద్యానిధి సర్వవిద్యలకుఁదానెగురుండు వినాయకుండు దాఁ
నేనుఁగురీతి నుండియు నదేమిటి కాడఁడుపెండ్లి? భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! భువికొ, తాకొ, ఎంతవిద్యవాఁడు + ఐనకొ=ఎంత
చదువుగలవాఁడైనను, దొడ్డరాజుకొడుకు, ఐనను, కానిప్రయోజనంబు=
అనుకూలపడనిపని, సమకట్టదు=కానేరదు, అదిఎట్లనఁగ, మహేశుపట్టి=

ఈశ్వరునిపుత్రుడు, విద్యానిధి=చదువులకు స్థానభూతుఁడును, సర్వవిద్యలకు=అన్నివిద్యలకును, తా నె, గురుండు=చెప్పవాఁడు, వినాయకుండు=విఘ్నేశ్వరుఁడు, తాన్, ఏనుఁగురీతిఁ=ఏనుఁగువలె, ఉండియుఁ, పెండ్లి, ఏమిటికిఁ=ఎందువలన, ఆడఁడు=చెసికొనఁడు?

తా. వినాయకుం డీశ్వరునికుమారుఁడును సర్వవిద్యలకు స్థానభూతుఁడును, అన్నివిద్యలకు గురువున్న యేనుఁగువంటి బలముకలవాఁడును అయి యుండియు బెండ్లాడలేకపోయెను. అట్లే మనుష్యుఁ డెంతవిద్యావంతుడైనను గొప్పరాజకుమారుఁడైనను దైవ మనుకూలింపనికార్యము జేసుకొనలేడు.

ఉ. కామితవస్తుసంపదలు గల్గుఫలం బొరు లానపడ్డచో

నేమియుఁ బెట్టఁడేని సిరి యేటికి? నిష్ఫల మున్నబోయినన్

బ్రామికపడ్డలోకులకుఁ బండఁగ నే మది యెండిపోవఁగా

నేమిఫలంబు? చేదు విడ దెన్నటికైన ముసిండిభాస్కరా.

టీ భాస్కరా! ఒరులు=ఇతరులు, కామిత=కోరిక, వస్తుసంపదలు=పదార్థములయొక్కసంపత్తులు, కల్గుఫలంబు=కల్గుటవలన ప్రయోజనము, ఆన పడ్డచోఁ, ఏమియుఁ, పెట్టఁడేని, సిరి=నానిభాగ్యము, ఏటికిన్=ఎందులకు, ఉన్నఁ=ఉన్నప్పటికిని, పోయినఁ=నశించినప్పటికిన్ని, నిష్ఫలము=స్వర్థము. ఎట్లున, ముసిండి=ముసిణి చెట్టు, ఎన్నటికైనఁ, చేదు, విడదు. అది=ఆ చెట్టు, పండఁగ + ఏమి=పండినప్పుడయినను, ఎండిపోవఁగాఁ=ఎండిపోయినప్పుడయినను, బ్రామికపడ్డలోకులకున్ = ఆనపడియున్న జనమునకు, ఏమిఫలంబు=లాభమేమి? (లేదు)

తా. ఎప్పుడును చేదును పదలని ముసిణి చెట్టు పండినను యెండినను దాని నాశ్రయించియున్న మానవులకేమియును నప్తములేదు. లాభములేదు. అట్లే భాగ్యవంతుఁడు తన్నాశ్రయించి కోరుకొన్న మానవులకెంతమాత్రము

ఫలమునీయకున్నచో వానికి సంపదయున్నను నశించినను లాభములేదు నష్టములేదు. సమానమేయగును.

ఉ. కారణ మైనకర్మములు కాక దిగంబడ వెన్నిగొందులం
దూతిన నెంతవారలకుఁ; దొల్లిపరీక్షీతు శాపభీతుడై
వారిధి నొప్పునుప్పరిగపైఁ బదిలంబుగ డాగియుండినం
గూర్చి భుజంగదంతహతిఁగూలఁడెలోకులెఱుంగ భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! ఎన్నిగొందులకొ=ఎన్నిమూలలలో, దూతినన్=దాగియున్నను, ఎంతవారలకుకొ=ఎట్టిగొప్పవారికిని, కారణము=అనుభవంపహేతువు, ఐనకర్మములు=అయినపనులు, కాక=జరుగక, దిగంబడవు=మానవు. ఎట్లనన్, తొల్లి = పూర్వము, పరీక్షీతు = పరీక్షనృహారాజు, శాపభీతుడై=మునిశాపమువలన భయపడినవారై, వారిధి=సముద్రమునందు, ఒప్పు=ప్రకాశించు, ఉప్పరిగపై=మేడపైని, పదిలంబుగన్=సమీచముగా, డాగియుండినకొ=దాగుకొనియున్నను, క్రూర=భయంకరమైన, భుజంగ=పాముయొక్క, దంత = కోరలయొక్క, హతిన్ = కాటుచేత, లోకులు=ప్రజలు, ఎఱుంగకొ, కూలఁడై=చాపఁడా? (చ ప్నేన)

తా. పరీక్షనృహారాజు మునియిచ్చిన శాపమువలన భయపడి సముద్రములోని మేడపై భద్రముగ దాగియుండినను పాముకాటువలన చనిపోయెను. అట్లే ఎంతగొప్పవారలయినను యెన్నిమూలలలో దాగియున్నను అనుభవంపవలసిన కర్మ మనుభవంపక తీరదు.

పూర్వగాథ:—అర్జునుని కుమారుడగు యభిమన్యునకు యత్తరయను భార్యయందు పరీక్షితుఁడు జన్మించెను. పరీక్షితు పాండవుల యనంతరము కురుదేశమును పాలించెను. ఈతఁ డొకనాఁడడవికి వేటను వెళ్ళి దిప్పిగొని శమికుండను మునిని దాహముడుఁగ, ముని తపస్సులోనుండుటచే మాట్లాడనందున చచ్చినపాము నాతనిమేడలో వేసెను. కొంతసేపటికి మునికుమారుఁ

డైన శృంగియనువాడు వచ్చి చూచి తండ్రిమెడలో పామును వైచినవాఁడేమిదనిములలో పాముకాటువలన చచ్చుగాకయని శపించెను. రాజుండు లకు భయపడి సముద్రములో మేడకట్టించుకొని కడుభద్రముగా నుండెను. కాని యేడవనాఁడొక బ్రాహ్మణుఁడిచ్చిన నిమ్మపండును వాసనజూచుచుండ నందుండి యొకపామువచ్చి యాతనిని గఱచిచంపెను.

ఉ. కులమున నక్కడక్కడ నకుంతితధార్మికుఁడొక్కడొక్కడే
కలిగెడుఁగాక పెందలుచు గల్గఁగనేరరు; చెట్టుచెట్టునన్
గలుగఁగనేర్చునే గొడుగుకామలుచూడఁగ నాడనాడ నిం
పలరఁగ నొక్కటొక్కటినయంబునఁజేకులుగాక భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! ఆకుంతితధార్మికుఁడు=చలనములేని ధర్మబుద్ధిగలవాఁడు, కులమునకొక, అక్కడక్కడకొక, ఒక్కడొక్కడకొక, కలిగెడుఁగాక=ఉండునుగాని, పెందలుచు=మిక్కిలి ఎక్కువగా, కల్గనేరరు=ఉండజాలరు. చూడఁగక=ఆలోచింపఁగా, గొడుగుకామలు, అడనాడక=అక్కడక్కడ, ఇంపు + అలరక=అందిముమీఱగా, నయమునకొక=చరిమితముగా, ఒక్కటొక్కటి, చేకులుకొక + కాక=దొరకునుగాని, చెట్టుచెట్టునన్, కలుగఁగనేర్చుకొక + ఎ=కలుగునా? (ఉండవు.)

తా. ఆలోచింపఁగా గొడుగుకామలు అక్కడక్కడ పరిమితముగా నొక్కొక్కటి దొరకునుగాని ప్రతిచెట్టునందును దొరకవు. అట్లే మంచి ధర్మబుద్ధిగలవాఁడు కులమున నక్కడక్కడ నెక్కడో గల్గునుగాని, ఎక్కువగానుండదు.

ఉ. కూర్మమనస్కు లౌపతులఁ గొల్చి వసించినమంచివారికిఁ
వారిగుణంబెవట్టి చెడువర్తన వాటిలు; మాధురీ జలో
దారలు గౌతమీముఖమహానదు లంబుధిఁ గూడినంతనే
క్షౌరముఁ జెందవే మొదలికట్టడలన్నియుఁదప్పి భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! క్రూరమనస్కులు = కఠినమైన మనస్సుగలవారు, డౌపతుల = అయినట్టిరాజులను, కొల్చి, వసించినమంచివారికి = ఉన్న మంచిజనులకు, వారిగుణంబై = అకఠినులగురాజులగుణమే, షట్టి = కలిగి, చెడు వర్తన, వాటిలు = ఏర్పడును. ఎట్లనిన, మాధురీ = తియ్యవైన, జల = నీటిచేత, ఉదారలు = గొప్పవగు, గౌతమీ = గోదావరి, మఖ = మొదలయిన, మహా నదులు, అంబుధి = సముద్రమును, కూడినంతనే = చేరినంతనే, మొదలకట్ట డలు + అన్నియు = ముందుండు తియ్యదనము మొదలగు నియమములను, తప్పి = విడిచి, త్కారమున్ = ఉప్పదనమును, చెందవే = పొందవా? (పొందును.)

తా. తియ్యనినీటితో నొప్పుచున్న గోదావరి మొదలగు నదులన్నియును సముద్రములో చేరినంతనే మొదటగల తియ్యనిరుచినఁ దప్పి యుప్పదనమును బొందుచున్నవి. అట్లే క్రూరబుద్ధిగల రాజులను నేవించుచున్న మంచివారికి వారిమంచిగుణము పోయి క్రూరుగుణము సంభవించును.

1 విశేషాంశము:—క్రూరమనస్కుఁ డౌపతిని, అనిపాతాంతరము.
2 మాధురీజలంబారయ, అనిపాతాంతరము.

ఉ. గిట్టుట కేడఁ గట్టడ లిఖించిన నచ్చటఁగానియెందుచోఁ

బుట్టదు చావు; జానువులవున్కుల నూడిచి కాళిఁ జావగా
ల్గటిసశూద్రకుఁ భ్రమలఁ గప్పుచుఁదద్దిధిగుఱ్ఱయాచునా
పట్టునఁ గొంచు మట్టికడ బ్రాణముతీ సెగదయ్యభాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! గిట్టుటకు = చచ్చుటకు, ఏడ = ఎక్కడ, కట్టడ = దైవనిర్ణయము, లిఖించినన్ = వ్రాసినట్లయిన, అచ్చట, కాని = కాక, ఒండుచో = మరియొకచోటునందు, చావుపుట్టును. ఎట్లన, కాళి = కాశీ పురమునందు, చావ = చచ్చుటకు, జానువుల = మోకాళ్ళయొక్క, పుస్కుల = చిప్పలను, ఊడిచి = తీసివైచి, కాలగ్జిన = నిశ్చయముశేసికొన్న, శూద్ర

కున్ = కూచ్రకుండను మహారాజును, తల్ + విధి = ఆదేశము, భగ్గుమలగప్పు
చున్ = మాయ చేచుట్టుచు, గుట్టుము + బొచు, ఆపట్టునన్ = ఆవేశకు, కొం
చున్ = పై నెక్కించుకొనిపోయి, మట్టికడన్ = పొగొనుము, తీసెన్ + కద
అయ్యు = తీసెనుకదా?

తా. కూచ్రకుమహారాజు కాశీపురమున చచ్చుటకై మోకాలించిప్పల
నూడదీసికొని యచ్చటనే నిశ్చయము జేసుకొనియుండగా దైవ మొక
గుట్టుమై మాయపన్ని మరణవేశకు వాని నెక్కించుకొని మట్టిచెట్టునొద్ద
బ్రాణము దీసెను. అట్లే, ఎచ్చట జచ్చుటకు విధి వ్రాసియుండునో యచ్చ
టనే చచ్చునుగాని వేరొకచోటునందు జానడు.

చ. ఘనబలసత్త్వ మచ్చువడఁ గల్గినవానికి హాని లేనిచోఁ
దనదగుసత్త్వమే చెఱుచుఁ దన్ను; నదెట్లన? నీరు లావుగాఁ
గను వసియించినన్ చెఱువుకట్టకు సత్త్వము చాలకున్నచోఁ
గనుమలు పెట్టి నట్టనడిగండి తెగంబడకున్నె? భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! ఘనబలసత్త్వము = గొప్పబలముతోఁగూడినసత్త్వ,
అచ్చువడన్ = ఏర్పడునట్లు, కల్గినవానికి, హాని = కీడు, లేనిచోన్, తనది,
అగుసత్త్వమే = అయినట్టిబలమే, తన్నున్, చెఱుచును. అది + ఎట్లు +
అనన్, 1 నీరు, 2 లావుకాన్ + కను = ఎక్కువగా, వసియించినన్ =
ఉన్నప్పుడు, చెఱువుకట్టకున్ = చెఱువుగట్టునకు, సత్త్వము = బలము, చాల
కున్నచోన్, కనుమలు = నందులు, పెట్టి = పడి, నట్టనడిగండి = ఆచెఱువుమధ్య
కన్నము, తెగంబడక = తెగిపోవక, ఉన్నె = ఉండునా? (ఉండదు.)

తా. చెఱువున నీరెక్కువగానున్నపుడు చెఱువుగట్టునకు బలము
చాలకున్నచో మధ్యగండి తెగును. అట్లే తనకధికబలమున్నందున నితరులచే
హానికల్గకున్నను, తనసత్త్వయే తన్నుఁబాడు చేయును.

1 నీనుమిక్కిలింగనుకవసించినన్, పాఠాంతరము. 2 లావుగా=లావు విశాఖపురిప్రాంతమున నధికార్థము.

చ. ఘనుడగునట్టివాడు నిజకార్యసముద్ధరణార్థమై మహిం
బనివడి యల్పమానవుని బ్రార్థనచేయుట తప్పు గాదుగా;
యనఘటఁ గృష్ణజన్మమున నావసుదేవుడమీఁదటెత్తుగాఁ
గనుఁగొనిగాలిగానికడకాళ్ళకుఁ మొక్కుఁడెనాఁడుభాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! ఘనుడగునట్టివాడు = గొప్పవాడగు మనుజుడు, నిజకార్య=తనయొక్కపనిని, సముద్ధరణార్థము + వి=వెలుపేర్చుకొనుటకై, మహిన్=భూమిని, పనివడి=పనిబూని, అల్పమానవున్=నీచుడగుమనుజుని, పార్థనచేయుట, తప్పుగాదుగా=దోషముకాదుగదా? ఎట్లనిన, కృష్ణజన్మమునకే=శ్రీకృష్ణమూర్తి జన్మించినకాలమందు, అనఘట=పాపరహితముగా, ఆవసుదేవుడు, మీఁదటెత్తుగాన్=తలమానికముగా, కనుఁగొని=భావించి, నాఁడు=ఆవేళ, గాలిగాని కడకాళ్ళకున్=గాడిదయొక్క వెనుక పాదములకు, మొక్కిక్కు + ఎ=నమస్కరింపఁడా! (నమస్కరించెను.)

తా. శ్రీకృష్ణమూర్తి జన్మించిన సమయమునందు శాతనిశండ్రియగు వసుదేవుడు కృష్ణునిరక్షించుటకై గాడిదవెనుకకాళ్ళను పాదరహితముగాను శిరోభూషణముగాను భావించి నమస్కరించెను. అట్లే గొప్పవాడయిన వాడు తనకార్యమును వెలుపేర్చుకొనుటకై పనిబూని నీచునిపార్థించినను దోషము కానేరదు.

పూర్వగాథ:—చంద్రివంశపురాజుగు వసుదేవుడు కంసునిచెల్లెలగు దేవకీదేవిని పెండ్లాడెను. కంసుడు తనచెల్లెలిని యత్నవారింటికి బంపుచుండగా “కంసుఁడా! దేవకీదేవిగర్భమునబుట్టువాడు నినుచంపు” నని యాకాశవాణి వల్లెను. కంసుఁడందులకు వెఱచి దేవకీవసుదేవులను బంధించి చెఱిలోనుంచి వారిసంతానమును ఆరుగుర జరిపెను. ఏడవవాడు బలరాముడు,

విష్ణుమాయచే దేవకీగర్భముననుండి యశోదాదేవిగర్భమున జన్మించెను. ఎనిమిదవవాడుగ శ్రీకృష్ణుఁ డవతరించెను. వసుదేవుఁ డాపిల్లవానిని గంనుఁడు చంపునని యచ్చటికి సమీపముననున్న వ్రేపల్లెలో యశోదాదేవి దగ్గఱవిడిచిరావలెనని శ్రీకృష్ణుని యొత్తుకొనిపోవుచుండెను. దేవకీ సంతాన ముకల్గినపుడెల్ల యాసంగతి కంసునకు చెల్పుటకై యొకరాక్షసుఁడు గాడిద వేషముతో నందుఁ గావుండును. వసుదేవుఁడట్లు శ్రీకృష్ణుని తీసుకొనిపోవు చుండఁగా గాడిద భగవత్స్వామ్యుడనని నరువలేక యూరకుండఁగా వసుదేవుడు గాడిదనుజూచి యది యార్చునేమోయని భయమునొంది దానికాళ్ళు పట్టు కొని శాంతింపజేసి తనకార్యమును సాధించెను.

ఈకథ వాడుకలోనున్నదికాని భాగవతమునందులేదు. “వలనుదప్పి నపుడు వసుదేవుడు గాడిదకాళ్ళుపట్టుకొనె”నని లోకోక్తిగలదు.

చ. ఘనుఁడొకవేళఁ గీడ్పడినఁ గ్రమ్మఱ నాతనిలేమివాపఁగాఁ
గనుఁగొన నొక్కసత్రపుభువుగాక నరాధములోపరెందఱుం
బెనుఁ జెలు వెండినట్టితఱిఁ బెల్లున మేఘుఁడు గాక నీటితోఁ
దనువఁదుమారముల్ శతశతంబులుచాలునటయ్యభాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! ఒకవేళ, ఘనుఁడు=ఘోషవాఁడు, కీడ్పడిన= కీడుచేదరిదుర్మయినవో, క్రమ్మఱ=మఱల, ఆతనిలేమి=ఆతనిబీదతనమును, వాపఁగాన్=పోగొట్టుటకు, కనుఁగొన=విచారింపఁగా, ఒక్కసత్రపుభువుగాక=ఒకమంచిరాజేగాని, నరాధములు=నీచమానవులు, ఎందఱు=ఎంత మందియైనను, ఓపరు=తాళలేరు. పెనుచెలువు=పెద్దచెలువు, ఎండినట్టి తఱి=పట్టిపోయినవృక్షము, పెల్లునన్=త్వరగా, నీటితో, తనువఁ= నిండించుటకు, మేఘుఁడుగాక, తుమారముల్=మంచుబిందువులు, శతశతంబులు=నూలునూలులైనను, చాలునటయ్య=చాలునాకీ (చాలవు.)

తా. పెద్దచెలువు యెండిపోయినప్పుడు దానిని త్వరలో నీటిచే నిండించుటకు మేఘమే వర్షింప సరిపోవునుగాని, మంచుబింగువు లెన్ని వర్షించినను జాలవు. అట్లే యొకగొప్పవాఁడు కీడుచే బీదవాఁడైనచో నాతని బీదతనము బోగొట్టుటకు మంచిరాజే సరిపోవునుగాని నీచమానవు లెందరైనను సరిపోరు.

ఉ. చంద్రకళావతంసుకృపచాలనినాఁడు మహాత్ముడైనఁడా
సాంద్రవిభూతిఁబాసియొకజాతివిహీనునిఁగొల్పియుంటయో
గీంద్రీసుతాంఘ్రిపద్మమతిహీనత నొందుటకాదుగా హరి
శ్చంద్రుఁడువీరబాహునినిజంబుగఁగొల్వఁడెనాఁడుభాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! యోగీంద్ర = మునీశ్వరులచే, సుత=పొగడబడిన, అంఘ్రిపద్మ =, పాదపద్మములుగల భాస్కరా! మహాత్ముఁడు + విన్ = గొప్పవాఁడైనను, చంద్రకళావతంసు=చంద్రరేఖయే శిరోభూషణముగాగ యీశ్వరునియొక్క, కృప=దయ, చాలనినాఁడు, తాను, సాంద్రవిభూతిన్ = గొప్పవిశ్వరూపును, పాసి=విడిచి, ఒకజాతివిహీనుని = ఒకనీచకులమువానిని, కొల్పియుండుట=నేవించియుండుట, మతిహీనత=తెలివితక్కువ, కాదుగా=కాదుగాదా! ఎట్లన, నాఁడు=అదినములలో, హరిశ్చంద్రుఁడు, వీరబాహునిన్ = వీరబాహుడను మాతంగుని, నిజంబుగ, కొల్వఁడు + ఎ=నేవించలేదా? (నేవించెను.)

తా. పూర్వము హరిశ్చంద్రుఁడు రాజాధిరాజైనను దైవకృప లేక పోవుటచే మాదిగకులజాడగు వీరబాహుని నేవించెను. అట్లే ఈశ్వరుని దయలేనప్పుడు తానెంతటి ఘనుడయినను గొప్పసంపదలను విడిచి యొక నీచుని నేవించవలసివచ్చును. అట్లు నేవించుట దైవకృప లేకయేగాని తెలివితక్కువగాదు.

పూర్వగాధ:—సూర్యవంశమునందు త్రిశంకుడను రాజునకు సత్యవ్రత మునఁ బ్రసిద్ధికెక్కిన హరిశ్చంద్రుఁడు జన్మించి అయోధ్యను రాజధానిగా జేసుకొని పాలింపుచుండెను. భార్య చంద్రిమతి. కుమారుడు లోహితా న్యుడు. ఒకనాఁడు దేవేంద్రుఁడు సభదీరియున్నమునులనుజూచి “పరివంచ మున సత్యసంధుఁ డెవ్వ”డని యడుగగా వసిష్ఠుడు “హరిశ్చంద్రుఁ”డని చెప్పెను. అంత విశ్వామిత్రుఁడు “హరిశ్చంద్రుని బొంకించెడ”నని పండెము వేసి హరిశ్చంద్రునినద్దసువచ్చి యజ్ఞమునకు ధనమడిగి అధనము తరువాత గైకొందునని హరిశ్చంద్రునినిగర్హణేయించి అనేక యిడుములుకల్గించి దాన రూపమున రాజ్యముగొప్పించి పిదప వెనుకటియజ్ఞధన మీయుమని నిర్బంధముచేసెను. ముగ్ధులును దీర్ఘబుకై నక్షత్రముని వెంటబెట్టుకొని సతీసుత సమేతముగా హరిశ్చంద్రుఁడు కాశీపురినిజేరి సతీసుతులను బ్రాహ్మణునకు విక్రియించి తాను వీరబాహుళ్యము మాలవానికమ్మడుబోయి బాకీతీర్చి యనేక కష్టములుపడి పిదప కొలదికాలములోనే తనరాజ్యమును బొంది జగజ్జగీయమానమైన కీర్తిగాంచెను.

ఉ. చక్కదలంపగా విధివశంబున నల్పునిచేతనై నఁ దాఁ

జిక్కియవసలం బొరలుఁజెప్పఁగరానిమహాబలాధ్యుఁడనీ

మిక్కిలి సత్త్వసంపదల మీఠినగంధగజంబు మావట్టే

డెక్కియదల్చి కొట్టికుదియించిన నుండఁదెయ్యొచ్చిభాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! చక్క=బాగుగా, తలంపఁగా=అలోచింపఁగా, చెప్పక + కన్=చెప్పటము, రానిమహాబలాధ్యుఁడు=వీలుపడనిగొప్పబల పంతుఁడయినను, తాన్, విధివశంబున=దైవశక్తిచేత, అల్పునిచేతక + వనక=నీదునిచే నైనప్పటికిని, చిక్కి, అవస్థలన్=కష్టములను, పొరలుక= పొందుచుండును. ఎట్లఁగ, మావట్టేఁడు=వీరుఁగును దోలువాఁడు, ఎక్కి, అదల్చి=బెదిరించి, కొట్టి, కుదియించినక=శృంగునట్లు చేసినను, మిక్కిలి,

సత్త్వసంపదః=అధికబలముచేత, మితిన=అతిశయించిన, గంధగజంబు= మునించినయేనుగు, ఓర్చి, ఉండఁజేడ=ఉండలేదా? (ఉండును.)

తా. మిక్కిలిసత్తువగల మువ్వపేనుగు తనపైకి మావట్టేడెక్కి యద లించి యంకుశముతోకొట్టి కుంగజేసిన సహించియుండును. అట్లే యెంత బలవంతుడైనను దైవవశముచేత నీచునిచే జిక్కి కష్టములను పొందు చుండును.

చ. చదువది యెంతగల్గిన రసజ్ఞత యీచుక చాలకున్న నా
చదువు నిరర్థకంబు గుణసంయుతు లెవ్వరుమెచ్చ రెచ్చటం
బదునుగ మంచికూర నలచాకము చేసిన నైన నందు నిం
పొదవెడునుప్పు లేక రుచిపుట్టగనేర్చునటయ్య? భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! చదువు, అది, ఎంతగల్గిన, రసజ్ఞత=సారము నెఱుగు ట, ఇంచుక=కొంచెము, చాలకున్న, అచువు, నిరర్థకంబు=పనికిమాలినద గును. ఎచ్చట=ఎచోటనైనను, గుణసంయుతులు=మంచిగుణములుగలవారు, ఎవ్వరు, మెచ్చరు. ఎట్లన, మంచికూరను, పదనుగ=తగినట్లుగా, నలచాక ము=నలచకగ్రహరి చేయుపాకముపంటిపాకమును, చేసిన, ఐన, అం దు=అకూరలో; ఇంపు + ఒదవెడు = చక్కనిరుచినిపుట్టించు, ఉప్పు, లేక, రుచి, పుట్టగన్ + నేర్చును + అటయ్య=కలుగునా? (కలుగదు)

తా. నలచకగ్రహరి చేయుపాకమువలె పాకముగలమంచికూరను తగినట్లుగాపండినను అందులో రుచినిగల్గించునట్టి యుప్పువేయకున్నచో రుచి కలుగదు. అట్లే మాంపుఁడెంత విద్వాంసుడైనను కొంచెమైనను రసము గ్రహింపలేకున్నచో వానివిద్య పనికిమాలినదగును. ఎక్కడను గుణవంతు లెవ్వరును మెచ్చుకొనరు.

మాచన:—అఖండయతి. ఇట్టి యతి భగవాన్ గ్రంథములలోలేదు. బ్రహ్మశ్రీ కేశవరపు వేంకటాశ్రమి గారికింది విధముగా దీనిని నవరించిరి.

“ఇం పొదవెడు నుప్పు లేక రుచియుండగ నేర్చునటయ్య”

ఉ. చాలఁ బవిత్రీవంశమున సంజనితుం డగునేని యెట్టిదు
 శీల్పునినై నఁ దత్కులవిశేషముచే నొకపుణ్యుఁ డెంతయు
 దాలిమి నుద్ధరించును; సుధానిధిఁ బుట్టఁగఁగాదె శంభుఁ డా
 హాలహాలానలంబు గళమందు ధరించుట పూని భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! చాలఁబవిత్రీవంశమునన్=మిక్కిలి పావనమైనకుల
 మునందు, సంజనితుండు=పుట్టినవాఁడు, అగునేని, తత్కులవిశేషముచేన్=
 ఆకులమునందలి గౌరవముచేత, ఎట్టినుశ్చిలునినైనన్ = ఎట్టినుష్టగుణములుగల
 వానినైనను, ఒక పుణ్యుండు=ఒక పుణ్యాశ్రుండు, ఎంతయున్, తాలిమిన్=
 ఓర్పుచే, ఉద్ధరించును=కాపాడును. ఎట్లైన, శంభుఁడు=శివుఁడు, పూని=
 యర్పించి, అహాలహాలానలంబు=అహాలహాలమును అగ్నిహోత్రమును, గళ
 మందున్=కంఠమునందు, ధరించుట=తాల్చుట, సుధానిధిన్=పాలసముద్ర
 మును, పుట్టఁగఁ + గాదె=పుట్టుట చేత నేకదా?

తా. మిగుల భయంకరమైనదైనను హాలహాలమును నగ్నిహోత్రమును
 పాలసముద్రములో బుట్టినదనెను కారణముచేత శంభుండు దానిని కంఠము
 నందు దాల్చెను. అట్లే ఎటువంటి చెడుగుణములుగలవాడయినను మంచి
 కులమునఁ బుట్టినవో నాకులమందలి గౌరవముచేత పుణ్యాశ్రుఁ డెవరైన
 నొకఁడు ఆదుప్పు కాపాడును.

పూర్వగాథ:—దేవతలు, రాక్షసులు, అమృతముకొఱఁగ బాలసము
 ద్రమును దహనఁగా ముందీహాలహాలమును విషముపుట్టి మిగుల భయంకర
 ముగా లోకములను గాల్చుచుండ, దేవతలు భయపడి యీశ్వరుని ప్రార్థింప
 నీశ్వరుండు దానిని ద్రాగివలెను జడియ గొట్టెను ఈశ్వరుని జూచి “నాథా!
 నామంగళమాత్ర మహత్త్వమున మీశేమియు కీడు వాటిల్లెను విషమును
 భక్షింపు”డనెను. అంత నీశ్వరుండు దానిని మ్రింగి కంఠమున నిల్పి లోక
 ములను గడించెను.

ఉ. చేరి బలాధికుం డెఱిగి చెప్పినకార్యము చేయకుండినన్

బారము ముట్టలేఁడొక నెపంబునఁ దాఁజెడునెట్టిధన్యుఁడున్
బోరక పాండుపుత్తులకు భూస్థలి భాగము పెట్టు మన్నఁగం
సారిని గాకుచేసి చెడఁడాయెనె గౌరవభర్త భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! బలాధికుఁడు=బలముచేగొప్పవాఁడు, చే=ఁగ్గఁకు
వట్టు, ఎఱిగి=సంగతి దెలిసికొని, చెప్పినకార్యము=చెప్పినపని, చేయకుండి
నన్, ఎట్టిధన్యుఁడున్ = ఎంతగొప్పవాఁడైనను, పారము = తుదను, ముట్ట
లేఁడు=పొందలేఁడు. ఒక నెపంబునన్=ఒక కారణముచే, తాన్, చెడున్=
చెడిపోవును. ఎట్లున, పోరక=యధముచేయకుండ, పాండుపుత్తులకు=
పాండురాజుమారులకు, భూస్థలిన్=భూమిని, భాగము పెట్టుము=పంచి
యిమ్ము, అన్నకంసారినిన్=అనిశ్రీకృష్ణుని, కాకుచేసి=తీరస్కరించి,
కారవభర్త = దుర్యోధనుమహారాజు, చెడఁడాయెనె = చెడలేదా? (చెడి
పోయెను.)

తా. శ్రీకృష్ణభగవానుఁడు దుర్యోధనునియొద్దనువల్లి పాండవులతో
యధముచేయుచుండ రాజ్యమును పంచియిమ్మని చెప్పఁగా నాతనినిఁ దిర
స్కరించి దుర్యోధనుఁడు చెడిపోయెను. అట్లే బలశాలి తనకడ కేతెంచి
చెప్పిన యల చేయకున్నచో నెంతటివాఁడైనను తనకని పూర్తిజేసుకొన
లేక యేదని కారణముచేత తానే నశించును.

ఉ. చేసినదుష్టచేష్ట నది చెప్పక నేర్పునఁ గిప్పి పుచ్చితా

మూసినయంతటన్ బయలు ముట్టకయుండదదెట్లు రాగిపైఁ
బూసిన బంగరుంజెదరి పోవఁగడంగిన నాఁడునాటికిన్
దాసినరాగి గానఁబడదా జనులెల్ల నెఱుంగ భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! (మానవుడు అనునది తెచ్చుకొనవలెను) చేసిన దుష్ట
చేష్ట=తాచేసినచెడ్డపనిని, చెప్పక, నేర్చున=ఉపాయముచేత, కప్పి
పుచ్చి=కనబడకుండజేసి, తా, మూసినయంతట=దాచినప్పటికిన్ని,
బయలుముట్టక=చెల్లశికాకుండ, ఉండదు. అది + ఎట్లు, రాగిపైన్, పూసిన
బంగారు=పొదిగినబంగారు, చెదరిపోవ=చెదరిపోవుటకు, కడంగిన=
పొంగిరంభించినయెడల, నాడునాటికిన్=ఆనాటికానాడు, దానినరాగి=
కప్పపజినరాగి, జులు, ఎల్ల, ఎఱుగ, కానబడదా=కనబడకుం
దనా! (కనబడును.)

తా. రాగిపై పొదిగిన బంగారుపూత చెదరిపోయిన కృమముగా
నందున్న రాగి యందటకు గనబడును. అట్లే, నీమఁడొక నీచకార్యమును
చేసి చెప్పకుండ నుపాయముచే దాచిపెట్టినను నది కృమముగా సంవరకు
చెలియకమానదు.

చ. తగిలిమందంబుచే నెదిరి దన్ను నెఱుంగక దొడ్డవానితో
బగఁగొనిపోరుటెల్లనతి పామరుడై చెడుటితెకాక తా
నెగడిజయింపనేరఁడది నిక్కముతప్పదు; ధాత్రిలోపల
దెగియొకకొండతోడగరు డీకొని తాకిననేమి? భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! తగిలి=చెంబడించి, మందంబుచేన్=కావరముచేత,
ఎదిరి=ఎదుటివానిని, తన్నును, ఎఱుగక=తెలిసికొనలేక, దొడ్డవాని
తోన్=గొప్పవానితో, పగఁగొని=విరోధముపూని, పోరుట + ఎల్ల=పో
ట్లాడుటంతయు, అతిపామరుడు—నిచాలామాధుఁడై, చెడుట, ఇంతె
కాక=ఇంతకన్న వేఱుగా, తా, నెగడి=వృద్ధిపొంది, జయింపనేరఁడు=
గెలువఁజాలఁడు, అనిరిక్కుము=అదేనిజము. తప్పదు=తప్పిపోదు. ఎట్లనిన,
ధాత్రిలోపల=భూమియందు, తగరు=స్థాపించు, తెగి=సాహించి,
ఒకకొండతో=ఒకపర్వతముతోడ, డీకొని=ఎదుర్కొని, తాకిన=
కలిసుబడిననో, ఏమి=ఏమిలాభమున్నది? (లాభములేదు.)

తా. గొట్టెపోతు సాహసించి యొకవర్వతమును యెదుర్కొని
తాకినవో దనతల చగులుట తప్ప లాభమేమియునుండదు. అట్లే, బు
హిమము కావరముచేత దనయొక్కయు ఎదుటివారియొక్కయు బలము
దెలియకుండ గొప్పవారిలో విరోధముపూని పోట్లాడినవో దానే చెడి
పోవును. కాని లాభమేమియును పొందదు.

చ. తడవగ రాదుప్రగుణుడ త్వమెటుంగకయెవ్వరైన నా
చెడుగుణ మిట్లు వల్వదని చెప్పిన గ్రక్కనఁ గోపచిత్తుడై
కడుదెగఁజూచుఁగా మఱుంగఁగాఁగినతైలము నీటిబొట్టుపై
బడునెడ నాక్షణంబెగసి భగ్గునమండకయున్న భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! చుప్రగుణుఁ = చెడ్డగుణములుగలవానిని, తత్త్వము =
నిజము, ఎటుంగక, తడవగ రాదు = వానిజోలికిఁబోఁగూడదు. ఎవ్వరు +
వనఁ, ఆచెడుగుణము, ఇట్లు, వల్వదు = వద్దు. అని, చెప్పినఁ, గ్రక్క-
నఁ = త్వరగా, కోపచిత్తుడై = కోపముతోఁగూడిన మనస్సుగలవాడై,
కడుఁ = మిక్కిలి, తెగఁ = సాహసించుటకు, చూచుఁగా = ఆలోచించును
గదా! ఎట్లనిన, మఱుంగఁ = శుభమునట్లుగా, కాఁగినతైలము = కాఁగిననూనె,
నీటిబొట్టు, పైఁ = తనయందు, పడునెడఁ = పడునట్టివేళ, ఆక్షణంబు =
అస్వఁడే, ఎగసి = మీఁదికిరేచి, భగ్గున, మండకయున్నె = మండకపోవునా?
(మందుఁ.)

తా. బాగుగాఁ గాఁగిననూనె తనపై నీటిమక్కపడినయెడల వెం
టనే మీఁదికిరేచి భగ్గునమందును. అట్లే చెడ్డగాఁకు తనకు హితము చెప్పిన
వారిమీఁద కోపమువహించి చెడుపుచేయుట కెంచును. కావున చెడ్డవాని
నిజమును తెలియకుండ వానిజోలికిఁ బోఁగూడదు.

చ. తనకు ఫలంబుచేదని యెదం దలపోయెడు కీర్తిగోరునా
ఘనగుణశాలి లోకహిత కార్యము మిక్కిలిభారమైన మే

లనుకొనిపూను, శేషుఁడు సహస్రముఖంబులగాలిఁగ్రోలి తా
ననిశము మోవఁడే మఱి మహాభరమైన ధరిత్రి భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! కీర్తిఁ=యశమును, కోరు=అపేక్షించు, ఆఘన
గుణాలి=అగోష్ఠగుణములచే నొప్పువాఁడు, తనకుఁ, ఘంబుల=లాభము,
లేదు, అని, ఎదఁ=మనస్సులో, తలపోయఁడు=అలోచింపఁడు. లోకహిత
కార్యమ=లోకమునకు మేలగుపని, మిక్కిలి, భారము + ఐ=కష్టమై
నను, మేల=మంచిది, అనుకొని, పూనున్=యత్నించును. ఎట్లనిన, శేషుఁ
డు=అచిశేషుఁడు, సహస్రముఖంబులఁ = వేయినోళ్ళతోడను, గాలిన్,
కోరి=పీల్చి, తాన్, మఱి, మహాభరము=మిగులబరువుగలది, ఐవధరిత్రిన్=
అయినభూమిని, అనిశముఁ=ఎల్లకాలమును, మో. ఁడే=మోయుటలేదా?
(మోయుచున్నాఁడు.)

తా. అచిశేషుఁడు తనవేయినోళ్ళతో గాలినే పీల్చుకొనుచు తన
శేషియు లాభములేకున్నను మిక్కిలి బరువుగల భూమిని యెల్లకాలమును
మోయుచున్నాఁడు. అట్లే కీర్తిఁ గోరెడువాఁడు తనకులాభము కలుగలేదని
మదినిఁదలపోయక, లోకమునకు మేలగుపని యెంతకష్టమైనదైనను మంచిదే
యనుకొని పూనిచేయును.

పూర్వగాధ:—కశ్యపునకును కదుగ్రీవకును అనేక నాగులు జన్మిం
చెను. వానిలో పెద్దవాఁడే యాచిశేషుఁడు. ఈతఁడు తనతల్లియైన కదుగ్రీవ
సవతితల్లియగు వివతకు చేసిన యన్యాయమునకు సహించఁజాలక గంధమాద
నము, గోకర్ణము మొదలగు నివ్యక్షేత్రములందు బ్రహ్మహగూర్చి తపస్సు
జేసి భూభారమును వహించునట్టి శక్తిని బడసి గరుత్మంతునితో స్నేహము
గల్గి శ్రీనిష్ఠామూర్తినిగూర్చి తపస్సుజేసి యాయనకు పాసుపుగాసుండునట్లు
వర్షము సుపాదించి, యాయన యజ్ఞచేత వేయినడగలతో భూమిని మో
యుచు నాగుల కందఱకు రాజైయుండెను భృగుమహర్షి శాపంబున లక్ష్మణ,
భురామావతారములు పొందెను.

చ. తనకు నదృష్ట రేఖ విశదంబుగఁ గల్గినఁ గాని లేనిచో
 జనునకు నెయ్యెడన్ బరుల సంపదవల్ల ఫలంబులేదుగా.
 కనుఁగవ లెస్సగాఁ దెలివి గల్గిన వారికిఁ గాక గుడ్డికిఁ
 కనుపడునెల్లువెన్నెలలుగాయఁగనందొకరూపు భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! తనకు, అదృష్టరేఖ=భాగ్యరేఖ, విశదంబుగన్=
 స్పష్టముగా, కల్గినఁగాని, లేనిచో, జనునకు=మానవునకు, ఎయ్యెడన్=
 ఏనచుచుండుచు, పరులసంపదవల్ల=ఇతరులభాగ్యమువలన, ఫలంబు=లాభ
 ము, లేదుగా=లేదుకదా, ఎట్లుఁగా; కనుఁగవన్=చెందుకన్నులయందును,
 తెలివి=తేట, లెస్సగాన్=బాగుగా, కల్గినవానికిఁగాక=ఉన్నమానవులకే
 తప్ప, గుడ్డికిఁ=మాపులేనివానికి, వెన్నెలు, కాయఁగన్=ప్రకాశింపగా,
 అందున్=అవెన్నెలలందు, ఒకరూపు=ఒకరూపమైనను, ఎట్లుకనుపడున్=
 ఏకీకీకాఁగనందును? (కనుపడు)

తా. వెన్నెలు ప్రకాశించుచున్నపుడు చెందుకన్నులయందు మాపు
 గల్గువానికేలాభముగాని గుడ్డివానికి అవెన్నెలలందులి ఒకరూపమైనను కన
 బడనందునలాభములేదు. అట్లే ఇతరులభాగ్యమువల్ల తనకుభాగ్యరేఖకల్గినచో
 లాభముగల్గుచుగాని భాగ్యరేఖలేనిచో పరులసంపద తనకబ్బరు గావున
 లాభములేదు.

ఉ. తాలిమితోడుతం దగవు తప్పక నేర్పరి, యొప్పుదప్పలం
 బాలననేయుఁగాకట నుపాయవిహీనుఁడు నేనునేర్చునే?
 పాలునునీరు నేలుపలుపంగ మరాళమెఱుంగుఁగాకమా
 రాల మెఱుంగునే తదురుచారురసజ్ఞతఁబూన భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! నేర్పరి = నేర్పుగలవాఁడు, తాలిమితోడుతన్=
 ఓర్పుతో, తగవు=న్యాయమును, తప్పక, ఒప్పుతప్పలన్=మంచిచెడ్డఁను,

పాలన నేయుఁగాక కనిపెట్టిమాచునుగాని, అటసఁ=అపనిని, ఉపాహవిహీ
నుడు=నేర్పులేనివాఁడు, చేయఁ=చక్కబఱచుటకు, నేర్పును + ఎ=సమ
ర్థుడగునా? మరాళము=హంస, పాలును, కరును, ఏనుపతుఁడంగన్=చిడఁ
దీయుటకు, ఎఱుంగుఁగాక=తెలిసికొనుచుగాని, మార్జాలము=పిల్లి, తత్=
ఆహంసయొక్క, ఉరు=గొప్పదియ, చారు=మనోజ్ఞమైనదియనగు, రసజ్ఞ
తఁ=ససముగ్రహించుకొని, పూసఁ=హంచుటకు, ఎఱుంగునె=తెలిసి
కొనునా? (తెలిసికొనలేదు.)

తా. పాలును నీరును విడదీయుట హంసయొక్కదనము గాని, పిల్లి
గొప్పదను యారసమును గ్రహించుకొని యెఱుంగదు. అట్లే ఓర్పుతో
తగవుయొక్క మంచిచెడ్డలను నేర్పుగలవాఁడు కనిపెట్టి నిర్ణయించునుగాని
తెలివిమాల్గినవాఁడు కనిపెట్టి నిర్ణయించలేడు.

ఉ. తాలిమితోడఁగూరిమిఁగృతఘ్నునకెయ్యెడను తమోత్తముల్
మేలొనరించినన్ గుణము మిక్కిలి కీడగుఁ బాముపిల్లకున్
బాలిడి పెంచిన నిష్ఠము పాయఁగనేర్చునె దానికోటలం,
జాలఁగ సంతకంత కొకచాయను హెచ్చునుగాకభాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! ఉత్తమ + ఉత్తముల్=మిక్కిలి ప్రమంచినారు, తాలి
మితోడఁ=ఓర్పుతో, కూరిమిన్=ప్రేమచేత, కృతఘ్నునకున్=చేసినమే
లుమఱచినవారికి, ఎయ్యెడఁ=చేతన, మేలు=ఉపకారము, ఒనరించి
నన్=చేసినచో, గుణము=మేలుపలనగల్గినఫలము, మిక్కిలి, కీడు, అగున్,
పాముపిల్లకున్, పాలు + ఇడి=పాలుపోసి, పెంచినన్, దానికోటలం=
ఆపాముపిల్లకోటలయందు, విషము, చాఁచున్=ఎక్కువఁగా, అంతకంత
కుఁ=క్రిమికృమముగా, ఒకచాయను=ఒకవిధముగా, హెచ్చునుగాక=
ఎక్కువగునుగాని, పాయఁగనేర్చును + ఎ=ఆశయమువిడిపోవునా? (విడువదు)

తా. పాముపిల్లకఁ బాలుపోసికెంచినను దానికోటలయందు విషము కృమకృమముగా నెక్కువగునుగాని తఱిగిపోదు. అట్లే మంచివారు శాంతముతో ప్రేమచేతను కృతఘ్నునకు మేలుచేసినచో వీరిమేలనకు ప్రతిఫలము కీడుగలుగు.

చ. తెలియనికార్య మెల్లఁ గడతేర్చుట కొక్కవివేకిజ్ఞానక
వలయు నట్లే నదిద్దుకొనవచ్చుబ్రయోజనమాంద్యమేమియుం
గలుగదు, ఫాలమందుఁ దిలకంబిడునప్పుడు చేత నద్దముక
గలిగినఁ జక్కఁజేసికొనుఁ గాదె నరుం డదిచూచిభాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! తెలియని, కార్యము + ఎల్లఁ = పరిసంతయును, కడతేర్చుటను = నెఱవేర్చుటను, ఒక్కవివేకిఁ = ఒకజ్ఞానవంతుఁ, చేకొనక = పరియన్ = సగ్గఱనుఁదీసికొనవలెను అటు + ఐ.క = అట్లయినచో, నిద్దుకొనవచ్చుకొన = తప్పలులేకుంట్లు సరించుకొనవచ్చును. బ్రయోజనమాంద్యము = పనికియాలస్యము, ఏమియుకొ, కలుగదు. ఎట్లనన్, నరుండు = మానవుఁడు, ఫాలమందున్ = మరుటను, తిలకంబు = బొట్టును, ఇమనప్పుడు = బొట్టుకొనునప్పుడు, చేతన్ = చేతియందు, అద్దముకొ, కలిగినకొ, అదిచూచి = అద్దమునుచూచి, చక్కకొ + చేసికొనుకొ + కాదె = బాగుగాఁ దుకొనునుగదా.

తా. మానవుఁడు నుదుటియందు బొట్టును బొట్టుకొనునప్పుడు చేతియందు అద్దమున్నచో నాయద్దమును జూచి బాగుగా బొట్టునిద్దుకొనును. అట్లే తనకు తెలియనిపనిని నెఱవేర్చుకొనుట కొక నేర్పరిని జేరదీసికొనినచో యాపనిని తప్పలులేకుండా యాలస్యముకాకుండా నిర్వహించుకొనవచ్చును.

ఉ. దక్షుఁడు లేనియింటికి బదార్థము వేటొకచోటనుండి వే
లక్షలువచ్చుచుండిన బలాయనమై చనుఁ గల్గకాదు, ప)

త్యక్షము వాఁగులున్ వఱదలన్నియువచ్చిన నీరునిల్చునే
యక్షయమైనగండి తెగినట్టి తటాకములోన బాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! ఓ ఘండు = కుటుంబబాధ్యతవహించునట్టి మజమాని, లేనియింటికి, పరార్థము = ద్రవ్యము, నేను + ఒకచోటనుండి = మరియొక స్థలమునుండి, వేలక్షలు = వేయిలక్షలు, పచ్చుచుండిన = పచ్చుచుండినప్పటికిని, పలాయనము + అయి = చెల్లా చెప్పరై, చను = పోవును, కల్లకాదు = అబద్ధము గాదు. (ప్రత్యక్షము = స్పష్టము. ఎట్లనన్, వాఁగులు = కొండకాలుపలు, వఱదలు = జలపరీవాహములు, అన్నియున్, వచ్చినన్, అక్షయము = నాశనము లేనిది, ఐనగండి = ఐనకన్యము, తెగినట్టి, తటాకములోనన్ = చెలువులో, నీరు, నిల్చునే = ఉండునా? (ఉండదు.)

తా. స్థిగ మైన గండిపడిన చెలువులోని కన్నికొండకాలుపలు, జల పరీవాహములు వచ్చినను నీరు నిలువకపోవును. అట్లే కుటుంబబాధ్యతవహించునట్టి మజమానిలేని ఇంటిలోనికి వేలకొకచోటినుండి ద్రవ్యము లక్షల కొలది పచ్చుచుండినను యెప్పటికప్పుడే పోవుచుండును.

ఉ. దానపరోపకార గుణధన్యత చిత్తములోన నెప్పుడున్
లేని వివేకశూన్యనకు లేములు వచ్చినవేళ, సంపదల్
పూనినవేళ, నొక్కసరిపోలును, జీకున కర్థరాత్రి యం
దైన నదేమి పట్టపగలైన నదేమియులేదు భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! దాన = ఒకరికిచ్చుట, పరోపకార = ఇతరులకు పకారము చేయుట, గుణ = గుణములచేత, ధన్యత = కృతార్థత్వము, ఎప్పుడున్, చిత్తములోనన్ = మనస్సులో, లేనివివేకశూన్యనకు = లేనిమూఁగునకు, లేములు = దరిదిమ్రులు, వచ్చినవేళన్ = సంభవించినప్పుడును, సంపదల్ = భాగ్యములు, పూనినవేళన్ = కలిగినప్పుడును, ఒక్కసరిపోలును = ఒకవిధముగ నేయుండును.

ఎట్లనిన, చీపనకున్=శుక్లివానికి, అర్ధరాత్రి=నడురేయి, ఐనన్ + అది +
 ఏమి=అయినప్పుడు లాభమేమి, పట్టపగలు=మధ్యాహ్నము, ఐన్ + అది
 + ఏమి=అయినప్పుడు లాభమేమి? (లాభములేదు.)

తా. శుక్లివానికి నడిరేయియైనను మిట్టమధ్యాహ్నమైనను యొక
 పేగాని భేదముండదు. అట్లే దానపరోపకారసుఖము లేప్పుడును మనస్సు
 లోలేని మూఢునకు పేవటికమువచ్చినను భాగ్యముకల్గినను యొక పేగాని
 భేదముండదు.

ఉ. దానము సేయఁగోరిన వదాన్యునకీయఁగ శక్తిలేనిచో

నైనఁ బరోపకారమునకై యొకదిక్కునఁ దెచ్చియైన నీఁ
 బూనును మేఘుండంబుధికిబోయి జలంబుల దెచ్చియాయఁడే
 వాన సమస్తజీవులకు వాంఛిత మింపెనలార భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! దానము=ధర్మము, చేయన్=చేయుటకు, కోరిన
 వదాన్యునకన్=ఇష్టమున్నదాతకు, ఈయన్ + కన్=ఇచ్చుటకు, శక్తిలేని
 చోన్ + ఐనన్=సామర్థ్యములేనప్పటికిన్ని, పరోపకారమునకై=ఇతరులకు
 మేలుచేయుటకై, ఒకదిక్కునన్ = ఇంకొకచోటను, తెచ్చి + ఐనన్,
 ఈన్=ఇచ్చుటకు, పూనును = యత్నముచేయును. ఎట్లనిన, మేఘుండు=
 మబ్బు, అంబుధికిన్=సముద్రమునకు, పోయి, జలంబులన్=నీటిని, తెచ్చి,
 సమస్తజీవులకున్=అన్ని జంతువులకు, వాంఛితము=కోరిక, ఇంపెనలు—
 అరన్=తృప్తి కలుగునట్లుగా, వానన్, ఈయఁడే=ఒకగఁడా? (ఒకగును)

తా. మబ్బు తనయొద్ద జలములేనప్పుడు సముద్రమునకుఁ బోయి జల
 మును దెచ్చి యన్ని ప్రాణులకోర్కెలును తృప్తి గల్గనట్లు వర్షించును. అట్లే
 ధర్మముచేయుట కిష్టపడుదాత తనయొద్ద దానముచేయుటకు శక్తిలేనిచో
 పరోపకారముకై ఇంకొకచోటనైన తెచ్చి యిచ్చుచుండును.

ఉ. దానముచేయనేరనియధార్మికుసంపదయుండి యుండియుకా
దానెపలాయనంబగుట తథ్యము, బూరుగుమానిసుగాచిననో
దానిఫలంబు లూరక వృథా పడిపోవవె యెండి గాలిచేఁ
గానలలోన నేమిటికిఁ గాకయభోజ్యములౌట భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! దానము, చేయనేరనియధార్మికుసంపద=చేయుట
కిష్టపడనిలోభివానికలిమి, ఉండియుండియుకొంతకాలమున్నట్లుండియు
ను, తానె=తనంతఁదానె, పలాయనంబు—అగుట=పారిపోవుట, తథ్యము=
నిజము. ఎట్లన, బూరుగుమానిసు=బూరుగుచెట్టు, కాచినన్—ఘరించినను,
వానిఫలంబులు=ఆబూరుగుపండ్లు, అభోజ్యములు=తినకూడనివి, టౌటన్=
అగుటచే, ఊరక, వృథా=వ్యర్థముగా, ఎండి, గాలిచేఁ, గానలలోనకొ=
అడవులలో, ఏమిటికిఁగాక=ఎందుకునుపయోగించక, పడిపోవు—ఎ=పడి
పోవుచుండవా? (పడిపోవును.)

తా. బూరుగుచెట్టు పండినను దానిపండ్లెవరికిని దినుటను బనికెరక
యెండి గాలిచే వృథాగా నడవులలో బడిపోవును. అట్లే, దానముచేయని
వాని భాగ్యముయన్నట్లుండి యొగులకెవ్వరికి నుపయోగపడక తనంతఁ
దానె మాయమగును.

చ. నడవక చిక్కి లేమియగునాఁడు నిజోదర పోషణార్థమై
యడిగిభుజించుటల్ నరుల కారయవ్యంగముకాదుపాండవుల్
గడుబలశాలు లేవురు నఖండవిభూతిఁ దొలంగి భైక్షముల్
గుడువరెయొకచోపురిఁ గుంతియుఁదారొకచోటభాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! నడవక=జరుగుబాటులేక, లేమియగునాఁడు=పేద
టికమువచ్చునప్పుడు, నిజ—ఉదరపోషణ—అర్థమై=తనకడుపునిండించు

కొనుటకై, అడిగి=యాచించి, భుజించుటలో=తినుటలు, ఆరయ్=అలోచింపఁగా, నరులకున్=మానవులకు, వ్యంగ్యముకాదు=విచింపఁగినదికాదు. ఎట్లనిన, కడు=బలములు=మిక్కిలిబలవంతులు, ఏవురు=అయిదుగురు, పాండవుల్=పాండురాజుకొడుకులు, అఖండవిభూతి=సంపూర్ణమగు నైశ్వర్యమును, తొలంగి=విడిచి, ఏకచక్రపురిన్=ఏకచక్రమునుపురమునందు, తారను=తామును, కుంతియున్=తల్లియగుకుంతీదేవియును, ఒకచోటన్=ఒకస్థలమందు, భైక్షముల్=భిచ్చపుటన్నమును, కుడువరె=తినరా? (తనిరి.)

తా. మిక్కిలి బలశాలులగు పంచపాండవులు సంపూర్ణమగు సంపదలను విడిచి తల్లియగు కుంతీదేవితోఁగూడ నేకచక్రపురమందుభిక్షాటనమెత్తికొన్నయన్నమును తిని జీవించిరి. కావున మనుష్యుఁడు కుటుంబము జరుగక బీదవాఁడైనప్పుడు కడుపునిండించుకొనుటకు బలము యాచించి తిని బ్రతుకుట తప్పకాదు.

పూర్వగాథ:—పాండవులు ధృతరాష్ట్రుని యాజ్ఞచొప్పునఁ దల్లితోఁగూడి వారణాసతపురమున నూతనలక్ష్మగృహంబునఁ గాపురముండిరి. దుర్యోధనుఁడు రాజ్యాపేక్షుఁడై పాండవుల జంపింపవలయునని యాహించి “వారు నిద్రించునప్పు డాయుంటిలోఁ గాల్చిరమ్మ”ని కొందఱు గూఢచారులను పంపెను. ఈవార్త విదురుఁడు పాండవులకు రహస్యముగా దెలియఁజేసెను. గూఢచారులు సమయమునకై వేచియుండ భీముఁ డాయుంటిని గూఢచారులతోఁగూడ కాల్చి నిద్రలోనున్న తనతల్లిని సోదరులను యొకసారంగమనుండి తీసికొనిపోయి యొకయడవిఁ బ్రవేశించెను. అంత నందరు నిద్రమేల్కొని భీముని సాహసమునకు సంతసించి శత్రువులకుఁ దెలియకుండ నుండగోరి సమీపమునగల యేకచక్రపురమున బ్రాచీనావేషముల భిక్షాటనముచేయుచు కాలముగడిపిరి.

చ. నుడువులనేర్పు చాలని మనుష్యుఁడెటుంగకతప్పనాడినం
గడుఁగ్మవతోఁ జెలంగుదురు గానియదల్పురు తజ్జలెల్లఁద

వృడుగులు వెట్టుచున్నడుచునప్పుడు బాలునిముద్దునేయఁగా
దొడగుదు రింతెకాని పడదోయి నేమెనఁచె నభాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! శుడువులన్ = మాటలయందు, నేర్పుచున్నది, మను
ష్యుఁడు, ఎఱుంగక, తప్పక + ఆడినకొరవ్వనవన, తజ్జులు +
ఎల్లకొరవడితులందరు, కడుకొరవడికి, కృపతోకొరవడి, నెలంగు
గురుసంతోషింతురు, కాని, అప్పుడు = కోపముతో బెరింపుచు. ఎల్లకొరగా,
తప్ప + అడుగులు = తప్పటగులు, పెట్టుచుకొనేయును, నడుచునప్పుడు,
బాలునికొరవడివానిని, ముద్దుచేయక + కాక = ప్రేమించుటను, పొడ
గుదురు = మొదలు పెట్టెనరు. ఇంతెకాని, ఎవరైనకొరవడిగొన్నచున్నట్లై
నను, పడకొరవడిపడవట్టుగా, తోయియును + ఎంతోయియునురా?
(తోయియు)

తా. ఎట్టికఠినహృదయులగు మానవులైనను, పిల్లవాఁడు తప్పటడు
గులు పెట్టి నడుచునపుడు వానిని ముద్దుచేయుచు గాని క్రిందివివక్షఁగ్రోయ
దు. అట్లే పండితులు మాటలయందు నేర్పులేనివాఁడు తప్పమాటలెఱుంగక
పల్కినచో దయతో సంతోషింతురుకాని కోపముతోఁగనగును.

ఉ. నేరిచి బుద్ధిమంతుఁ డతినీతివివేకము దెల్పినం జెడం
గారణమున్నవాని కది కై కొసఁగూడదు నిక్కమే దురా
చారుఁడురావణాసురుఁ డసహ్యమునొందజెచ్చేటుకాలముం
జేరువయైనవాఁడు నిరసించి విభీషణబుద్ధి భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! బుద్ధిమంతుఁడు = తెలివకలవాఁడు, నేరిచి = తెలిసి
కొని, అతినీతివివేకము = ఎక్కువయగునీతిమార్గమును, తెల్పినన్ = చెప్పినచో,
పడకొరవడిగుటను, కారణమున్నవానికికొరవడి = హేతువుగలవానికి, అది = ఆ

నీతిమార్గము, కైకొనక = అవలంబించుటను, కూడను = ఇష్టముండదు.
 నిక్కము + ఏనిజమే, ఎట్లనిన, దురాచారము = చెడునడకలనాడు,
 రావణాసురుడు, చేయకాలముకొ = చెడుకాలము, చేరువ + ఐననాడు =
 సమీపించినప్పుడు, విభీషణుబుద్ధి = విభీషణుడు చెప్పిననీతిని, నిరసించి = తిర
 స్కరించి, అసహ్యము, సాంఘము + ఎ = సాంఘలేదా? (సాంఘము)

తా. చెడునడకల రావణుడు తనకు చేయకాలము సమీపించుట
 చేత దమ్ముడగు విభీషణుడు చెప్పిననీతిని తిరస్కరించి వంశనాశము సాం
 ఘము. అట్లే మానవుడు తనకు చెలిపోవ గారణమున్నప్పుడు తెలివిగల
 నాడు తెలిసికొనిన నీతిమార్గమును చెప్పినచో ఆనీతిమార్గము నవలంబించుట
 కిష్టపడదు.

చ. నొగిలినవేళ నెంతటిఘనుండును దన్నొకరొక్కనేర్పుతో
 సగపడిపోయినచో తనంతట బల్లికిరాడు నిక్కమే
 జగమున నన్నియైన గడు సన్నగిలంబడియున్న నింధనం
 బెనయగదోచియూడక మత్స్యరపుల్లననేర్చుభాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! నొగిలినవేళ = బీదతనముగలిగియున్న సమయమున,
 ఎంతటిఘనుండును = ఎంతటిగొప్పవాడయినను, తన్నుకొ, ఒకరు, ఒక
 నేర్పుతో = ఒకయుపాయముతో, అగపడి = ఎదుర్పడి, ప్రోదించెయక = సోషిం
 పక, తనంతటకొ, బల్లికికొరాడు = బలము చెందలేడు, నిక్కము + ఏ =
 నిజమే, ఎట్లకొ, జగమునకొ = లోకమున, అన్నియైనకొ, కడుకొ = మిగుల
 సన్నగిలంబడియున్న = క్షీణించియున్నప్పుడు, ఇంధనంబున = పుల్లను, ఎగయ
 గకొత్తోచి = ఎగసనద్రోచి, ఊడక, మఱి + ఎట్లు, రపుల్కానకొ నేర్పుకొ =
 నుండనేర్చును.

తా. కాన్యవంశగు యన్నియైనను క్షీణించియున్నప్పుడు పుల్లలను
 యెగసనద్రోచి యూడకపోయినచో మఱి రాజి మండదు. అట్లే గొప్ప

వానికి పేదటికమువచ్చినప్పు డింకొక రొకయుపాయముచే తన్ను పోషిం
కపోయినదో తనంతటతాను తిరిగి బలమును జెందలేడు

ఉ. పండితులైనవారు దిగువందగనుండఁగ నల్పుఁడొక్కఁడు
ద్వంద్వతఁ బీతమెక్కిన బుధప్రకరంబున కేమియెగ్గగున్?
గొండ్రికొకొంటి చెట్టుకొనకొమ్మలనుండఁగఁ గిందగండభే
రుండమదేభసింహ నికురుంబములుండవె? చేరి భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! పండితులు, ఐనవారు నిగుపంక్తింనుగా, ఉండఁ
గన్, అల్పుఁడు=నీచుఁడు, ఒకఁడు, ఉద్వంద్వతఁ=సప్తత్వముచే, పితము +
ఎక్కినన్=పీతముపైఁగూర్చుండినచో, బుధప్రకరంబునకున్=పండితసమూ
హమునకు, ఏమి + ఎగ్గ + అగున్ = ఏమిచెడుపుసంభవించును ఎల్లరిన,
కొండ్రికొకొంటి=ఒకానొకవానరము, చెట్టుకొనకొమ్మలన్, ఉండఁగన్,
క్రింద=అచెట్టుకింద, గండభేరుండ=గండభేరుండమునపల్లవ యొక్కయు,
మద—ఇభ=మదపులేనుఁగులయొక్కయు, సింహ=సింహములయొక్కయు,
నికురుంబములు=గుంపులు, చేరి=కూడి, ఉండవు—ఎ=ఉండువా? (ఉండును)

తా. చెట్టుకింద గండభేరుండాని మృగసముదాయముండఁగ నా
చెట్టుకొమ్మల చివరయందొక కొంటియున్నను నామృగములకేమియు లోప
ములేదు. అట్లే పండితులు కిందకూర్చుండినప్పు డొకనీచుఁడు దుష్టత్వ
ముచే పీతముమీఁద గూర్చునప్పటికిని, అపండితుల కంతనూత్రియన నేమి
యు కొఱతగలుగదు.

ఉ. పట్టగనిక్కుచున్ మదముబట్టి మహాత్ములందూలనాడినం
బట్టినకార్యముల్ చెడును బ్రాణముపోవు నిరర్థదోషముల్
పుట్టు, మహేశుఁగాదని కుబుద్ధినొనర్చిన యజ్ఞతంత్రముల్
ముట్టకపోయి దక్షునికి మోసమునచ్చెఁ గదయ్యభాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! మసిముఁబట్టి=గర్వముపట్టి, పట్టుగన్=పట్టుదలతో, నిస్కూచాన్=నిగుడుచు, మహాత్ములన్=గొప్పవారిని, తూలనాడినన్=శూన్య బలికినచో, జట్టినకార్యముల్=ప్రారంభించినపనులు, చెడును. ప్రాణముల్, పోవు. నిర్ధనోషముల్ = కారణములేని పాపములు, పుట్టుక=కలుగును. ఎట్లనిన, మహేశున్=శివుని, కాదని=తిరస్కరించి, కుబుద్ధిక్=చెడుబుద్ధితో, ఒకర్చివయజ్ఞశంక్రముల్=చేసినయూగకార్యములు, ముట్టక=నెఱవేరక, పోయి, దక్షునికిన్=దక్షప్రజాపతికి, మోసము=కీడు, వచ్చెన్=కద=అయ్య=కళిగెనుకదా!

తా. ఈశ్వరుని తిరస్కరించి దక్షుఁడు చెడుబుద్ధిచే యొనర్చిన యాగము నెఱవేరక పోవుటయే గాక యతనిప్రాణములుకూడ పోయెను. అట్లే గుఱుఁడు గర్వముచేత పట్టుదలతో నిగుడుచు మంచివారిని ధిక్కరించి తా నొకపనిజేయబూనినచో నాపని పాడుగుటయే గాక ప్రాణహాని సంభవించును. కారణములేని పాపములు సంభవించును.

పూర్వగాథ:—1. నవబ్రహ్మలలో నొకఁడగు దక్షప్రజాపతి తనకుమాత్రేయగు గౌరీదేవిని శివునకిచ్చి పెండ్లిచేసెను. దక్షుఁ డొకనాఁడు బ్రహ్మ సభపూర్వ నందున్నవారందఱును లేచి గౌరవించిరి. కాని శివుఁడు సమాధిలో నుండుటచేత లేవలేదు. అందులకు దక్షుడు శివుని నింపించుచు తానొక యాగమునుచేయ ప్రారంభించి యెల్లనురలనువిల్చి ఈశ్వరుని బిలువకుండుట యేగాక యాగమునుచూడనచ్చిన గౌరీదేవిని పలుకరింపలేదు. అంత నామె ప్రాణములు వీడెను. దక్షుడు శంకరునకు హవిర్యాగమియైతేడు. ఈయవ మానములను సహింపక మహేశ్వరుఁడు వీరభద్రునిని సృజించి యతనిచే దక్షుని జంపించి యాగము పాడుచేయించెను.

ఉ. పరిహితమైనకార్య మతిభారముతోడిదియైనఁబూను స

త్పురుషుఁడులోకముల్పొగడ, బూర్వమునం దొకతాలవర్ష

మున్ గురియఁగజొచ్చినఁగదిసి గొబ్బునగోజనరక్షణార్థమై
గిరినొక కేలనెత్తెనట కృష్ణుఁడు ఛత్రిముభాతి భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! పరహితము=ఇతరులకు మేలుచేయునది, ఐనకార్య
ము=అయినట్టిపని, అతిభారముతోడియైనఁ = మిగులఁగష్టముతోఁ గూడిన
దైనను, లోకములో=జగమందలిజనులు, పొగడఁ, పూసుఁ = ఆకార్యము
చేయఁప్రయత్నించును. ఎట్లనిన, పూర్వమునందు (ద్వాపరయుగమందు ఇం
దుగ్గఱు అని తెచ్చిపెట్టుకొనవలెను) ఒకతాళవర్షముఁ = ఒకతాళ్యవాన,
2. కురియఁగజొచ్చినఁ=వర్షించుచుండఁగా, కృష్ణుడు = శ్రీకృష్ణమూర్తి,
గొబ్బునన్=వేగముగా, కదిసి = సమీపించి, గోజనరక్షణార్థమై=ఆవులను
ఆలకాపరులకు గాపాడుటకై, గిరిఁ = పర్వతమును, ఛత్రిముభాతిఁ=
గొడుగువలె, ఒకకేలఁ=ఒక చేతితో, ఎత్తెనట=పయికిబట్టుకొనెనను.

తా. ఇంద్రుడు శ్రీకృష్ణమూర్తిపై కోపముచే రాళ్ళవర్షమును
గురిపించుచుండఁగా; కృష్ణమూర్తి గోవులను గోపాలురను రక్షించు నిమి
త్తమై మిగుల కష్టమగు పనియైనను గోవర్ధనగిరి గొడుగువలె నొంటిచేతితో
నెత్తెను. అట్లే మంచివాఁ డెంతకష్టమైన కార్యమైనను పరోపకారము
కొఱచు లోకములు మెచ్చునట్లు చేయుచుండును.

పూర్వగాధ:—పూర్వకాలమున యాదవులందఱును యేటేట “నింద్ర
ధ్వజ”మను నుత్సవముఁజేయుచుండిరి. దానిని శ్రీకృష్ణభగవానుఁడు మాన్పిం
చినందువలన నిందుగ్రీవకుఁగోపమువచ్చి తాళ్యవానను గురిపించుచుండఁగా
యాదవులు తలదాచుకొనుచోటులేక భయపడుచుండ కృష్ణమూర్తి గోవు
లను గోపాలురనురక్షించుటకై గోవర్ధనగిరినెత్తి దానిసహాయమున యాబాధ
తప్పించెను. ఇంద్రుడు కృష్ణమూర్తి మహిమకొశ్చగ్రహణి యతనిని ప్రార్థించి
యాతనిదయకు పాతుకొండయ్యెను.

2 కురియఁగజొచ్చినఁ:— ఇటఁ గురియుభాతువు వర్షించునను
నర్థంబునఁ బ్రయోగించఁబడినది.

చ. పలుచనిహీనమానవుఁడు పాటిదలంపక నిష్ఠురోక్తులం
 బలుకుచు నుండుఁగాని మతిభాసురుఁడై నగుణచ్రీపూర్ణుడ
 ప్పలుకులఁ బల్కుఁబోవడునిబద్ధిగ; నెట్లన వెల్లికుండఁ దాఁ,
 దొలఁకుచునుండుగానిమఱితొల్లు నెనిండుఘటంబుభాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! పలుచనిహీనమానవుఁడు=చులుకఁడనముగలనీచమను
 జాఁడు, పాటి=న్యాయము, తలంపక, నిష్ఠుర + ఉక్తులఁ=కఠినమగుపలుకు
 లను, పలుకుచునుండుఁగాని, మతిభాసురుఁడు=బద్ధిచే ప్రకాశించునట్టివాడు,
 పనగుణచ్రీపూర్ణుఁడు=అయినట్టి మంచిగుణములచే నిండినవాఁడు, ఆపలుకు
 లఁ=అటుపంటిమాటలను, నిబద్ధిగన్=నిజముగా, పల్కుఁ పోవఁడు=మా
 ట్లాడబోఁడు. ఎట్లన, వెల్లికుండ=నీరుతక్కువగాగలపండ, తాఁ, తొలఁకు
 చునుండుఁగాని=తొనకుచుండునుగాని, మఱి, నిండుఘటంబు=నీటిచేనిండు
 గాఁగలకడవ, తొల్లు నె=తొనకునా? (తొనకదు.)

తా. వెల్లికుండ తొనకనుగాని నీరు నిండుగాఁగలపండ తొనకదు.
 అట్లే, చులుకఁడనముగల నీచుఁడు న్యాయమునెంచక కఠినపుపల్కులను
 పల్కును. నద్గుణములచే యొప్పుగు గుణవంతుఁ డట్టి కఠినమాటలను
 మాట్లాడఁడు.

చ. పలుమఱునజ్జనుండు ప్రియభాషలెపల్కుఁగఱోరవాక్యముల్,
 పలుకఁడొకానొకప్పు డవిపల్కిన గీడునుగాదు, నిక్కమే
 చలువకువచ్చి మేఘుఁ డొకజాడను దావడగండ్లరాల్చిననో,
 శిలలగునోటు వేగిరమె శీతలనీరముగాక భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! నజ్జనుఁడు, పలుమఱు=అనేకసార్లు, ప్రియభాషలు
 + ఎ=మంచిపలుపలే, పల్కుఁ, కఱోరవాక్యముల్=చెడ్డమాటలు, పలు

కడు. ఒకానొకప్పుడు, అవి=అచెడ్డమాటలు, పల్కినక, కీడును గాదు నిక్కము + ఎ=నిజమే, ఎట్లనిన, చలువకున్=చల్లదనమునకు, వచ్చి, మేఘుఁడు=మబ్బు, తాన్, వడగండ్లన్, రాల్చినక=కురిపించినను, వేగిరమే, శీతల నీరముగాక=చల్లనినీళ్ళుగాక, శిలగునోటు=రాళ్ళగునా? (కావు.)

తా. మేఘుఁడు నీటిలింగువులనే వర్షించు. ఒకానొకప్పుడు చలువ కొఱకు వడగండ్లను గురిసినను, అవి వెంటనే చల్లనై న నీళ్ళగునుగాని తాళ్ళు గానుండవు. అట్లే మంచివాఁడు మంచిమాటలనే చల్కును. ఒకానొకసమయమందు కఠోరవచనములు పలికినను మేలుగానగునుగాని కీడుగా నుండవు.

ఉ. పాపపుడ్రోవవాని కొకపట్టునమేను వికాసమొందినక

లోపలదుర్గణంబె ప్రబలుంగద నమ్మగఁగూడ దాతనిక

బాపటకాయకున్ నునుపుపై పయిగల్గినఁ గల్లుగాక యే

రూపున దానిలోఁగల విరుద్ధపుఁజేదునశించు భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! పాపపుడ్రోవవానికిక=దుర్మార్గునకు, ఒకపట్టునక=ఒక వేళ, మేను=శరీరము, వికాసము=కాంతిని, ఒందినక=సాందినప్పుటికిని, లోపలక=మనస్సులోపల, దుర్గణంబు + ఎ=చెడుగుణమే, ప్రబలుంగద=వృద్ధిచెందుచుగదా, అతనికిక, నమ్మగక, కూడను, ఎట్లనిన, పాపటకాయకున్=పాపిడికాయకు, పైపునున్=మీదమీద, నునుపు, కల్గినన్, కల్లుగాక, దానిలోక=అపాపిడికాయయందు, కల=ఉన్నట్టి, విరుద్ధపుచేదు=వికటమగుచేదు, ఏరూపునన్=ఏవిధముగా, నశించున్=పోవుచు? (పోదు)

తా. పాపిడికాయ మీఁదిభాగము నునుపుగానుండినను దానిలో నున్న వికటమగు చేదుపోదు. అట్లే దుర్మార్గునకు నుండర మొకవేళకల్గియున్నను మనస్సులోగల చెడుగుణము ఎక్కువగునుగాని పోదు. కావున వానిని నమ్మరాదు.

ఉ. పూనినభాగ్యరేఖ చెడిపోయినపిమ్మట నెట్టిమానవుం
డైననువానినెవ్వరుబ్రీయంబునఁబల్కురుపిల్వరెచ్చటం, దా
నిదియెట్లాకోయనినఁ దధ్యము పుష్పమువాడివాసనా, హీ
నతనొందియున్నయెడ నెవ్వరుముట్టదురయ్య భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! పూనినభాగ్యరేఖ=సొందియున్న యదృష్టపురేఖ, చెడి
పోయినపిమ్మట=తొలగినవెనుక, ఎట్టిమానవుండు, ఐనను, ఎచ్చటక,
వానిని, ఎవ్వరున్, ప్రియంబునన్=ఆదరముతో, పల్కురు=మాట్లాడరు.
పిల్వరు=పిలువరు, తధ్యము=జము. తాన్, అది, ఎట్లు + ఒకోయినన్=
ఏలాగునంటే, పుష్పము, వాడి=ఎండిపోయి, వాసనాహీనత=వాసనలేక
పోవుటను, ఒంది=సొంది, ఉన్నయెడన్=ఉన్నప్పుడు, ఎవ్వరు, ముట్టదురు
+ అయ్య=అంటుదురా? (అంటరు)

తా. పూవుయెండి వాసనలేకపోయినప్పుడు దాని నెవ్వరును అంటు
కొనదు. అట్లే మానవుం డెంతగొప్పవాడయినను, వాని యదృష్టరేఖ తొ
లగిపోయినచో వానితో యెవ్వరును మాట్లాడరు. వానిని పిలువరు.

ఉ. పూరిత సద్గుణంబుగని పుణ్యనకీంచుక రూపసంపదల్
దూరములైన వానియెడ దొడ్డగఁజూతురు బుద్ధిమంతులె
ట్లారయ గొగ్గులైన మఱి యందులమాధురిఁజూచికాదె ఖ
రూరఫలంబులంబ్రీయముచొప్పడలోకులుగొంటభాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! పూరితసద్గుణంబు=విందుకొనియున్న మంచిగుణము,
కలపుణ్యనకు=ఉన్న పుణ్యాత్మనకు, ఇంచుక, రూపసంపదల్=సౌందర్య
ముగల్గుటలు, దూరములు + ఐన=లేకపోయినను, వానియెడక=వాని
కట్లను, బుద్ధిమంతులు, దొడ్డగన్=గొప్పగా, చూతురు. ఎట్లు=ఏలాగు
నంటే, ఆధునిన్=అలోచించఁగా, లోకులు=జనులు, గొగ్గులైనన్=నుడ

తలుగలవైనను, ఖడ్జూరఫలంబుకొ, ప్రియముచొప్పడకొ = ప్రేమగల్గునట్లుగా,
కొంట = వెలకుతీసికొనుట, మఱి = ఇంకను, అందుల = ఆఫలములందున్న,
మాధుఁకొ = తియ్యదనమును, చూచికొదె = చూడయేకదా?

తా. ఖడ్జూరపండ్లు పయికి గొగ్గిగొగ్గిగానున్నను వానియందుగల
మాధుర్యమును జూచి ప్రియముతోఁ గొనుచుందురు. అట్లే సద్గుణ
ములుగలవానికి సౌందర్యము లేకుండినను బద్ధిమంతులు వానిని గౌర
వించెదరు.

ఉ. ప్రల్లదనంబుచే నెఱుకపాటొకయింతయులేక ఎచ్చటన్
బల్లిదుడైన సత్ప్రభు నబద్ధములూడిచగొనిపోదు, రె
ట్ల సభాసలింగముతులై శిశుపాలుఁడు దంతవక్త్రుఁడు
గల్లు గుఱ్ఱునింబలికికాదె హతంబగుటెల్ల భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! ప్రల్లదంబుచేకొ = పదరుబోతుడనముచే, ఎఱుక
పాటు = జ్ఞానము, ఇంచుకలేక = కొంచెమైననులేక, ఎచ్చటన్ = ఎట్టిచోట
నైనను, బల్లిదుఁడు = బలవంతుఁడు, ఐనసత్ప్రభున్ = అయిచట్టి మంచిరాజును
గూర్చి, అబద్ధములూడినకొ = లేనిపోనివిచెప్పినచో, కుంగిపోదురు = నశిం
తురు. ఎట్లు = ఏలాగునన, శిశుపాలుఁడు, దంతవక్త్రుఁడున్, హతంబగుటెల్ల =
చచ్చుటంతయు, అల్లసభాస్థలికొ = ధర్మరాజు రాజనాయకమునందలి
సభలో, కుమతులై = చెడుబుద్ధిగలవారై, కృష్ణునిన్ = శ్రీకృష్ణభగవానుని,
కల్లుపలికికాదె = అబద్ధములూడుటవల్ల నేకదా?

తా. ధర్మరాజుచేయు రాజనాయకమునందలి సభలో శిశుపాల
దంతవక్త్రులు చెడుబుద్ధిగలవారై శ్రీకృష్ణభగవానుని నింపించి యతనిచేత
చంపబడిరి. అట్లే ఎట్టిచోటనైనను పదరుబోతుడనమువల్ల జ్ఞానములేని
వాఁడు బలవంతుడగు రాజును తూలనాడిన నశింతురు.

పూర్వగాధః—చేదిదేశాధీశ్వరుండగు శిశుపాలుఁడును తనతమ్ముఁడగు దంతవత్సరుఁడును దుర్మార్గులై శ్రీకృష్ణమూర్తితో నెప్పుడును పగసాధించుచుండెరి. ధర్మరాజునేయు రాజసూయయాగమున కృష్ణుని పురుషోత్తమునిగా నిర్ణయించి పూజించి యగ్రతాంబూలము శ్రీకృష్ణునకిచ్చుటఁజూచి వీరు సహించక కలువిధముల నిందించుటచే శిశుపాలుని శ్రీకృష్ణమూర్తి తనచక్కముచే సంహరించి తరువాత కొన్నిదినములకు దంతవత్సరుఁడగుడఁ జంపెను.

వీరద్దశే సనకసనందనాది మహర్షులచే శాపమునొందిన శ్రీనిష్ణద్వారపాలకులగు జయ విజయులు. మూడపజన్మము నెత్తిరి.

ఉ. ప్రేమనుగూర్చియల్పునకుఁ బెద్దతనంబును దొడ్డవానికిం
దామతితుచ్చపుంబని నెదం బరికింపక యీయరాదుగా,
వామకరంబుతోడ గుడువం గుడిచేత నపానమార్గముం
ఁగోమఁగవచ్చునే మిగులఁ దోచనిచేతలుగాక భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! ప్రేమనుగూర్చి=నయననుసరించి, అల్పునకు=నీచుకకు, పెద్దతనంబును=గొప్పయుద్యోగమును, దొడ్డవానికి=గొప్పవానికి, తాము=ప్రభువులైనవారు, అతితుచ్చపుంబని=మిక్కిలివీచపుఁబనిని, ఎద=మనస్సునందు, పరికింపక=ఆలోచింపక, ఈయరాదుగా=ఈయఁగూడదుకదా, ఎట్లైన, మిగులన్=మిక్కిలి, తోచనిచేతలుగాక=ఆలోచనలేనికార్యములుగాని, వామకరంబుతోడ=ఎడమచేతితో, గుడువన్=తినుటయు, గుడిచేత=మిడిచేతితో, అపానమార్గము=మలమువిడిచెడిచోటును, తోమఁగ=కడుగుటయు, వచ్చునే=తగునా? (తగదు.)

తా. మానవునకు యెడమచేతితో దినుటయుఁ గుడిచేతితో మలము విడిచెడిచోటును కడుగుటయు యెట్లు యాలోచనలేని ఘనలో అట్లే

పృథువులు క్రిమచే నీచునకు గొప్పయువ్యోగమును గొప్పవానికి నీచత్వంబుని యిచ్చుట యాలోచనలేని పాలనయేయగును.

చ. ఫలమతిసూక్ష్మమైననునృపాలుఁడుమంచిగుణాఢ్యుఁడైనచో నెలమి వివేకలాతని కపేక్షయొనర్తు; రదెట్లు చంద్రికా విలసనమైనఁ దామనుభవింపఁ జకోరము లానఁజేరవే చలువగలట్టివాఁడగుటఁ జందురునెంతయుఁగోరి భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! నృపాలుఁడు=రాజు, మంచిగుణాఢ్యుఁడు=మంచి గుణములచేనిండినవాఁడు, ఐఁచోన్, ఫలము=అతనివలనలాభము, అతిసూక్ష్మము=మిక్కిలితక్కువ, ఐనను, వివేకలు=బుద్ధిమంతులు, ఎలమి=సంతోషముచే, అతనికిన్=ఆరాజుకోసము, అపేక్షయొనర్తురు = కోరుచుందురు. అది + ఎట్లు, చంద్రికావిలసనము + ఐనన్ = వెన్నెలయొక్క కాంతిమాత్రంజేయైనను, చకోరములు=వెన్నెలపిట్టలు, చలువగల + అట్టివాఁడు=చల్లదనముకలవాఁడు, అగుటన్, ఎంతయున్=మిక్కిలి, చందురున్=చంద్రుని, కోరి, తాము=ఆపక్షులు, అనుభవింపన్ = ఆవెన్నెలకాంతినే గోలుటకు, అసన్=అపేక్షతో, చేరవే=వెళ్ళవా? (వెళ్ళును.)

తా. వెన్నెలపిట్టలు చంద్రునివలనఁ దమకు గాంతిమాత్రమేతప్ప విశేషలాభములేకపోయినను చల్లనివాఁ డగుటచే నాచంద్రోదయమును గోరుచుండును. అట్లే బుద్ధిమంతులు రాజు మంచివాఁ డయినచో నాతనివలన లాభమెక్కువ లేకపోయినను సంతోషముతో నాతనినే కోరుచుందురు.

ఉ. బంధురసద్గుణాఢ్యుఁ డొకపట్టున లంపటనొందియైన దు సుంధిఁదలంపఁడన్యులకుఁ జాలహితం బొనరించుఁగాక శ్రీ గంధపుఁజెక్కరాగిలుచుఁగాదె శరీరుల కుత్సవార్ధమై గంధములాత్మఁబుట్టఁదఱుగంబడియుండుటలెల్ల భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! బంధుర=ప్రకాశించెడి, సద్గుణ=మంచిగుణములచే, ఆధ్యుడు=నిండినవాడు, ఒకపట్టున=ఒకవేళను, లంపటక=కప్టమును, ఒందియైన, అన్యలకు=ఇతరులకు, చాలహితంబుకొ=ఎక్కువమేలును, ఒనరించునకాక=చేయునుగాని, దుస్సంధిక=చెడ్డపనిని, తలంపడు, ఎట్లనిన, శ్రీగంధపురజెక్క=మంచిగంధపురజెక్క, రాగిలుచుకొ=ప్రకాశించుచు, గంధములు=పరిమళములు, ఆత్మకొ=తనలో, పుట్టకొ=కలుగునట్లు, తఱుగంబడి=తగ్గిపోయియుండుట, ఎల్లకొ=అంతయు, శరీరులకు=దేహధారులకు, ఉత్సవ + అర్థము=వేడుకకొఱకు, ఏకాదే=అయిదేకదా? (అవును.)

తా. మంచిగంధపురజెక్క తఱుగబడియును తనయందను పరిమళములు ప్రకాశించఁగా జనులకు వేడుక కలిగించును. అట్లే సద్గుణవంతుఁ డొకవేళ కప్టమును పడియైనను, ఇతరులకు కీడుఁదలంపక మిక్కిలి మేలును చేయును.

చ. బలముదొలంగుకాలమునఁ బ్రాభవసంపదలెంతధన్యుడుకొ
నిలుపుకొనంగ నోపఁడది నిశ్చయ మర్జునుఁడీశ్వరాదులం
గెలిచిన వాఁడుబోయలకు గీట్పడిచూచుచుఁగృష్ణభార్యలం
బలుపుర నీయఁడే నిలువఁబట్టనమర్థుడుగాక భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! బలముకొ=దైవబలమును, తొలంగుకాలమునకొ, ఎంతధన్యుడుకొ = ఎట్టిసంపన్నుఁడును, ప్రాభవసంపదలు=గొప్పవస్తుసంపదలు, నిలుపుకొనంగకొ=ఆపుకొనుటకు, ఓపడు=చాలఁడు, అది=అమాట, నిశ్చయము=నిజము. ఎట్లనిన, ఈశ్వరానులకొ=శంకరుఁడు మొదలగువార్లను గెలిచినవాఁడు, అర్జునుఁడు, బోయలకుకొ=చెంచులకు, కీడ్పడి=లోబడి, చూచుచుకొ, కృష్ణభార్యలకొ=శ్రీకృష్ణనిభార్యలను, నిలువఁబట్టకొ=ఆపియుంచుటకు, సమర్థుడకొకొ=తగినవాఁడుకొక, పలుపురకొ=అనేకులను, ఈయఁడే=ఈయలేదా? (ఇచ్చెను.)

తా. శివుడు మొదలగు వారలను గెల్చినట్టి యర్జునుడు శ్రీకృష్ణ నిర్యాణమైనతరువాత బోయవాండ్రగులొబడి కృష్ణనిభార్యలను కాపాడ లేక చాలమందిని బోయలకిచ్చెను. అట్లే దైవబలము పోయినతరువాత నెంతటి గొప్పవాడైనను పార్థవసంపదలు నిలుపుకొనజాలడు.

పూర్వగాథ:— బలరామ కృష్ణులు నిర్యాణము పొందినపిమ్మట వారల భార్యలను యర్జునుడు కాపాడుచుండెను. ఒకనాడు బోయలు కృష్ణునిపైనున్న కోపముతో యతని భార్యలను బలాత్కారముగాతీసుకొనిపోవుచుండిరి. అప్పుడర్జునుడు వారలతో యుద్ధముచేసి యోడిపోవ నాబోయలు కృష్ణుని భార్యలను పెక్కురను తీసుకొనిపోయిరి. శ్రీకృష్ణభగవానుని దయవలన తిర్థభవనములు యర్జునుడు జయించెను. ఆధగవాసుడు లేకుంటచే బోయవాండ్రనైన గెలువలేకపోయెను.

చ. బలయుతుడైనవేళ నిజబంధుడు తోడ్పడుగాని యాతడే బలముతోలంగెనేని తనపాటికితగు; వద్దెల్లు పూర్ణుడై జ్వలనుడుకానగాల్పుతటి సఖ్యముజూపునువాయుదేవుడా బలియుడు సూక్ష్మదీపమగుపట్టున నార్పదెగాలి భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! బలయుతుడు=బలముగలవాడు, ఐనవేళన్, నిజబంధుడు=తనచుట్టము, తోడ్పడుగాని, ఆతడే=అచుట్టమే, బలము, తొలంగెనేని=వదలినచో, తనపాటికితగువు = తనకుపగవాడేయగును. అది, ఎట్లు=ఏలాగునన, జ్వలనుడు=అగ్నిదేవుడు, పూర్ణుడై=నిండినవాడై, కానన్=అడవిని, కాల్పుతఱిన్ = కార్పిడివేళ, వాయుదేవుడు=గాలి, సఖ్యము = స్నేహము, చూపును, అబయ్యుడు = అయగ్నిహోతుడు, సూక్ష్మదీపము = చిన్నదీపము, అగుపట్టునన్ = అయినట్టిసమయమునందు, గాలి, ఆర్పచు + ఎ=కర్పవా? (ఆర్పసు.)

తా. అగ్నిహోత్రుడు నిండుబలముగలవాడయి యడవిని గాల్చు సమయమున గాలిదేవుఁ డాతనికి స్నేహముజూపుచు తోడ్పడును. ఆయగ్ని చిన్నదీపమయియున్న సమయమున నాగాలిదేవుఁడే విరోధియై యార్పును. అట్లే మానవుఁడు బల్లిదుండైయున్న సమయమున తనచుట్టము తోడ్పడును. బలములేనప్పుడు తనచుట్టమే తనకు పగవాడై కీడుసేయును.

ఉ. బల్లిదుండైన సత్ప్రభువు పాయకయుండినఁగాని రచ్చలోఁ జిల్లరవారు నూలుగురు సేరినఁ దేజము గల్గెదెయ్యెడన్,
జల్లనిచందురుం డెడసి సన్నపుఁ జుక్కలు కోటియున్న రం జిల్లునె వెన్నెలల్ జగము చీకటులన్నియుఁబొయబొస్కరా.

టీ. భాస్కరా ! బల్లిదుండు=బలవంతుఁడు, ఐనసత్ప్రభువు=అయిన మంచిరాజు, రచ్చలో=సభలో, పాయక=పరలక, ఉండినఁగాని=ఉండి నసేగాని, చిల్లరవారు=సాధారణులు, నూలుగురు, చేరిన, ఎయ్యెడన్=ఎచ్చటను, తేజము=కాంతి, కలుగను, ఎట్లనగా, చల్లనిచందురుండు=చలువ నిచ్చుచంద్రుఁడు, ఎడసి=లేకుండ, సన్నపుఁజుక్కలు=చిన్నవక్షత్రములు, కోటి=కోటిసంఖ్య, ఉన్న, చీకటులు, అన్నియున్, పాయన్=పోవు నట్లు, రంజిల్లును + ఎ=ఏకాశించు నా? (ప్రకాశించువు)

తా. చంద్రుఁడులేకుండ చిన్నవక్షత్రములు కోటియున్నను చీకటులు పోవునట్లుప్రకాశించువు. అట్లే బలవంతుఁడగు మంచిరాజు సభలో యుండి నసేగాని చిల్లరవారు నూలుమందియున్నను కాంతిగలుగదు.

చ. భుజబలశౌర్యవంతులగు పుత్రులఁగాంచిన వారికెయ్యెడన్ నిజహృదయేస్థితార్థములు నిక్కముచేసులుఁ గుంతిదేవికిన్ విజయబలాఘ్న డర్జునుఁడు వీరపరాక్రమమొప్పుదేవతా గజమునుదెచ్చి తల్లివ్రతకార్యము దీర్పఁడెత్తోల్లిభాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! భుజబలశౌర్యవంతులు=బాహుబలపరాక్రమవంతులగువారు, అగుపుతులిన, కాంచినవారికిక=కనినవారికి; ఎయ్యోడక్క=ఏచోటనయినను, నిజహృదయ + ఈప్రీతి + అర్థములు=తనమనస్సునకు ప్రీయమయినకోరికలు, నిక్కము=నిజముగా, సేకుటున్=నెఱవేటును. ఎట్లనిన, తొల్లి=పూర్వము, కుంతిదేవికిక, విజయబల + అధ్యుడు=జయము చేతను బలముచేతను నిండినవాఁడు, అర్జునుఁడు, వీరపరాక్రమము=శూరుల పరాక్రమము, ఒప్పక, దేవతాగజమును=విరావతమును, తెచ్చి, తల్లివ్రతకార్యము, తీర్చఁడె=నెఱవేర్చలేదా? (నెఱవేర్చెను.)

తా. కుంతిదేవికి వీరపరాక్రమశాలియును పుత్రుఁడర్జునుండుండుట చేతనే తొల్లి యైరావతముదెచ్చి తల్లివ్రతమును నెఱవేర్చినాఁడు. అట్లే బాహుబలపరాక్రమములుగల పుతులను కనినవారికి యెచ్చోటనైనను మనస్సులోని కోరికలు నెఱవేరును.

పూర్వగాథ:—ద్వాపరయుగమునందు ధృతరాష్ట్రుని భార్యయగు గాంధారిదేవి గజగోరీవ్రతము సర్వాభీష్టప్రదము న్యామనివలన విని; దాని నాచరించుటకు యైరావతములేకున్నను మంటితో దావివలె ప్రతిమనైన పుత్రులతో జేయించి వ్రతముచేసుకొనవచ్చునని చెప్ప దుగ్ధోధనాదులు మంటియేనుగను జేసిరి. గాంధారియందులకు గర్వింపుచు నిర్లక్ష్యభావముచే కుంతిదేవిని పిలువకుండ వ్రతమునుజేసుకొ నెను. అందులకై కుంతిదేవి విచారింపుచుండ నర్జునుఁడు తల్లితోదార్పి “అమ్మా! నీతోటికోడలుచేసిన దానికి విచారింపకుము. ఆమె మంటియేనుగతోఁ జేసికొ నెనుగాని, నాభుజబలపరాక్రమమున యైరావతమునుదెచ్చి నీవ్రతము చేయించెద”నని చెప్పి తన ధనుర్విద్యాపాండిత్యమున యైరావతమును దేవలోకమునుండి తెచ్చి తల్లివ్రతమును నెఱవేర్చెను.

పూర్వము శచీదేవి యైరావతమునెక్కి కైలాసమునకు గోరీదేవిని జూచుటకై వెళ్ళెను. పార్వతి యాయేనుగయు జూచి తనకట్టి వాహనము

కావలయునని శివునిగోర నపుడు గణనాథుని నొకమదపు టేనుఁగుగా జేసి యొసంగెను. అంత గానీ దేవి పదునాటువత్సరము లాయేనుఁగునెక్కి విహరించెను. అది మొదలు దేశతలందఱు మంటిచే నేనుఁగునుజేసి గారీప్రతిమ నందుంచి పదునాటువత్సరములు వ్రతముజేసి తమతమకోరికలను నెఱవేర్చుకొనిరి.

ఉ. భూనుతులై నదేవతలు పూర్వముకొందఱు వానివర్తనల్
మానిచరింపరో యనుచు మానవులట్లచరింపఁజోల దం
భోనిధులన్నియుం దనదుపుక్కిటబట్టెనగస్త్యుడంచు నా,
పూనికకెవ్వఁడోవునదిపూర్వమహత్త్వమునుమ్ముభాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! భూనుతులు=భూలోకజనులచే నుతంపబడువాగు, ఐనదేవతలు, కొందరు, పూర్వము, వావి=వరుసయు, వర్తన=మర్యాదలను, మాని, చరింపరో=చరింపలేదా? అనుచున్, మానవులు, అట్లు=ఆదేవతలవలె, చరింప=వర్తించుట, పోలదు=తగదు. ఎట్లనిన, అగస్త్యుడు, అంభోనిధులన్నియుం = సముద్రములన్నిటిని, తనదుపుక్కిట = తన నోటిలో, పట్టెనంచు = ఉంచెనని, ఆపూనికకు = ఆయగస్త్యుప్రయత్నమునకు, ఎవ్వఁడు, ఓరు = భరించును? అది అట్లుచేయుట, పూర్వమహత్త్వమునుమ్ము=పూర్వులగొప్పతనమునుమా!

తా. పూర్వమహత్త్వమున నగస్త్యుడు సముద్రములన్నిటిలోని నీటిని తనపుక్కిటను పట్టెను. అట్టి ప్రయత్నము మానవులు చేయలేరు. కావున పూర్వము కొంతమంది దేవతలు చెడుమార్గముల సంచరించిరని వారివలె మానవులు చెడ్డపనులు చేయకూడదు.

పూర్వగాథ:— మిత్రావరుణులు సముద్రముదగ్గర సంచరించుచు యూర్విశిక్షించి కామింప వారికి వీర్యస్థితముగాగ దానిని కుండయం గుంచ నందుండి అగస్త్య, వసిష్ఠులు పట్టిరి. అగస్త్యుని యాశ్రిమము వింధ్య

మర్వతము దగ్గఱ. ఈతఁడు వాతాపియను రాక్షసుని మాంసమును దిని జీర్ణముజేసికొనెను. ఇల్వులుని కోపముచే భస్మముచేసెను. వింధ్యపర్వతమును యుగిచివేసెను. కాలకేయులను రాక్షసులను జంపుటకునై సముద్రజలమును పుక్కిటబట్టెను.

ఉ. భూపతి కాత్మబుద్ధిమదిఁబుట్టనిచోటఁ బ్రధానులెంత పృజ్ఞాబరిపూర్ణులై నఁ గొనసాగదుకార్యము, కార్యదత్తులై యోపినదోగ్రభీష్మ కృపయోధు లనేకులుగూడి కౌరవ త్కౌపతికార్యమేమయిన జాలిరెచేయఁగవారు భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! భూపతికి = రాజునకు, ఆత్మబుద్ధి = నిజతెలివి, మదిన్ = మనస్సునందు, పుట్టనిచోన్ = కలుగకున్నయెడల, ప్రధానులు = మంత్రిలు, ఎంతపృజ్ఞాపరిపూర్ణులు = ఎంతగొప్పబుద్ధితో నిండినవారు, ఐనన్, కార్యము = పని, కొనసాగదు = నెఱవేఱదు. ఎట్లన, కార్యదత్తులై = పనులయందు సేర్పరులై, ఓపిన = తగియున్న, దోగ్రభీష్మకృపయోధులు = వ్రోణుడు, భీష్ముడు, కృపుడు మొదలగు వీరులు, అనేకులు, కౌరవత్కౌపతికార్యము = దుర్యోధనునిపని, చేయఁగన్ = నెఱవేర్చుటకు, చాలిరె = పరిపోయినారా? (సరిపాలేదు.)

తా. కార్యాలోచనలేని దుర్యోధనునిపనిని కార్యదత్తులైన దోగ్రభీష్మకృపాచార్యాదివీరులు నెఱవేర్పలేకపోయిరి. అట్లే రాజునకు నిజమైన యాలోచనపుట్టనప్పుడు మంత్రులెంత తెలివిగలవారైనను కార్యము నెఱవేర్పలేరు.

ఉ. భూరిబలాధ్యుడై నఁ దలపోయక విక్రమశక్తిచే నహంకారమునొండుటల్ తగవుగా దఱఁజొక్కెడమోసపోవుఁగా

వీరవరేణ్యుఁ డర్జునుఁడు వింటికి నేనధికుండనంచుఁ దా
నూరకవింటినెక్కిడఁగ నోపఁడుకృష్ణుఁడులేమిభాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! తలపోయక=విచారింపక, భూరిబలాఘ్నఁడు=గొప్ప
బలశాలి, ఐజన్, విక్రమశక్తి చేన్=పరాక్రమబలము చేత, ఆహంకారమున్=
నేనేగొప్పవాడననుగర్వమును, ఒందుటల్=సాందుటలు, తగవుగాదు=మం
చిదికాదు, అతఁడు, ఒక్కడే=ఒకచోట, మోసపోవుఁగా=మోసపడును
గదా? ఎట్లనిన, వీరవరేణ్యుఁడు=వీరులలో నధికుడగు, అర్జునుఁడు, వింటి
కిన్=ధనుస్సునకు, నేను, అధికుండనంచు=గొప్పవాడననిష్కాము, కృష్ణు
డులేమి=శ్రీకృష్ణభగవానుఁడులేమంటచే, ఊరక, వింటిన్=ధనుస్సును,
ఎక్కు + ఇడఁగ=ఎక్కు పెట్టుటకైన, ఒకపడు=చాలఁడు.

తా. అర్జునుఁడు ముల్లోకములకు దానె విలువిద్యయం దధికుడనని
గర్వముచెందుచు శ్రీకృష్ణభగవానుని నిర్యాణానంతరమున ధనుస్సు నెక్కు
పెట్టుటకైనను సమర్థుఁడు కాకపోయెను. అట్లే మనుష్యుఁడు తానెంతబల
ముకలవాడైనను నేనేయందరికంటె గొప్పవాడని గర్వపడరాదు. అట్టి
బలాలిహూడ నొకానొక వేళయందు మోసపోవును.

ఉ. భ్రష్టున కర్థవంతులగు బాంధవులందఱుగల్గినన్ నిజా
దృష్టము లేదుగావున దరిద్రతఁబాపగలేరు; సత్కృపా
దృప్తినినిల్పి లోకుల కతిస్థిరసంపదలిచ్చులక్ష్మీయా
జెప్పక దేటికింగలుగఁజేయదు తోడనెపుట్టి భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! భ్రష్టనకు= పనికిమాలినవానికి, అర్థవంతులు=
ధనవంతులు, అగుబాంధవుల్ = అయినట్టిచుట్టములు, కల్గినన్, నిజా
దృష్టము = తనభాగ్యశ్రేణి, లేదుగావునన్, దరిద్రత= వానిబీదతనమును,
పాపన్ + కన్ + లేదు = పోగొట్టలేదు. ఎట్లనిన, సత్కృపాదృష్టిని =

మంచిదయతోగూడినచూపును, నిల్పి = ఉంచి, లోకులకొ = పూజలను, అతి=చాల, స్థిరసంపదలు = శాశ్వతమైనభాగ్యములు, ఇచ్చులక్ష్మి = ఇచ్చేటటువంటిలక్ష్మిదేవి, తోడనె = జెప్పతోగూడనె, పుట్టి, జెప్పకున్ = పెద్దమ్మకు, అదేటికికొ = ఆదియెందులకు, కలుగఁజేయదు = భాగ్యమునీయదు?

తా. శ్రేష్ఠాదేవికి చెల్లెలైపుట్టిన లక్ష్మిదేవి పూజలకందరికిని సత్కృతపావృష్టిని జూచి శాశ్వతమైన భాగ్యములనిచ్చుచు శ్రేష్ఠాదేవి కేమియు భాగ్యము నీయదు. అట్లే పనికిమాలినవానికి భాగ్యవంతులగు మట్టము లెందున్నను వారికి భాగ్యరేఖ లేనందున బీదత్వమును పోగొట్టలేరు.

చ. మదిఁదనునాసపడ్డయెడ మంచిగుణోన్నతుఁడెట్టిహీనునికొ
వదలఁడు మేలుపట్టున నవశ్యము మున్నగు నాదరించుఁగా
త్రిదశవిమానమధ్యమునఁదెచ్చి కృపామతిసారమేయముకొ
మొదలనిడఁడెధర్మజుఁడు మూఁగిసురావళిచూడభాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! మంచిగుణోన్నతుఁడు=మంచిగుణములచే నధికుఁడైనవాఁడు, తనుకొ, మదికొ=మనస్సునందు, ఆసపడ్డయెడకొ, ఎట్టిహీనునికొ=ఎటువంటినీచునైనను, వదలఁడు, మేలుపట్టునకొ=మంచియవసరమున, అవశ్యము=కప్పకుండ, మున్నగుకొ=మందుగా, ఆదరించుకొ + కా=ప్రేమించునుగదా! ఎట్లున, ధర్మజుఁడు=ధర్మరాజు, కృపామతికొ=కరుణలమనస్సుతో, సారమేయముకొ=కుక్కను, తెచ్చి, సురావళి=దేవతాసంఘము, మూఁగి=చుట్టుకొని, చూడకొ=చూచుచుండఁగా, త్రిదశవిమానమధ్యమునకొ=దేవతావిమానమందు, మొదలకొ=మందుగా, ఇడఁడె = కూర్చుండఁజెట్టఁడా! (కూర్చుండఁచెట్టెను.)

తా. ధర్మరాజు తన్ను వెంబడించి వచ్చుచున్న కుక్కను దేవత లాశ్చర్యముచెందుకట్లు దేవతావిమానమునందుఁ గూర్చుండఁజెట్టెను. అట్లే, సు

గుణవంతుఁడు తన్నాశ్రయించినవాఁ డెంతహీనుఁడైనను వానిని విడువక మంచినమయమువచ్చినప్పుడు తప్పకుండ ముం దాతనిని గౌరవించును.

పూర్వగాధ:—శ్రీకృష్ణభగవానుఁ డస్తమించిన పిదప ధర్మరాజు విరక్తుడై మనుమఁడగు పరీక్షిత్తునకుఁ బట్టముఁగట్టి తమ్ములును దాసును భార్యయుగూడి మహాప్రస్థానయాత్రసేయఁబూని వనమునకేగుచుండ నొక కుక్క నెంబడించి వచ్చుచుండెను. కొంతదవ్వరిగిన పిదప కృమముగా దొర్లిపది, సహదేవుఁడు, నకులుఁడు, అర్జునుఁడు, భీముఁడు పాణిములబాసి పరలోకమున కేగిరి. కాని ధర్మరాజు సోఁరాదులమృతికి నగవక కొంత దూరమేగునప్పటికి యాయనను దీసికొనిపోవుటను దివ్యవిమానమొకటి యెదురుగా దేవదూతలుతెచ్చి యందు ధర్మరాజును గూర్చుండఁ బార్శ్విం చిరి. అంత ధర్మరాజు మరులు పలదని వారించుచున్నను తగిన యుత్తరము లిచ్చియొప్పించి కుక్కను ముందుగా విమానమునందు కూర్చుండఁజెట్టి తాను గూర్చుండెను. దేవత లాశ్చర్యము జెందుచుండ కుక్కమూర్తితోనున్న యముఁడు నిజస్వరూపమును జూపించి ధర్మరాజుని మగుణవిశేషములను పొగడి దీవించి దేవలోకమునకు గొనిపోయెను.

ఉ. మాటలకోర్వజాలఁ డభిమానసమగుఁడు పాణిహానియా
చోటులఁనై నఁ దానెదురుచూచుచునుండుఁ గొలంకులోపల
న్నీటమునింగినప్పు డతినీచములాడిన రాజురాజు పో
రాటమొనర్చి నేలఁబడఁడాయెనె భీమునిచేత భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! అభిమానసమగుఁడు=అభిమానముచే నిండినవాఁడు, పాణిహాని, ఖోచోటులనైన, తాను, ఎదురుచూచుచునుండుకొ, మాటలకు=పరులు తన్నాడెడి తిరస్కారపుమాటలకు, ఓర్వజాలఁడు=సహింప లేఁడు. ఎట్లైన, రాజురాజు=మర్యోధనుఁడు, కొలంకులోపలకొ=మడుపులో, మునింగినప్పుడు=దాగియున్నప్పుడు, అతి=మిక్కిలి, నీచములాడినకొ=పొండ

పులుహీనవాక్యములాడఁగా, పోరాటము=యుద్ధము, సనర్థి=చేసి, భీముని చేతక, నేలక=భూమియందు, పడఁదాయెనే=పడలేదా? (పడెను.)

తా. కారపులకును పాండవులకును యుద్ధమైన తరువాత దుర్యోధనుడు శత్రుభయముచే సరస్సులో జలస్తంభనవిద్యచే దాఁగియుండి పాండవులాడెడి హీనవాక్యములకు సహింపక యుద్ధముచేసి భీమునిగదచే తొడలు విరిగి భూమిని పడిచచ్చెను. అట్లే అభిమానముగలవాఁడు పాణిములనైన వదలుకొనునుగాని మానహీనికరములను మాటలకు సహింపఁలేదు.

పూర్వగాథ:—కురుపాండవ యుద్ధములో యుభయపక్షములవారును నశించిరి. కాని పాండవపైన్య మధికముగాగలదు. దుర్యోధనుని తమ్ములు యావత్పైన్యము బంధుమిత్రాదులు పోగా కృతవర్మ, కృపాచార్యుఁడు, అశ్వత్థామయును యోధత్రయము మిగిలియుండెను. దుర్యోధనుఁడు వారిని పైన్యమును సమకూర్పఁపి తానొకకొలనిలో జలస్తంభనవిద్యచే దాఁగియుండెను. అది పాండవులు దెలిసికొని యచటకేగి వానికి రోషముగల్గునట్లు పరుషవాక్యములాడఁగా నంత దుర్యోధనుఁ డామాటల కోర్వలేక బయటికివచ్చి భీమునితో ఘోరసంగ్రామ మొనర్చి తొడలు విఱుగగొట్టబడి పాణిముల పడెను.

ఉ. మానవనాథుఁ డాత్మరిపు మర్మమెఱింగినవాని నేలినం

గాని జయింపలేడరులగార్ముకదత్తుఁడు రామభద్రుఁ డా
దానవనాయకున్ గెలువఁ దానెటులోపుఁ దదీయనాభికా
స్థానసుధ స్విభీషణుఁ తార్కొనిచెప్పకయున్న భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! మానవనాథుఁడు=రాజు, ఆత్మరిపుమృము=పాణి విరోధియొక్కరహస్యమును, ఎఱింగినవానిని, ఏలినం గాని=చేఁదీసిన గాని,

అరులకొ=శత్రువులను, జయింపలేడు=గెలువజాలడు. ఎట్లనిన, విభీషణుడు=రావణునితమ్ముడు, తాగ్గొని=రామునిజేరి, తదీయనాభికాస్థాన సుధా = ఆరావణుని బొడ్డునందున్న యమృతమును, చెప్పకయున్నాన్, కార్యకదత్తుడు=విలువిద్యయందు నేర్పరియైన, రామభద్రుడు = శ్రీరామ చంద్రుడు, తాను, ఆదానవనాయకుకొ=ఆరాక్షసరాజైనరావణుని, గెలువ గొక, ఎటులు + ఓవు=ఎట్లుసమర్థుడగును? (సమర్థుడుకాడు.)

తా శ్రీరామచంద్రునకు విభీషణుడు రావణునిబొడ్డునం దమృతముకలదని చెప్పకున్నచో శ్రీరాముడెంత ధనుర్విద్యాప్రవీణుడైనను రావణుని సంహరింపజాలకయుండును. అట్లే రాజు విరోధియొక్క మర్మమెఱిగినవానిని జేరిచేయున్నచో పగవారిని జయింపజాలడు.

పూర్వగాథ:—రామ రావణయుద్ధమున శ్రీరామమూర్తి రావణుని శిరము లెన్ని లేపలు నఱకినను తిరిగి మొలచుచుండగా శ్రీరామమూర్తి రావణుని జంపలేక ఖిన్నుడైయుండ నని చూచి విభీషణుడు శ్రీరామమూర్తి దరికటిగి రావణునిబొడ్డులో యమృతము గలదనియు దాని నింకింప జేయునన్న తల లట్లే మొలచుచు నాశండు చాపడనియు చెప్పెను. అంత శ్రీరాముడ డాగ్నేయాస్త్రమున రావణుని నాభిస్థానమందలి యమృతము నింకునట్లుజేసి పిదప వానితలల నఱకిచంపెను.

ఉ. మానవుఁ డాత్మకిష్టముగు మంచి ప్రయోజన మాచరించుచో
గానక యల్పుడొక్కఁ డదిగాదనిపల్కిన వానిపల్కుకై
మానఁగజూడఁ డాపని సమంచితభోజనవేళ నీగ కా
లూనినవంటకంబు దినకుండఁగనేర్పగునోటుభాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! మానవుడు, ఆత్మకుఁ=మనస్సునకు, ఇష్టము, అగు
మంచిప్రయోజనము=అనునట్టిమంచిపనిని, ఆచరించుచోన్ = చేయఁబూను
నప్పుడు, అల్పుఁడు=నీచుఁడు, ఒకఁడు, కానకన్=ఆపనివలని లాభమెఱుఁ
గక, అది, కాదని=తగదని, పల్కినన్, వానిపల్కుకై=వానిమాటకొఱకు,
ఆపనిమానఁగన్=ఆపనివిడిచి పెట్టుటకు, చూడఁడు=అలోచించుడు. ఎట్లనిన,
సమంచితభోజనవేళన్=మంచిభోజనసమయమునందు, ఈఁగకాలు + ఊనిన
పంటకంటు=ఈఁగకాలుమోపినభోజనపదార్థమును, తినకుండగన్=తినుటను
మానుట, సేర్పగునోటు=సేర్పరితనమగునా? (కాదు.)

తా. మనుజుఁడు భుజించునట్టిసమయమున నీఁగ భోజనపదార్థముపై
వ్రాలినంతమాత్రమున భోజనపదార్థమును మానక భుజించును. అట్లే మాన
వుఁడు తనకు హితమైనపనిని చేయుచున్నప్పుడు నీచుఁ డొకఁడు దానియం
దబ్రబాగును దెలియలేక వద్దలిచెప్పినచో యాపనిని మానరాదు.

ఉ. మానినిచెప్పన ట్లెఱుకమాలినవాఁ డటుచేసినన్ మహా
హానిఘటించు నేఘునునికై న నసంశయముర్విపైఁ గృపా
హీనతెబల్కినన్ దశరథేశ్వరుఁ డంగనమాటకై గుణాం
భోనిధి రాముఁబాసి చనిపోవఁడె శోకముతోడ భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! ఎఱుకమాలినవాఁడు=తెలివలేవివాఁడు, మానిని=తన
భార్య, ఎట్లుచెప్పును=ఏరీతినిచెప్పనో, అటుచేసినన్=అలాగునచేసినచో,
ఉర్వివైన్=భూమిమీద, ఏఘునునకైనను = ఎంతగొప్పవానికైనను, మహా
హాని=గొప్పయాపద, ఘటించున్=సమకూడును. అసంశయము=సందియము
లేదు. ఎట్లనిన, కృపాహీనతన్=కరుణలేమిచే, పలికినన్=రామునడగిఁ
బంపుమనిచెప్పఁగా, అంగనమాటకై = భార్యయగు కైకేయి మాటకొఱకు,

దశరథేశ్వరుడు=దశరథమహారాజు, గుణాంభోనిధి=సుగుణములకు సముద్రమువంటివాడగు, రామున్=శ్రీరామచంద్రుని, పాసి=విడిచి, శోకముతోడ=ముఖముచే, చనిపోయెడ=మరణింపడా? (మరణించెను.)

తా. దశరథుడు తనభార్యయగు కైకచెప్పినమాటకోసము చక్కగా నాలోచింపక సుగుణాభిరాముడగు శ్రీరామచంద్రుని యడవికంపియాతని వియోగమునల్ల పాగ్రాములు విడిచెను. అట్లే తెలివినవారైనా తనభార్యచెప్పినట్లు నడుచుకొన్నచో దానెంత గొప్పవాడయినను తప్పక గొప్పయాపదల పాలగును.

చ. మునుపొనరించుపాతకమమోఘము జీవులకెల్లఁబూని యా మెనుకటిజన్మమం దనుభవింపకదీఱదు, రాఘవుండు వాలిని బడవేసి తామగుడ లీలయదూర్భవుడై కిరాతుచే వినిశితబాణపాతమున వీడ్కొనఁడే తనమేను భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! మునుపు=పూర్వజన్మమున, ఒనరించుపాతకమ=చేసినపాపము, అమోఘము=వ్యర్థముకాదు. జీవులకున్ + ఎల్లఁ, పూని=చేయియిచ్చి, ఆమెనుకటిజన్మమందు=తరువాతపుట్టువులో, అనుభవింపక, తీఱదు=తప్పదు. ఎట్లనఁ, రాఘవుండు=శ్రీరాముడు, వాలిని, చడఁ + వీసి=చంపి, తాన్, మగుడ=మగల, లీలన్=విలాసముగా, యదూర్భవుండు + ఐ=యాదవకులమునబుట్టి (కృష్ణావతారమెత్తి) కిరాతుచేత=ఎఱుకలవానిచేత, వినిశితబాణపాతమున=వాడియైన బాణముయొక్క దెబ్బచే, తనమేను=తనశరీరమున, వీడ్కొనఁడే=విడువడా? (విడిచెను.)

తా. శ్రీరామచంద్రుడు వాలిని జంపుటవలన సంభవించిన పాపఫలమును కృష్ణావతారమున నెఱుకలవాని బాణముయొక్క దెబ్బచే యనుభ

వించి శరీరమును విడిచిపెట్టెను. అట్లే ఎట్టివాఁకిని పూర్వజన్మమునఁజేసిన పాపము వృధాగా పోక పూని తరువాత జన్మమునందు యనుభవించక తీరను.

పూర్వగారః—గౌతముని భార్యయైన యహల్యయందు యింద్రు, నూర్యసంవర్కంబుకలన నిద్దరు పుత్రులు పుట్టిరి. గౌతముఁ దావృత్తాంతము గూతురగు అంజనాదేవికలన దెలిసికొని యాపుత్రులను కోఁతులుగా శపిం చెను. పెద్దవాఁడు వాలి. చిన్నవాఁడు సుగ్రీవుఁడు. వాలి భార్య తార. పుత్రుఁడు అంగదుఁడు. వాలి మహాబలశాలి. తనతమ్ముని భార్య రుమను హరించి సుగ్రీవుని రాజ్యమునుండి వెడలగొట్టెను. సీతాశ్వేషణమునకై బతులుదేగునపుడు శ్రీరామునిచే సుగ్రీవుఁడు వాలిని జంపించెను. పిదప ద్వాపరయుగాంతమున శ్రీకృష్ణావతారుడైన శ్రీరామచంద్రుఁడు నిర్యాణముఁజెందుట నాలోచించుచుండ నాతని కాలి బొటనవ్రేలు జంతువుగా భావించి యొకబోయవాఁడు శరమునువేయ నది నాటుటచే కృష్ణభగవానుఁ డు శరీరమును విడిచెను.

ఉ. రాకొమరుల్ రసజ్ఞునిఁ దిరంబుగ మన్నననుంచినట్లు భూ
లోకమునందు మూఢుఁడమలోపలనుంపరు; నిక్కమేకదా
చేకొని ముద్దుగాఁ జదువుచిల్కను బెంతురుగాక పెంతురే
కాకము నెవ్వరై నశుభకారణసన్నునిసేవ్య భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! శుభకారణ = శుభము నొసంగుటకు మూలమయిన వాఁడా! సన్నునిసేవ్య=మంచిముసీళ్వరులచే పూజింపఁబడువాఁడా! రాకొ మరుల్=రాజకుమారులు, మన్నన=గౌరవముతో, తిరంబుగన్=నిలుకడ గా, రసజ్ఞుని=రసికుని, ఉంచినట్లు, భూలోకమునందు=భూమిమీఁద, మూఢున్=మూర్ఖుని, తమలోపలన్=తమయింటిలో, ఉంపరు=పెట్టుకొనరు.

నిక్కమేకదా=నిజమేకదా, ఎట్లనిన, ఎవ్వరైనా, చేకొని=చేతబట్టుకొని, ముద్దుగఁ, చదువుచిల్కను=చదివెడుచిలుకను, పెంతురుగాక=పెంచెదరుగాని, కాకమున్=కాకిని, పెంతురే=పెంచెదరా? (పెంచరు.)

తా. మనుజులు ముద్దుగా చదువుచిలుకను పెంతురుకాని కాకిని పెంచరు. అట్లే భూమిమీఁది రాజపుత్రులు రసికుని స్థిరముగా గౌరవము మతో తమపన్నిధిపంచుకొందురు. కాని మూఢుని జేరనీయరు.

ఉ. లోకములోన దుర్జనుల లోతునెఱుంగక చేయరాదు ను
శ్లోకుఁడుజేరినం గవయఁజూతురుచేయుదు రెక్కసక్కెముల్
కోకిలఁగన్నచోట గుమిగూడి యసహ్యపుగూతలార్చుచుం
గాకులుతన్నవే తటిమి కాయముతల్లడమంద భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! లోకములోనన్=ప్రపంచమందు, సుశ్లోకుఁడు=మంచికిర్తిగలవాఁడు, దుర్జనులలోతును=దుర్మార్గులస్వభావమును, ఎఱుంగక, చేరరాదు=వారికడకేగరాదు. చేరినన్, కవయన్=కలియబడుటకు, చూతురు=ఆలోచింతురు. ఎకసక్కెముల్=వేళాకోళపుమాటలను, చేయుదురు=అడుదురు. ఎట్లనిన, కాకులు, కోకిలన్, కన్నచోటన్=చూచినచోట, గుమిగూడి=గుంపుజేరి, అసహ్యపుగూతలు=చెడ్డయలుపులు, అర్చుచున్=కూర్చుచు, కాయము=కోకిలదేహము, తల్లడము + అందన్=వడకునట్లుగా, తటిమి=వెంబడించి, తన్నవే=తన్నవా? (తన్నును.)

తా. లోకమునందు మంచివాఁడు దుర్జనుల యభిప్రాయము తెలిసికొనకుండ దగ్గఱకుచేరరాదు. అట్లు చేరినచోఁ గాకులు కోకిలను చూచినచోట గుంపుజేరి వినరాని యలుపుల నార్చుచు దానిదేహముతల్లడమందునట్లు వెంబడించి తన్నెడి విధముగా దుర్జనులు మంచివాని చుట్టుముట్టి యెగతాళి చేయుదురు.

ఉ. లోనుదృఢంబుగాని పెనులోభినినమ్మి యసాధ్యకార్యముల్
కానకపూనునే నతఁడు గ్రక్కునఁగూలును నోటిపుట్టిపై
మానవుఁడెక్కిపోవ నొకమాటుబుటుక్కున ముంపకుండునే
తానొకలోతునం గెడసి దానఁదరింపఁగలేక భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! లోను=మనస్సులో, దృఢంబుగాని=ధైర్యములేని,
పెనులోభిని=మిగులపేరాసగలవానిని, నమ్మి, అసాధ్యకార్యముల్=సాధింప
నలవిగానిపనులను, కానక=ఎఱుంగక, పూనునేని=యత్నించినచో, అతఁడు,
గ్రక్కునఁ=శీఘ్రముగా, కూలును=నశించును. ఎట్లనిన, మానవుఁడు, ఓటి
పుట్టిపైఁ=ప్రాంతదైనపడవమీఁద; ఎక్కి, పోవఁ, తాను = ఆపడవ,
ఒకలోతునఁ = ఒకలోతు ప్రవాహమందు, కెడసి = పడి, దానిఁ=
ఆప్రవాహమును, తరింపఁక—కఁ—లేక=దాటలేక, ఒకమాటు=ఒక
సారి, బుటుక్కునఁ=బుటుక్కుమని, ముంపక + ఉండునే=ముంచివేయ
దా? (ముంచివేయును)

తా. ప్రాంతపడమీఁద మానవుఁ డెక్కి మిగుల లోతుగల ప్రవాహ
మును దాట ప్రయత్నించెనేని ఆప్రవాహమునపడి దాటలేక ఒక్క
సారి బుటుక్కున ముంచివేయును. అట్లే, మానవుఁడు దృఢచిత్తములేని
లోభివానిని నమ్మి యొక గొప్పకార్యమునకుఁ బూనుకొనినచో లోభివాని
మూలమున నతఁడు నశించును.

1 విశేషంశము బుడుంగున పాఠాంతము. పుట్టి=కుంగభద్రునై పు
యేఱుదాటు ప్రేమగంప, గోదావరిమండలమున నీమట్టేమిమునిఁగినది. మాన
విశేషము పుట్టెడుగింజలు.

ఉ. వంచనయింతలేక యెటువంటిమహాత్ముల నాశ్రయించి నం
గొంచెమెకాని మేలునమగూడ దదృష్టము లేనివారికిఁ

సంచితబుద్ధి బ్రహ్మనిశంబును వీచునమోచునట్టి రా
యంచకుఁడమ్మితూండ్లుదిననాయెగదా ఫలమేమి భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! వంచన = కపటము, ఇంతలేక = కొంచెమైననుఁబూ
నక, ఎటువంటిమహాత్ములన్ = ఎట్టిగొప్పవారిని, ఆశ్రయించినన్ = నేవించి
నను, అదృష్టములేనివారికిన్ = భాగ్యరేఖలేనివారికి, కొంచెమేకాని, మేలు =
గొప్పలాభము, సమకూడదు = లభింపదు. ఎట్లనిన, సంచితబుద్ధి = పూర్వజన్మ
సంపాదితజ్ఞానముచేత, అనిశంబున్ = ఎల్లప్పుడును, వీచునన్ = వీచుచేత,
బ్రహ్మను = బ్రహ్మదేవుని, మోచునట్టి, 1 రాయంచకును = రాజహంసను,
తమ్మితూండ్లు = తామరకాడలు, తిననాయెగదా = తినుటగల్గెనుగదా!
ఫలము = బ్రహ్మదేవునిమోయునట్టిఫలము, ఏమి = ఏమున్నది? (లేదు.)

తా. లోకముల నిర్మించెడు బ్రహ్మదేవుని తనవీచున నెల్లప్పుడును
మోయుచున్న రాజహంసతామరకాడ, నే యాహారముగాఁ దినవలసివచ్చెను.
అట్లే కపటములేక యెంతగొప్పవారిని నేవించినను భాగ్యరేఖలేని మానవునకు
సాధారణఫలమేగాని గొప్పలాభము లభింపదు.

1 ఈపద్యమున కుపమానముమాత్రమే వాడెనుగాని రాయంచకు గ
ల్గిన లోకమేమియును లేదు. సంచితబుద్ధిగల్గి బ్రహ్మనుమోయుట దానికే
గౌరవముకదా?

ఉ. వట్టుచుఁ దండ్రి యత్యధమవర్తనుడై ననుగాని వానికిం
బుట్టిన పుత్రకుండు తనపుణ్యవశంబున దొడ్డధన్యుడౌ
నెట్లన మట్టివిత్తు మునుపెంతయుఁ గొంచెముదానఁబుట్టునా
చెట్టుమహోన్నతత్వమును జెందదెశాఖలనిండి భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! తండ్రి, వట్టుచున్ = ఎండిపోవుచు, అత్యధమవర్త
నుఁడు = మిక్కిలిసేచవర్తనముగలవాఁడు, ఐననుగాని, వానికిన్ = అట్టితండ్రికి,

పుట్టినపుత్రిగఁడు, తనపుణ్యశంబునఁ = తనపూర్వపుణ్యమువలన, వొడ్డ
ధన్యఁడు = గొప్పకృతార్థుఁడు, ఖాన్ = కాఁగఁడు ఎట్టు + అనఁ, మట్టి
విత్తు, మునుపు = అదిని, ఎంతయున్, కొంచెము = చిన్నది, దానఁ = అవిత్తన
మువలన, పుట్టునాచెట్టు = పుట్టినయామట్టిచెట్టు, కాఖుల్ = కొమ్మలచేత,
నిండి = ఆవరింపఁబడి, మహాన్నతత్వమును = మిక్కిలిపాడవును, చెందదు +
ఎ = పాండదా? (పొందును.)

తా. మట్టివిత్తనము చిన్నదైనను దానియండిపుట్టినచెట్టు కొమ్మల
చేత నావరింపఁబడి మిక్కిలి పాడవుగల్గియుండును. అట్లే తండ్రి యెండి
పోవుచు మిక్కిలి నీచవర్తనముగలవాఁడైనను వానికిఁగల్గు కుమారుడు తన
పూర్వపుణ్యమువలన గొప్పవాడు కావచ్చును.

చ. వలనుగఁగానలందుఁ బ్రతివర్షమునం బులి నాలుగైదు పి
ల్లలఁగను దూడనొక్కటి నిలంగనుధేనువు రెండుమూడునేఁ
డుల కలులై న బెబ్బలికుటుంబము లల్పము లాయెనాలమం
దలు గడువృద్ధిజెందవె యధర్మము ధర్మముదెల్పభాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! ఇలఁ = భూమియందు, వలనుగఁ = యుక్తముగా,
కానలందున్ = అడవులలో, పులి, ప్రతివర్షమునఁ = ఏఁటేటను, నాలుగు +
ఐదు, పిల్లలఁ, కనుఁ = ఈనును. ధేనువు = ఆవు, రెండుమూడునేఁడుల
కుఁ = రెండుమూడుసంవత్సరములకు, దూడనొక్కటిఁ = ఒకదూడను,
కనుఁ = ఈనును. అట్లులైనఁ = అలాగైనను, అధర్మముఁ = పులులయన్యాయమును,
ధర్మముఁ = గోవులన్యాయమును, తెల్లఁ = తెలియఁబర్చుటను,
బెబ్బలికుటుంబములు = పెద్దపులులకుటుంబవృద్ధి, అల్పములు + ఆయె = తక్కు
వయ్యెను. ఆలమందలు = అవులమందలు, కడున్ = మిక్కిలి, వృద్ధిఁ + చెం
దవె = అభివృద్ధిచొందవా? (అభివృద్ధిచొందును.)

తా. అన్యాయముగా వర్తించు చెడ్డపులులు ప్రశ్నిసంపత్సరము నాను
 కైదు పిల్లలను యీనుచున్నను వాటివంశ మభివృద్ధిలోలేదు. ధర్మముగా
 వర్తించు గోవులు రెండుమూడేండ్ల కొక్కదూడ నీనుచున్నను వాటివంశ
 మభివృద్ధిగాయుండెను. అట్లే యధర్మబుద్ధిగలవాని వంశము నశించును.
 ధర్మబుద్ధిగలవాని వంశము వృద్ధిచెందును.

చ. వలవదు క్రూరసంగతి యవశ్యమొకప్పుడుసేయఁబడ్డచోఁ
 గొలఁదియెగాక యెక్కువలుగూడవు, తమ్ములపాకులోపలం
 గలసిన సున్నమించుకయకాక మఱించుకయెక్కువైనచో
 నలుగడఁజులుచుఱుమనినాలుకపొక్కకయున్న భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! క్రూరసంగతి=చెడ్డవారితో స్నేహము, అవశ్యము=
 ముఖ్యముగా, వలవదు=తగదు. ఒకప్పుడు=ఒకానొక వేళ, చేయఁబడ్డచోన్=
 చేయబడినయెడల, కొలఁదియెగాని=కొంచెమెగాని, ఎక్కువలు, కూడవు=
 తగవు. ఎట్లనిన, తమ్ములపాకులోపలక, కలసిననున్నము=రాచిననున్నము,
 ఇంచుకయకాక=తక్కువైననొగాని, మఱించుక=ఇంకగొంచెము, ఎక్కు
 వైనచోక, నలుగడక=నాలుగుప్రక్కలను, చుఱుచుఱుమని, నాలుక,
 పొక్కకయున్న=పొక్కకుండునా? (పొక్కును)

తా. తమలపాకులో నున్నము కొంచముగనుండిననేగాని యెక్కు
 వయినచో నాలుకచుఱుచుఱుమని పొక్కును. అట్లే చెడ్డవారితో స్నేహము
 ముఖ్యముగా చేయరాదు. ఒకవేళ చేయుట తటస్థించినను కొంచెముగానే
 చేయవలయునుగాని యెక్కువగా చేసినచో యపాయముగల్గును.

ఉ. వానికి విద్యచేత నిరివచ్చెనటంచును విద్య నేర్వఁగాఁ

బూనినఁ బూనుగాక తనపుణ్యముచాలక భాగ్యరేఖకుం

నఁగ నెవ్వడోపు; సరిబో చెవిపెంచునుగా కదృష్టతా
సఁడు కర్ణభూషణము లెట్లుగడింపగనోపు? భాస్కరా.

. భాస్కరా! వానికి=ఆమనుజునకు, విద్యచేత=, సిరి=సంపద,
అటంచు=లభించెనని, విద్య=చదువును, శేర్వత్కాక=,
పూనిక + పూనక + కాక=ప్రయత్నము చేసినను, చేయు
తనపుణ్యము=తనపూర్వజన్మనుకృతము, చాలక=సరిపోకున్నచో
నుక = అదృష్టశ్రేణుకొనుటకు, పూనక = యత్నముచేయుటకు,
ఓపు=సమర్థుడగును. సరిపో=సరేకాని, అదృష్టతాహీనుఁడు=
లేనివాఁడు, చెవిపెంచునుగాక=చెవికన్నమును పెంచగలఁడుకాని,
మును = కర్ణకుండలుములను, గడింపగ = సంపాదించుటకు,
ఓపు=ఎట్లుసమర్థుడగును? (సమర్థుఁడుకాఁడు.)

౧. అదృష్టములేని మానవుఁడు చెవికన్నమునుఁ బెంచినను పెంచ
గాని కర్ణకుండలుములను సంపాదించఁజేడు. అట్లే విద్యచే వానికి
చ్చివని విద్యశేర్పినను శేర్పనుగాని తనపూర్వపుణ్యనుకృతము
భాగ్యశ్రేణు సంపాదించి భాగ్యమును దెచ్చుకొనజాలఁడు.

తతపుణ్యశాలి నొకజాడను సంపద వాసిపోయి తా
తటఁబోక నెట్టుకొని యప్పటియట్లువసించియుండు; మా
ంతమునందుఁ జందురుని నన్నికళల పెడఁబాసిబోయినం
ంతివహింపఁడోటు? తిరుగంబడి దేహమునిండ భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! సంపద=భాగ్యము, సంతతపుణ్యశాలిక=నిత్యమును
చే వెలయువానిని, ఒకజాడను=ఒకరీతిగా, పాసిపోయి=తొలగి

తా. అన్యాయముగా వర్తింపు చెడ్డపులులు ప్రతిసంవత్సరము నాలుగు పిల్లలను యీనుచున్నను వాటివంశ మభివృద్ధిలోలేదు. ధర్మముగా వర్తింపు గోవులు రెండుమూడేండ్ల తొక్కడూడ నీనుచున్నను వాటివంశ మభివృద్ధిగాయండెను. అట్లే యధర్మబుద్ధిగలవాని వంశము నశించును. ధర్మబుద్ధిగలవాని వంశము వృద్ధిచెందును.

చ. వలవదు కూరసంగతి యవశ్యమొకప్పుడునేయబడ్డచోఁ
గొలదియెగాక యెక్కువలుగూడవు, తమ్ములపాకులోపలం
గలసిన సున్నమించుకయకాక మఱించుకయెక్కువైనచో
నలుగడఁజుట్టుచుట్టుమనినాలుకపొక్కకయున్న భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! కూరసంగతి=చెడ్డవారితో స్నేహము, అవశ్యము=ముఖ్యముగా, వలవదు=తగదు. ఒకప్పుడు=ఒకానొక వేళ, చేయబడ్డచో=చేయబడినయెడల, కొలదియెగాక=కొంచెమెగాని, ఎక్కువలు, కూడవు=తగవు. ఎట్లనిన, తమ్ములపాకులోపలక, కలసిననున్నము=రాచిననున్నము, ఇంచుకయకాక=తక్కువైననొగాని, మఱించుక=ఇంకగొంచెము, ఎక్కువైనచో, నలుగడక=నాలుగుప్రక్కలను, చుట్టుచుట్టుమని, నాలుక, పొక్కకయున్న=పొక్కకుండునా? (పొక్కును)

తా. తమలపాకులో నున్నము కొంచముగనుండిననీగాని యెక్కువయినచో నాలుకచుట్టుచుట్టుమని పొక్కును. అట్లే చెడ్డవారితో స్నేహము ముఖ్యముగా చేయరాదు. ఒకవేళ చేయుట తటస్థించినను కొంచెముగానే చేయవలయునుగాని యెక్కువగా చేసినచో యపాయముగల్గును.

ఉ. వానికి విద్యచేత సిరివచ్చెనటంచును విద్య నేర్వఁగాఁ

బూనినఁ బూనుగాక తనపుణ్యముచాలక భాగ్యరేఖకుం

బూనఁగ నెవ్వడోపు; సరిబో చెవిపెంచునుగా కదృష్టతా
హీనుఁడు కర్ణభూషణము లెట్లుగడింపగనోపు? భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! వానికి=అమనుజునకు, విద్యచేత, సిరి=సంపద,
ప్రకృతి + అటంచు=లభించెనని, విద్య=చదువును, శేర్వకా=
స్పృటకు, పూనిక + పూనన్ + కాక=ప్రయత్నము చేసినను, చేయు
గాక, తనపుణ్యము=తనపూర్వజన్మసుకృతము, చాలక=సరిపోకున్నచో
గ్యరేఖకు = అదృష్టరేఖకొరకు, పూనఁగ = యత్నముచేయుటకు,
గడు, ఓపు=సమర్థుడగును. సరిపో=సరేకాని, అదృష్టతాహీనుఁడు=
గ్యరేఖలేనివాఁడు, చెవిపెంచునుగాక=చెవికన్నమునుపెంచగలఁడుకాని,
భూషణముల్ = కర్ణకుండలములను, గడింపఁగ = సంపాదించుటకు,
ని + ఓపు=ఎట్లుసమర్థుడగును? (సమర్థుఁడుకాఁడు.)

తా. అదృష్టములేని మానవుఁడు చెవికన్నమునుఁ బెంచినను పెంచ
ఁగలుగుగాని కర్ణకుండలములను సంపాదించఁజేడు. అట్లే విద్యచే వానికి
పదపచ్చినదని విద్యనేర్చినను శేర్వునుగాని తనపూర్వపుణ్యసుకృతము
పండ భాగ్యరేఖ సంపాదించి భాగ్యమును దెచ్చుకొనజాలఁడు.

సంతతపుణ్యశాలి నొకజాడను సంపద వాసిపోయి తా
సంతటఁబోక నెట్టుకొని యప్పటియట్లువసించియుండు; మా
సాంతమునందుఁ జందుదుని నన్నికళల్ పెడఁబాసిబోయినం
గాంతివహింపఁడోటు? తిరుగంబడిదేహమునిండ భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! సంపద=భాగ్యము, సంతతపుణ్యశాలికి=నిత్యమును
పుణ్యముచే వెలయువానిని, ఒకజాడను=ఒకరీతిగా, పాసిపోయి=తొలగి

పోయి, తా=అభాగ్యము, అంతటబోక = అంతమాత్రముననే విడువక,
 నెట్టుకొని=పాచుకొని, అప్పటియట్లు=మునుపటివలె, వసించియుండు=నివ
 సించియుండును. ఎట్లనిన, మాసాంతమునందున్=అమావాస్యనాడు, చందు
 రునిక=చందమామను, అన్నికళల్=కళలన్నియు, పెడఁబాసిపోయినక=
 తొలఁగిపోయినన, తిరుగంబడి=మరల, దేహము=బింబము, నిండక=నిండు
 నట్లుగా, కాంతి=తేజస్సును, వహించుట=పొందుట? (పొందును.)
 (ఓటుయన పృక్కార్థము)

తా. చంద్రకళలన్నియు నమావాస్యనాటికి విడిపోయినను తాను
 బ్రతికినమును దేవతలను దనకళలనిచ్చెడి పుణ్యమువలన తిరిగి క్రమముగా
 కళలను తనబింబమునిండ పూర్ణముగా గాల్చును. అట్లే ఎప్పుడును పుణ్యము
 లొనర్చువాని నొకవిధముగా సంపద విడిచిపోయినను ఆతఁ డొనరించిన
 పుణ్యముచే తిరిగి యాసంపదలఁ బొందగలడు.

చ. సకలజనప్రియత్వము నిజంబుగఁగల్గిన పుణ్యశాలి కొ

కొక్కయెడ నాపడె నఁ దడవుండదు వేగమె పాసిపోవుఁగా
 యకలుషమూర్తియైన యమృతాంశుఁడు రాహువు తన్ను
 మ్రింగినం, డకటకమానియుండఁడె? దృఢస్థితి నెప్పటియట్లు
 భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! సకలజనప్రియత్వము=సకలజనులప్రేమకుఁదగినవాఁ
 డై నుండుట, నిజంబుగక, కల్గినపుణ్యశాలికి=కలయట్టిపుణ్యాత్ముఁడు,
 ఒక్కయెడక=ఒకసమయమందు, అపద, ఐనక, తడవుఉండదు=చాల
 కాలముండదు. వేగమె, పాసిపోవుఁగా=తొలఁగిపోవునుగదా. ఎట్లనిన, అక
 లుషమూర్తి=నిర్మలమైనయాకారముగలవాఁడు, ఐనయమృత + అంశుఁడు=
 ఐనట్టిచంద్రుఁడు, రాహువు=రాహుగ్రహము, తన్నుక, మ్రింగినన్, టక

టక=తొందరపాటును, మాని, దృఢస్థితి=స్థితి మైనయనికీచే, ఎప్పటి యట్ల=పూర్వరీతిగనే, ఉండఁజే=ఉండఁదా? (ఇందును.)

తా. నిర్మలమూర్తిగల చంద్రికుడు తాను రాహువుచే మింగబడి కాంతిలేనివాడైనను దిగి కొలఁదికాలములోనే తొందరపాటునుమాని పూర్వరీతిగానే కాంతినిఁజూంచుచున్నాఁడు. అట్లే సర్వజనులకు పిఱియైన పుణ్యాత్ముడొకపట్టున కష్టములబొందినను వెంటనేయాకష్టములనుండి విముక్తుడై పూర్వరీతిగనే సుఖములొందును.

పూర్వగాధ:—రాహువు సింహికయును రాక్షస శ్రీ పుత్రుడు. పూర్వము సముద్రమునుమధించి సంపాదించిన యమృతమును పంచుకొనుటకు దేవదానవులు కలహించుచుండగా శ్రీమహావిష్ణువు జగన్మోహనానాథమున వారల కమృతము పంచిపెట్టెదనని చెప్పి దేవతల నొకవైపునను రాక్షసుల నొకవైపునను గూర్చుండఁజెట్టి ముందుగా దేవతల కమృతమును పోయుచుండెను. అదిగని రాహువు దేవతారూపము ధరించి దేవతలవంక్తిలో గూర్చుండి యమృతముఁ గోలుచుండ నూర్యచంద్రు లీవిషయమును విష్ణువు నకు సంజ్ఞ చేఁదెలుప వెంటనే విష్ణువు తనచక్రముతో రాహువుకిరన్నును ఖండించెను కాని అమృతసంపర్కమున వాడు చావక తల రాహువుగను మొండెము కేతువుగను నాయెను. ఈవైరముచే రాహువు చంద్రుని, కేతువు నూర్యుని గబళించుచుండురు దానికే చంద్రగిహాణమనియు నూర్యగిహాణమనియు పేరులు కలిగెను.

ఉ. సన్నుత కార్యదక్షుఁ డొకచాయనిజప్రభయప్రకాశమై యున్నపుడైన లోకులకు నొండొక మేలొనరించు సత్వసంపన్నుఁడు భీముఁడాద్విజులప్రాణముకావఁడె యేకచక్రమం దెన్నికగా బకానుదుని నేపునయాపఁడగించి భాస్కరా,

టీ. భాస్కరా! సన్నతకార్యదక్షుడు=పాగడబడిని కార్యమునందు సమర్థుడైనవాడు, ఒకచాయక=ఒకపక్క, నిజప్రభ=తనప్రతాపము, అపకాశము + ఐ=బయలుపడనిదై, ఉన్నపుడైనక, లోకులకు=జనులకు, ఒండొకమేలు=ఒకానొకయుపకారము, ఒనరించుకొనేయను. ఎట్లనిన, సత్త్వసంపన్నుడు=బలముచేసిండినవాడగు, భీముడు, ఏకచక్రిమందు= ఏకచక్రిపురుషున, ఎన్నికగాక = ప్రసిద్ధుగా, బకాసురుని=బకుడను రాక్షసుని, ఏపునక=పరాక్రిమముచే, రూపు + అడగించి=చంపి; అద్వి జాలప్రాణములు=అబ్రాహ్మణులప్రాణములను, కాపడె=కాపాడెడా? (కాపాడెను.)

గా. భీముడు పూర్వ మేకచక్రిపురంబున తనతొత్తినర్మమును వదిలి బ్రాహ్మణవేషముతో బిచ్చమెత్తుకొనుచుండినను ప్రసిద్ధిగా బకాసురుడను రాక్షసుని జంపి యాయూరి బ్రాహ్మణులప్రాణములను గాపాడెను. అట్లే లోకమున పాగడబడి కార్యదక్షుడొకప్పుడు తాను ప్రతాపహీనుడై యున్నను మానవులకేదో యొక్కయుపకారమునే చేయుచుండును.

పూర్వగాథ:—బకాసురుడను రాక్షసుడేకచక్రిపురము సమీపాటవిలో చేరియుండి యొక్కమాతాగ్రామవాసులనందఱిని దినుటకు పూనుకొనిగా యాబ్రాహ్మణులు సాంఘికమరణమును సహించలేక ప్రతిదిన మొక్కొకఁడు బండెడన్నమును రెండురున్నపోతులను తోలుకొనిపోయి బకాసురున కాహరమగునట్లు ఒడంబడికచేసికొని యావిధముగా గడుపుచుండిరి. ఇట్లుండ యాయూరి బ్రాహ్మణవేషములతో నివసించియున్న పాండవులుండెడి యింటి బ్రాహ్మణుని వంతునచ్చెను. అందుల కాయింటి వారు శోకింపుచుండగా పాండవులతల్లియగు కుంతీదేవి యాయువంతము విని వానికి బదులుగా తనకొడుకగు భీమునింబంపెను. అంత భీమనేనుడు బకాసురుని జంపి యాబ్రాహ్మణుని ప్రాణమేగాక యాయూరివారి యందఱి ప్రాణములను రక్షించెను.

చ. సరసగుణ ప్రృథ్వార్ణవకు సన్న పుదుర్గుణ మొక్కవేళయం
దొరశిన నిట్లు నీకుఁదగునో యని చెప్పిన మానవేర్పుగా
బురదయొక్కచుకంత తముఁబొందినవేళల జిల్లవిత్తుపె
నొరసిన నిర్మలత్వమున నుండవె నీరములెల్ల భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! సరసగుణప్రృథ్వార్ణవకు = మనోహరమైన గుణము
లచేసిండినవానికి, సన్న పుదుర్గుణము = చిన్న చెడ్డగుణము, ఒక్కవేళయందు,
ఒరసిన = లిగినచో, ఇట్లు, నీకున్ + తగున్ + ఓ = నీకుతగునా? అని
చెప్పినట్లు, మానవేర్పుగా = మానవేయునుచూచా, ఎట్లైన, బురద,
తాన్, ఒకించుకింత = కొంచెము, తమన్ = జలమును, పొందినవేళలన్ = అం
దొరసయమునను, చిల్లవిత్తు = ఇండుపుగింజ, పైన్ = తమపైని, ఒరసినన్ =
తాకినచో, నీరములు + ఎల్లన్ = నీళ్ళన్నియు, నిర్మలత్వమునన్ = పడుతుభృ
తతో, ఉండవె = ఉండవా? (ఉండును.)

తా. నీళ్ళు యొకప్పుడు బురదగలవై యున్నను ఇండుపుగింజగంధ
మందులోఁ గలిపిన నాబుగదపోయి శుభ్రముగానుండును. అట్లే సద్గుణం
తున కొక్కవేళ చిన్న చెడుగుణము సంపాద్యమునయెడల యిది నీకు తగ
దని యెప్పుడు చెప్పినను విని చెడుగుణమును మానును.

చ. సరసదయాగుణంబుగల జాణమహిం గడునొచ్చియుండి
యుం దటుచుగ వానికాసపడి దాయఁగవత్తురు లోకులెట్లనం
జెఱుకురసంబు గానుగను జిప్పిలిపోయినమీఁదఁ బిప్పియై
ధరఁబడియున్న జేరవె ముదంబునఁజేమలుపెక్కుభాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! సరసదయాగుణంబు = మంచియతోఁగూడిన స్వభా
వము, కలజాణ = లిగిననేర్పరి, మహిన్ = భూమియందు, కడున్ = మిక్కిలి,
నొచ్చియుండియున్ = శాధపడియున్నను, తఱచుగన్, లోకులు = పుజలు,
వానికిన్ = ఆశాధపడువానికి, ఆసపడి, దాయన్ + కిన్ + పత్తురు = గ్రహకు
జేరుదురు. ఎట్లన్, గానుఁగనీ = గానుఁగవలన, చెఱుకురసంబు, చిప్పిలి

పోయిన్ = కాటిపోగా, మీఁదన్ = పిదప, పిప్పియై = రసములేసిదై,
ధరణ్ = నేలమీఁద, పడియున్నన్, పెక్కుచీమలు, ముదంబునన్ = సంతోష
ముతో, చేరవె = మూఁగవా! (మూఁగును)

తా. చెఱుకుగడయొక్క రసములయు గానుఁగుయందు దీయఁబడిన
పిదప నాపిప్పి నేలమీఁదపడియున్నను సంతోషముతో చాల చీమలుచేరును.
అట్లే భూమియందు మంచి దయాస్వభావముగలదాత దరిదుండై బాధపడు
చున్నను, ప్రిజలు వానిమీఁద నాకపెట్టుకొని దగ్గరకు చేరుదురు.

ఉ. సారవివేకవర్తనల సన్నతికెక్కిన వారిలోపలం

జేరినయంత మూఁగులకుఁ జేపడ దానడ; యెట్టులన్నఁ గా
సారములోన హంసగతినుండెడి కొంగపిట్ట కే

తీరునగల్గెనేర్చును దదీయగతుల్ దలపోయ భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! సారవివేకవర్తనలన్ = బలమైన యుక్తాయుక్తజ్ఞాన
ముగలనడకలచే, సన్నతికెన్ = ప్రసిద్ధికి, ఎక్కినవారిలోపలన్ = సచ్చివార
యందు, చేరినయంతన్ = చేరినంతమాత్రమున, మూఁగులకున్ = తెలివిలేనివార
లకు, ఆనడ = మంచివారిప్రవర్తనము, చేపడదు = లభింపదు, ఎట్టులన్నన్ =
ఏలాగుననఁగా, కాసారములోనన్ = చెరువులో, హంసముఁసంగతిన్ = అం
చలన్నేహముతో, ఉండెడికొంగపిట్టకున్ = ఉన్నట్టికొంగకు, తదీయగతుల్ =
ఆహంసలనడకలు, తలపోయన్ = అలోచింపఁగా, ఏతరున్ = ఏలాగున, కల్గ
నేర్చును = కలుగును? (కలుగవు.)

తా. కొనినిలో హంసలతోఁ గలసి యున్నంతమాత్రమున కొంగ
కాహంసల నడకలు ఏవిధము గారావో; అట్లే బలమైన యుక్తాయుక్తజ్ఞాన
ముగల నడకలచే ప్రభ్రాంతిఁబొందిన మానవులతో న్నేహము చేసినంతమాత్ర
మున మూఁగుల కామంచివారి నడవడి లభింపదు.

చ. సానము తప్పివచ్చునెడఁ దానెటువంటిబలాధ్యుడున్ నిజ
స్థానికుండై న యల్పునికతంబుననై నను మోసపోవుగా

కానలలోపలకొ వెడలి గంధరజం బొకనాఁడు నీటిలోఁ
గానకచొచ్చినకొ*మొసలికాటులలోఁబడదోటుభాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! తాన్, ఎటువంటిబలాఘ్యఁడున్=ఎంతబలముగల
వాఁడయినను, స్థానమున్=తనతావును, తప్పి=విడిచి, వచ్చునెడన్=వచ్చు
నప్పుడు, నిజస్థానికుఁడు=తనతావునందున్నవాఁడు, ఐనయల్పనికతంబున
నైనన్=అయినట్టిసీచునివలననైనను, మోసపోవుఁగా=పంచింఁబడునుగాదా,
ఎట్లనిన, గంధరజంబు = ముదించినగజేంద్రుఁడు, ఒకనాఁడు, కానలలోప
లకొ=అడవులనుండి, వెడలి=బయలుదేరి, కానక=చూడక, నీటిలో, చొచ్చి
నకొ=ప్రవేశింపఁగా, మొసలికాటునుకొ=మొసలియొక్కకాటునకు, లోఁబడ
దోటు=ఘొంగలేదా? (లొంగినది.)

తా. ముదించిన గజేంద్రుఁడు తాను నివసించు యడవిని విడిచివచ్చి
చూడకుండ నీటిలో ప్రవేశించినంతమాత్రమున మొసలికి లొంగిపోయినది.
అట్లే మానవుఁ డెంతబలముగలవాఁడైనను తనస్థానమును విడిచి వచ్చినప్పుడు
స్వస్థలమందున్న యల్పనిచే పంచింఁబడును.

*విశేషాంశము:— “మొసలికాటును లోఁబడదోటు” ఇది తప్పు;
“మొసలికాటునుకొ లోఁబడునోటు” అని యియ్యోగించ ఛందోభంగ
ముగును.

పూర్వగాధ:— పాలసముద్రములో తిక్కాటంబను పుర్యతమండు
గజేంద్రుఁడు తనకోఁకి ప్రేమి గజంబుల బెక్కింటిని వెంటగొని విహరించుచు
దప్పిగొని యొకమడుపులో దిగి సీరు త్రావుచుండెను. అందున్న మొసలి
యొకటి వచ్చి గజేంద్రుని బంధింపఁగా కరిమకరంబులు రెండు నొండొండు
సముద్దండదండంబులై వేయివత్సరములు ఘోరసంగ్రామం బాచరించెను.
స్వస్థానమందుంటచే నకరి విస్మయభింప గజేంద్రునకు శక్తి లేక శ్రీమహా

విష్ణువును పార్థిం చెను. వెంటన శ్రీహరి కరిమొర నాఁచి సరసిదరి కరు
దంచి చక్కముచే మకరిని సంహరించి గజేంద్రుని రక్షించెను.

చ. సిరిగలవాని కెయ్యెడలఁ జేసినమేలది నిష్ఫలంబగున్
నెఱి గుఱికాదు పేదలకు నేర్పునఁజేసిన సత్ఫలంబగున్
వజ్రపునవచ్చి మేఘుఁడొకవర్షము వాడినచేలమీఁదటం
గురిసినఁగాక యంబుధుల గుర్వఁగ నేమిఫలంబుభాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! సిరి=సంపద, కలవానికన్, ఎయ్యెడలన్=ఏసమయ
మలయందును, మేలు, చేసినన్=చేసినచో, అది=ఆచేసినమేలు, నిష్ఫలం
బగున్=లాభములేకపోవును నెఱి=పూర్తియైన, గుఱికాదు=లక్ష్యముండదు.
నేదలకున్=బీదవారికి, నేర్పునన్=ఉపాయముచేత, చేసినన్=మేలుచేసి
నచో, సత్ఫలంబు=మంచి లాభముగలది, అగున్, ఎట్లనిన, మేఘుఁడు=
మల్బ, వజ్రపున్=వర్షములేనిసమయమున, ఒకవర్షము=ఒక వాన, వాడిన
చేలమీఁదటన్=ఎందుచున్నసస్యములపై, కురిసినఁగాక, అంబుధులన్=సము
ద్రములయందు, కుర్వఁగన్=వర్షింపఁగా, ఏమిఫలంబు = ఏమిలాభము?
(లాభములేదు)

తా. మేఘుఁడు వానలులేక యెండిపోవుచున్న సస్యములపై వర్షించి
నచో లాభముండునుగాని సముద్రములలో వర్షించిన లాభమేమియునుం
డదు. అట్లే మానవుఁడు బీదవారికి మేలు చేసిన మంచిలాభముగల్గును. గాని
భాగ్యవంతులను మేలు చేసిన లాభమేమియు గలుగదు.

చ. సిరివలెనేని సింహగుహచెంత వసించినఁజాలు సింహముల్
కరులవధింపఁగా నచటఁ గల్గునుదంతచయంబు ముత్యముల్
హరువుగ నక్కబొక్కకడ నాశ్రయమందిన నేమిగల్గెడుం
నొనెఱెలుదూడతోకలునుగొమ్మలునెమ్ములుఁగాకభాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! సిరి=సంచద, వలెనేని=కావలసియున్నచో, సింహ
గుహచెంత=సింహమువసించినగుహసమాపమున, వసిగిచినన్=నివసించినచో,
చాలున్=పరిపోవును. ఏమన, సింహములో, కరులన్=ఏనుగులను, పదింప
గాన్=చంపుటచే, దంతచయంబు=ఏనుగుదంతపుప్రాంగు, ముత్యముల్=
ఏనుగుకుంభస్థలములందలిముత్యములు, అచటన్=అతావున, కల్లును. హరువు
గ్గన్=బాగుగా, నక్కబొక్కకడన్=నక్కవసించుకన్నముదిగ్గఱ, ఆశ్రయ
ము + అందినన్ = కనిపెట్టుకొనియున్నచో, గొర్రెలు=గిట్టలును, దూడ
తోడలును, కొమ్ములు, ఎమ్ములు=ఎముకలు, కాక=తప్ప, ఏమికల్గె
దున్=ఏమిదొరకును? (ఏమియుదొరకవు.)

తా. భాగ్యము గోరువారు సింహముగుహచెంతకుపోయిన యది సం
హరించిన యేనుగులయొక్క దంతములును, వాటికుంభస్థలములందలి ముత్య
ములు దొరకును. కాని నక్కవసించెడి కన్నము దిగ్గఱకుపోయినచో దూడ
తోడలు, కొమ్ములు, యెముకలు తప్ప మరేమియు దొరకవు. (కావున
గొప్పవారి నాశ్రయించిన లాభముండును గాని నీచుల నాశ్రయించిన
లాభము గలుగదు.)

చ. స్థిరతరధర్మవర్తనః బ్రసిద్ధికినెక్కినవాని నొక్కము
మృదుః డతిసీచవాక్యములఁగాదనిపల్కిన నమ్మహాత్ముడుం
గొఱతవహింపఁడయ్యెడ, నకుంతితపూర్ణసూధాపయోధిలో
నరుగుచుఁ గాకిరెట్టయిడినందున కేమికొఱంతభాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! ఒక్కముమృదుఁడు=ఒకమాధుఁడు, స్థిరతర=మి
క్కిలిస్థిరమైన, ధర్మవర్తనన్=న్యాయప్రవర్తనచేత, ప్రసిద్ధికిన్ + ఎక్కిన
వానిన్=పేరుబడినవానిని, అతిసీచవాక్యములన్=మిక్కిలిహీనములగు మా
టలచేత, కాదు + అని=తిరస్కరించి, పల్కినన్, అయ్యెడన్=అసమయ

మంది, అమృతహస్త్రుడు = ఆగ్రహుడు. కొలత = లోపమును, పహించడు = పొందడు. ఎట్లనిన, కాకి, అరుగుచు = ఆకాశమునుండి పోవును, అకుంతి = ఎక్కువ, పూర్ణ = నిండినదైన, నుభాపయోధిలో = అమృతసముద్రములో, చెట్టు, ఇడినందున్ = చేసినంతమాత్రమున, ఏమి కొంత = అసముద్రమునకు లోపమేమి? (లోపములేదు.)

తా. అమృతసముద్రముమీఁదుగా యెగిరిపోవుకాకి యాసముద్రమున చెట్టుచేసినంతమాత్రమున సముద్రమున కేమియు లోపములేదు. అట్లే ధర్మ పృథ్వీనముచే చేరుకొనిన మానవుని కొకనీయఁడు మిక్కిలి సీచమగు మాటలచేత తిరస్కరించినంత మాత్రమున యాధర్మాత్మునకు లోపము కలుగదు.

చ. సిరిగలనాడు లభ్యమగు చిత్తమునందుఁ దలంచినంతనే

నరులకు నెట్టికార్యమయినకాదు బహుప్రయత్నముల్
జరిపిననైన లేమియెడ సత్యము సుమ్మిది; 'చేతికందు పం
డతయగదోటికందదుగదా' యనుసామ్యముపోల్చి భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! నరులకు = మనుష్యులకు, సిరి, కలనాడు = కలిగినప్పుడు, ఎట్టికార్యము = ఎటువంటిపని, అయినకాదు, చిత్తమునందు = మనస్సున, తలంచినంతనె, లభ్యము = పొందదగినది, అనుకొ, లేనియెడ = భాగ్యములేనప్పుడు, బహుప్రయత్నముల్ = అనేక ప్రయత్నములు జరిపినన్, ఐనకాదు, జత కాదు = కూడిరాదు. ఎట్లనిన, ఆరయగ = ఆలోచింపఁగా, ఇది, చేతికి, అందుపండు = అందునట్టిఫలము, దోటికి = దొంగెనకైనను, అందదుగదా! అనుసామ్యము = అనిచెప్పసామెత, సత్యమును మునిజమేనుమా!

తా. 'ఒకప్పుడు చేతికందినపండు మఱియొకప్పుడు దోటికందదు' అనులోకోక్తివలె మానవులకు సంపదకలనండు యెంత గొప్పపనియైనను దలంచినంతమాత్రముననే సమకూడును. సంపద లేనప్పు డెంతప్రయత్నము చేసినను సమకూడదు.

స్ఫురతర కీర్తిమంతులగు పుత్తులగాంచినగాక మూఢము
మృదులంగనంగఁ దేజములు గల్గవుగా; మణికిలితాంగుభా
భరణము లంగుళంబుల శుభస్థితిఁబెట్టినగాక గాజుటుం
గరములు పెట్టినందున వికాసముగల్గునటయ్య? భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! స్ఫురతరకీర్తిమంతులు=మిక్కిలివచికాళించు కీర్తి
వాడు, అనుపురులక=అయినకొడుకులను, కాంచినక + కాక=కనిన
గాని, మూఢముమృదులక=జ్ఞానహీనులైన మూఢులను, కసంగక=కని
ట్లయిన, లేజములు=ప్రతిష్ఠలు, కల్గవుగా, ఎట్లనిన, మణి=రత్నములచేత,
భరణ=పూర్వబడిన, అంగుళ + అభరణములు=ఉంగరములు, అంగుళంబు
క=ప్రేక్షయందు, శుభస్థితిక=శుభకరముగా, పెట్టినక + కాక=సరించి
నేకాని, గాజుటుంగరములు, పెట్టినందుక, వికాసము=కాంతి, కల్గునట
య్య=కలుగునా? (కలుగుదు.)

తా. చేతిప్రేక్షయందు మణులచేఁగూర్చబడిన యుంగరము ధరించి
చో చేతికిఁ గాంతిగల్గునుగాని గాజుటుంగరము ధరించిన కాంతి కలుగదు.
అట్లే మిక్కిలి కీర్తిగలపురులను కనినచో ప్రతిష్ఠలుకలుగునుగాని జ్ఞాన
హీనులయిన మూఢులను కనినప్రతిష్ఠలు కలుగవు.

ఉ సేవగవాంఛితాన్నము భుజింపఁగలప్పుడుకాక లేనిచో
మేనులుడస్సియుంట నిజమేకద దేహులకగ్నిహోతుఁడౌ
నేనికభోజ్యముల్ గుడుచునేనియు బుష్టివహించు లేనినా
దూనివిభూతిలో నడఁగియుండడే లేజముతప్పి భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! సేవగక=ఎక్కువగా, వాంఛిత + అన్నము=కోరి
నయన్నము, భుజింపఁగలప్పుడు= తినుఁజ్జీవేషయందు, కాక=తప్ప, లేని
చో=అట్టియన్నములేనప్పుడు, దేహులకున్ = పాఠికోటికి, మేనులు=

మందు, అమృతహస్త్రుడు = అగోప్యవాడు. కొఱత = లోపమును, పహింపఁడు = పొందఁడు. ఎట్లనిన, కాకి, అరుగుచు = అకాశమునుండి పోవును, అకుంతిత = ఎక్కువ, పూర్ణ = నిండినదైన, మధాపయోధిలోక = అమృతసముద్రములో, రెట్ట, ఇడినందున = వేసినంతమాత్రమున, ఏమికొఱత = ఆసముద్రమునకు లోపమే? (లోపములేదు.)

తా. అమృతసముద్రముమీఁగు యెగిరిపోవుకాకి యాసముద్రమున రెట్టవేసినంతమాత్రమున సముద్రమున కేమియు లోపములేదు. అట్లే ధర్మప్రవర్తనముచే షేరుఁడైన మానవుని కొకసేయఁడు మిక్కిలి నీచమగు మాటలచేత తిరస్కరించినంత మాత్రమున యాధర్మాత్మునకు లోపము కలుగదు.

చ. సిరిగలనాడు లభ్యమగు చిత్తమునందుఁ దలంచినంతనే

నరులకు నెట్టికార్యమయినకొఱకాదు బహుప్రయత్నములే

జరిపిననైన లేమియెడ సత్యము సుమ్మిది; 'చేతికందు పం

డరయగదోటికందదుగదా' యనుసామ్యముపోల్చి భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! నరులకు = మనుష్యులకు, సిరి, కలనాడు = కలిగినప్పుడు, ఎట్టికార్యము = ఎటువంటిపని, అయినకొ, చిత్తమునందు = మనస్సున, తలంచినంతనె, లభ్యము = పొందదగినది, అగుకొ, లేనియెడ = భాగ్యములేనప్పుడు, బహుప్రయత్నములే = అనేకప్రయత్నములు జరిపినన్, ఐనకొ, జరకారు = కూడిరాదు. ఎట్లనిన, ఆరయగకొ = ఆలోచింపఁగా, ఇది, చేతికి, అందుపండు = అందునట్టిఫలము, దోటికి = డొంకెనకైనను, అందదుకదా! అనుసామ్యము = అని చెప్పసామెత, సత్యమునుమ్మ = నిజమేనుమా!

తా. 'ఒకప్పుడు చేతికందినపండు మతియొకప్పుడు దోటికందదు' అనులోకోక్తివలె మానవులకు సంపదకలనము యెంత గొప్పపనియైనను దలంచినంతమాత్రముననే సమకూడును. సంపద లేనప్పు డెంతప్రయత్నము చేసినను సమకూడదు.

చ. స్ఫురతర కీర్తిమంతులగు పుత్రులగాంచినగాక మూఢము
మృదులఁగనంగఁ దేజములు గల్గువా; మణికిలితాంగుళా
భరణము లంగుళంబుల శుభస్థితిఁబెట్టినఁగాక గాజుటుం
గరములు పెట్టినందున వికాసముగల్గునటయ్య? భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! స్ఫురతరకీర్తిమంతులు=మిక్కిలిప్రకాశించు కీర్తి
గఁవాఁడు, అనుభుక్తులఁ=అయినకొడుకులను, కాంచినఁ + కాక=కనిన
సరిగాని, మూఢముమృదులఁ=జ్ఞానహీనులై నమూఢులను, కనంగఁ=కని
నట్లయిన, తేజములు=ప్రతిష్ఠలు, కల్గువా, ఎట్లనిన, మణి=రత్నములచేత,
కీర్తిత=మాఘ్యబడిన, అంగుళ + అభరణములు=అంగరములు, అంగుళంబు
లఁ=ప్రేక్ష్యయందు, శుభస్థితిఁ=శుభకరముగా, పెట్టినఁ + కాక=ధరించి
ననేకాని, గాజుటుంగరములు, పెట్టినందుఁ, వికాసము=కాంతి, కల్గునట
య్య=కలుగునా? (కలుగదు.)

తా. చేతిప్రేక్ష్యయందు మణులచేఁగూర్చబడిన యంగరము ధరించి
నచో చేతికిఁ గాంతికల్గునుగాని గాజుటుంగరము ధరించిన కాంతి కలుగదు.
అట్లే మిక్కిలి కీర్తిగలపుత్రులను కనినచో ప్రతిష్ఠలుకలుగునుగాని జ్ఞాన
హీనులయిన మూఢులను కనినప్రతిష్ఠలు కలుగవు.

ఉ సేనగవాంఛితాన్నము భుజింపఁగలప్పుడుకాక లేనిచో
మేనులుడస్సియుంట నిజమేకద దేహులకగ్నిహోతుఁడౌ
నేనికభోజ్యముల్ గుడుచునేనియుఁ బుష్టివహించు లేనినా
దూనివిభూతిలోనడఁగియుండడే తేజముతప్పి భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! సేనగఁ=ఎక్కువఁగా, వాంఛిత + అన్నము=కోరి
నయన్నము, భుజింపఁగలప్పుడు. = తినునట్టివేళయందు, కాక=తప్ప, లేని
చో=అట్టియన్నములేనప్పుడు, దేహులకున్ = పొణికిపోటికి, మేనులు=

శరీరములు, దస్యయుంట=కృశించియుండుట, నిజము + ఏ, కదా, ఎట్లనిన, అగ్నిహోతుడు + ఔ + ఏని=అగ్ని దేవుడైనప్పటికి, నిజభోజ్యముల్=తానుతినఁగినపదార్థములు, కుడుచును + ఏనియై=భుజించెనేని, పుష్టి=వృద్ధిని, పహించుకొ=పొందును. లేనినాఁడు=అట్టియాహారము లేనిసమయమునందు, లేజముకొ=కాంతిని, తప్పి=నిడిచి, ఉంని=అనుకొని, విభూతిలోకొ=బూడిదలో, ఆపఁగియుండఁడె=దాఁగియుండఁడా? (యుండును.)

తా. అగ్ని దేవుఁ డెక్కువ లేజక్యామైనను తనయిష్టపదార్థములను దినునప్పుడు పుష్టిగల్గి పరీకాశముగలవాడైయుండును. ఆ యాహారపదార్థములులేని సమయమున బూడిదలో ముఱుగుపడియుండును. అట్లే ప్రాణి కోటులు తమకిష్టమైన పదార్థములు తిన్నచో శరీరకాంతి గల్గియుండును. ఇష్టమైన పదార్థములేనిచో మిక్కిలి కృశించును.

ఉ. హాళినిజప్రబుద్ధి తిరమైనవిధంబునఁ బెట్టుబుద్ధు లా
వేళలకంతెకాని మఱి వెన్నకునిల్వవు, హేమకాంతియె
న్నాభులకుండుగాని యొకనాఁడు పదంపడి సానఁబట్టినక
దాభుకయుండునేయునుప తాటకుఁజాయలుపోకభాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! హాళినికొ=కోరిక చే, నిజప్రబుద్ధి=స్వతస్సిద్ధముగాఁ బుట్టినబుద్ధి, తిరము=విలకడగానుండునది, విసవిధంబునకొ=అగునట్లుగా, పెట్టుబుద్ధులు=ఒకరునేర్చెడిబుద్ధులు, ఆవేళలకుకొ=ఆయాసమయములకు మాత్రము, (నిలుచును) అంతెకాని, మఱి వెన్నకు=తరువాతకాలమునకు, నిల్వవు=నిలచియుండవు. ఎట్లనిన, హేమకాంతి=బంగారుతళుకు, ఎన్నాళ్ళకైనకొ=ఎన్ని దినములకైనను, ఉండున్ + కాని, ఒకనాఁడు=ఒకదినమెల్లను, పదంపడి=ఎంతయు, సానఁబట్టినన్, ఇనుపతాటకుకొ=ఇనుపతేకునకు, చాయలు=తళుకులు, పోక, 1 తాభుకయుండునే=నిలిచియుండునా? (నిలిచియుండవు.)

తా. వ్యతస్సిద్ధముగాఁ బుట్టినబుద్ధి బంగాదకాంతివలె స్థిరముగా నుండునుగాని పరులుచెప్పినందులవలన గల్గినబుద్ధి సానబట్టిన యిసుకపేటివలె తళుకువలె, అప్పుడేయుండి వెంటనే నశించును.

1 తాళుకయుండునే=ఇది వ్యాకరణవిరుద్ధము. తాలిమినుండునేయని గాని తాళుచునుండునే యని గాని పఠించుకొవచ్చును.

జీ. హీనకులంబునందు జనియించినవారికి సద్గుణంబు లే న్నేనియుఁగల్గియున్న నొకనేరముచెందకపోదు, పద్మముల భూసుతిగాంచియున్ బురద బుట్టుటవల్ల సుధాకరోదయం బైననసహ్యమొందవె ప్రియంబునజూడఁగలేకభాస్కరా.

జీ. భాస్కరా! హీనకులంబునందుకొ=తక్కువజాతియందు, జనియించినవారికిన్=పుట్టినవారికి, సద్గుణంబులు=చుంచినగుణములు, ఎన్నేనియుకొ=ఎన్నియైనను, కల్గియున్నకొ, ఒకనేరము=ఒకతప్పు, చెందకపోదు. ఎట్లన, పద్మముల=తామరపూవులు, భూసుతిన్=భూమియందుపొగడ్తను, కాంచి యొకొ=సాందియున్నను, బురదకొ, పుట్టుటవల్లన్, సుధాకర + ఉదయంబు + ఐనకొ=చంద్రోదయమగునప్పుడు, ప్రియంబున్=ప్రేమతో, చూడఁగలేక=చూడలేక, అసహ్యము + ఒందవె = ఏవగించుకొనవా? (ఏవగించుకొనును)

తా. తామరపువ్వులు లోకమున మిక్కిలి భ్యాసితమైనను బురదయందుఁ బుట్టుటవలనఁ గలిగిన దోషముచేతనే చంద్రోదయ సమయమున యేవగించి చూచుచుండునుగాని ప్రియముతోఁ జూడవు. అట్లే తక్కువకులమునఁబుట్టిన మానవునకెన్ని సద్గుణములున్నను యొకతప్పుడు గుణముకూడ యుండకపోదు.

జీ. ఇంచుకనేర్చుచాలక విహీనతఁజెందిన నాకవిత్వముకొ మించువహించె నీకతన మిక్కిలి యెట్లనఁదోలుబొమ్మలకొ

గొప్ప జ్యోతిష గ్రంథములు.

జ్యోతిష ప్రథమ బోధిని	0 8	అద్భుత దీపిక	0 10
జాతక మార్తాండము 1 భా	1 8	హస్త సాముద్రికము	0 8
" 2 భా	1 8	జ్యోతిష ఫలప్రదర్శిని	0 10
" 3 భా	2 0	దశాభుక్తి ఫలచంద్రిక ఆను	
జ్యోతిష రహస్యం 1 భా	1 8	వృద్ధి పారాశరి	1 0
" 2 భా	1 8	పుట్టుమచ్చలకాస్త్రము	0 8
జ్యోతిష విద్యా ప్రకాశిక }	1 0	జాతక చంద్రిక గోపాల	
సంజ్ఞా ధ్యాయము 1 భా }		రత్నాకరము	0 8
గణితాధ్యాయము 2 భా	1 0	మయినాస్తు	} ఈ 3 చేర్చి 2 కేళి ప్రకం
భావ ఫలాధ్యాయం 3 భా	3 0	వాస్తు శిరోమణి	
ద్వాపక భావ ఫలం 4 భా	2 0	సనత్కుమార వాస్తు	
శల్క వాస్తు	0 12	శిల్పి సంగ్రహము	0 8
వాస్తు సంగ్రహము	0 12	అయుర్దాయ యోగం	1 0
నవగ్రహ చింతామణి	0 2	ముహూర్త దర్పణం	0 8
జాతక ఫలమణి మంజరి 1 వ భా	1 8	రెట్టమత కాస్త్రము 60 సం॥	
గర్భ సంహిత	0 4	వంచాంగము	0 12
బృహత్పరశర సంహిత	0 4	జాతక నారాయణీయం	1 8
గోచార సంహిత	0 12	స్వప్న ఫలదీపిక	0 8
ఆంధ్ర జాతక తత్వము		సకల సర్వగుణ అద్భుత దీపిక	0 12
నూత్రములు 1 వ భా	1 8	గౌతమ సంహిత	0 8
" 2 వ భా	1 8	వాంఛా నాదీయం	0 8
కాలామృతము	0 12	అనుభవ జాతక తరంగిణి	0 8

శ్రీ సత్యనారాయణ బుక్ డిపో, రాజమండ్రి.

స్తోత్రములు వగైరా గ్రంథములు.

శివానందలహరి.		మంత్రపుష్పము	0-1-0
టీకాతాత్పర్యసహితము	0-8-0	రుద్రనమకముచమకము	0-2-0
సౌందర్యలహరి (టీకాతాత్పర్య		భగవద్గీతతాత్పర్యసహితం	
సహితము	0-8-0	పెద్దనైజు	0-12-0
శివగీత (టీకాతాత్పర్యసహితం ,		డిటోక్యాల్లికో పోకట్ నైజు	0-12-0
212 పేజీలు గ్లజు	0-12-0	ముకుందమాల(టీకాతాత్పర్య	
ఉత్తరగీత డిటో	0-12-0	సహితము	0-3-0
సంధ్యావందనముమూలము	0-1-0	ఆర్యవైశ్యసంధ్యావందనము	0-2-0
సంధ్యావందనము, శ్రీనూ		భగవత్తుతి రత్నములు	
క్తముపురుషనూక్తముకలిపి	0-4-0	,, 1 వ భాగము	0-2-0
అదిత్యహృదయముమూలము	0-1-0	,, 2 వ భాగము	0-2-0
డిటో తాత్పర్యముగ్లజు	0-3-0	,, 3 వ భాగము	0-2-0
మహిమ్మస్తోత్రము	0-3-0	వైమాడు పుస్తకములుకలిపిన	
లక్ష్మీవ్యసంహస్తోత్రము	0-2-0	క్యాల్లికోలైండు	0-7-0
నవగ్రహస్తోత్రము	0-4-0	శివపూజావిధానము	0-2-0

సహస్రనామములు.

నామావళీ సైతము చక్కని గ్లజు పేపరులో ముద్దులు

మూటగట్టు సైజులలో ముద్రింపబడినవి.

విష్ణుసహస్రనామములు	0-2-0	శివసహస్రనామములు	0-2-0
లలితాసహస్రనామములు	0-2-0	శ్రీరామసహస్రనామములు	0-2-0
అంజనేయసహస్రనామములు	0-2-0	గంగాసహస్రనామములు	0-2-0
శ్రీకృష్ణసహస్రనామములు	0-2-0	గణపతిసహస్రనామములు	0-2-0
చెంకటేశ్వరసహస్రనామము	0-2-0	నీతాసహస్రనామములు	0-2-0
సుబ్రహ్మణ్యసహస్రనామము	0-2-0	సరస్వతీసహస్రనామములు	0-2-0
లక్ష్మీసహస్రనామములు	0-2-0		

శ్రీవత్సనారాయణ బుక్ డిపో, రాజమండ్రి.

మంచివివేకి వానితెరమాటుననుండి ప్రళస్తరీతి నా
డించిన నాడవే జనుల డెందమునింపవె ప్రీతిభాస్కరా.

టీ. భాస్కరా = నూర్వ్యభగవానుడా! ఇంచుక = కొంచెమైనను, నేర్పుచాతుర్యము, చాలక, : హీనతన్ = చులకడనము, చెందిననాకవిత్వమున్ = పొందిననాకవనము, నీకతన్ = నీదయచేత, మిక్కిలి, మించునకొకచెన్ = ప్రకాశించెను. ఎట్లుండగా, మంచివివేకి = మిక్కిలి తెలివిగలవాడు, తోలుబొమ్మలన్, వానితెరమాటునన్ = వానియొక్క తెరచాటున, ఉండి, ప్రళస్తరీతిన్ = బాగుగా, ఆడించినన్ = ఆడించినవో, అడవై అతుటలేదా? ప్రీతికన్ = సంతోషముచే, జనుల డెందము = మన ఘ్యయొక్క మనస్సును, నింపవె = నిండింపవా? (నిండించును.)

తా. ఓనూర్వ్యభగవానుడా! నేర్పురియగు మానవుడు తెరచాటున నుండి తోలుబొమ్మలను నేర్పుగా నాడింప యా బొమ్మలే ప్రజలకమిత నందమును గల్గించును. అట్లే నీవేరు నాప్యముల చిరరక్షేప్రబడిన మహత్త్వమువలన కొంచెమైనను నేర్పుచాలని నాకవిత్వము మిక్కిలి ప్రకాశించి ప్రజల కమందానందము గొల్పినది.

శ్రీభాస్కరాస్వామస్తు.

భాస్కరశతకము టీకాతాత్పర్య సహితముగా

సంపూర్ణము. శ్రీ. శ్రీ. శ్రీ

భాస్కర వేదకవి

13186